

Onsdag den 1. marts 2017 (D)

1

65. møde

Onsdag den 1. marts 2017 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til udenrigsministeren af:

Marie Krarup (DF)

Mener udenrigsministeren, at East StratCom – EU's taskforce til bekæmpelse af russisk misinformation – er i overensstemmelse med menneskerettighedskonventionens artikel 10, stk. 1, om ytringsfrihed, der siger, at »Enhver har ret til ytringsfrihed. Denne ret omfatter meningsfrihed og frihed til at give eller modtage meddelelser eller tanker, uden indblanding fra offentlig myndighed og uden hensyn til grænser«, når East StratCom, der er en offentlig myndighed, laver lister over indlæg i medierne, der mistænkes for at videregive en fremmed magts narrativer?

(Spm. nr. S 738 (omtrykt)).

2) Til udenrigsministeren af:

Marie Krarup (DF)

Mener udenrigsministeren, at det er nødvendigt at se på perspektiverne angående ytringsfrihed, retsbeskyttelse for deltagere i den offentlige debat samt selve kvaliteten i taskforcens arbejde, når East StratCom skal gennemgå den evaluering, sådan som udenrigsministeren har annonceret her i Folketingssalen ved et tidligere onsdagsspørgsmål?

(Spm. nr. S 740 (omtrykt)).

3) Til udenrigsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S)

Vil udenrigsministeren love, at regeringen forpligter sig til ikke at stemme på lande, der systematisk krænker grundlæggende menneskerettigheder, ved afstemninger om medlemskab af FN's organer med menneskerettighedsfunktioner?

(Spm. nr. S 757).

4) Til udenrigsministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Hvordan forholder udenrigsministeren sig til, at den demokratisk valgte partiformand Figen Yüksekdağ fra HDP får annulleret sit medlemskab af det tyrkiske parlament, og agter ministeren at rejse spørgsmålet om problematikken med HDP-medlemmernes fremtid over for sin tyrkiske kollega?

(Spm. nr. S 811).

5) Til justitsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF)

Hvilken holdning har ministeren til, at 90 husstande i Søllerød har hyret private vagter for at sikre deres boliger mod indbrud, da de lo-kalt følger sig svigtet af politiet, jf. Rudersdal Avis den 21. februar 2017?

(Spm. nr. S 782).

6) Til justitsministeren af:

Karin Gaardsted (S)

Mener ministeren, at det er rimeligt over for folk, der tager kørekort, at de skal vente i måneder på en køreprøve og bruge unødvendige penge på køretimer, fordi det gang på gang er umuligt for kørelærere at få booket en køreprøve til deres køreelever, som det fremgår af artiklen »Kørelærere har mellem 15 og 30 sekunder til at booke en køreprøve« i Jyllands-Posten den 21. februar 2017?

(Spm. nr. S 792).

7) Til justitsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF)

Støtter regeringen Dansk Folkeparti i, at Christiania skal have øget videoovervågning for at sikre sikkerhed og bedre efterforskningsmuligheder?

(Spm. nr. S 796).

8) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad mener regeringen om videoovervågning af det offentlige rum, og vil regeringen ligesom Dansk Folkeparti arbejde for bedre muligheder for yderligere overvågning af det offentlige rum?

(Spm. nr. S 797).

9) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Vil regeringen, ligesom Dansk Folkeparti, arbejde for flere ANPG-kameraer til politiet til brug henholdsvis i biler, på visse vejstrækninger og i grænseområderne?

(Spm. nr. S 798).

10) Til erhvervsministeren af:

Thomas Jensen (S)

Er det VLAK-regeringens holdning, at selskabsskatten skal sættes ned, som ministeren udtaler i artiklen »Regeringen overvejer at sænke selskabsskatten« den 21. februar 2017 i Jyllands-Posten, og i så fald med hvor meget?

(Spm. nr. S 808).

11) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Er det udtryk for regeringens holdning eller ministerens private holdning, at åbne samråd i Folketinget »baner vejen for diktaturet« og bør afskaffes?

(Spm. nr. S 800, skr. begr.).

12) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Anerkender ministeren, at antallet af åbne samråd har haft et ret beskedent udsving i perioden 2005 til 2016, jævnfør den opgørelse, Folketingets Administration har foretaget, og som er omtalt i artiklen »Nej, antallet af samråd i Folketinget er ikke eksploderet« i Jyllands-Posten den 15. februar 2017? (Spm. nr. S 801).

13) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Christian Poll (ALT)

Når ministeren i forbindelse med enigheden om et nationalt 2030-reduktionsmål i december 2015 udtalte til Altinget, at »før vi kender tallene for, hvad Danmarks forpligtelse bliver, vil der ikke være noget formål med at fastsætte et nationalt mål. Men jeg deler helt Kon-servatives opfattelse af, at på det tidspunkt skal vi have set på målet for 2030«, og når vi nu ved, hvad det danske non-ETS-mål bliver (omkring 39 pct.), hvad har så ændret sig, siden ministeren, jf. svaret på spørgsmål nr. S 633, siger, at »regeringen vil derfor ikke fastsætte et samlet nationalt reduktionsmål for 2030«? (Spm. nr. S 743, skr. begr. (omtrykt)).

14) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Christian Poll (ALT)

Vil regeringen forbyde salg af eller foretage andre effektfulde politiske initiativer for at udfase personbiler drevet på benzin og diesel i 2050? (Spm. nr. S 781).

15) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Jens Joel (S)

Hvordan skal man forstå ministerens udtalelse til DR Nyheder den 16. september 2016 om, at »Vi kan bare ikke lade de her mennesker i stikken. Der er behov for at tage yderligere initiativer. Jeg vil derfor indbyde Folketingets partier, som står bag energiaftalen, til en snak, så de også kommer til [at] tage medansvar for at få fundet en løsning, så vi ikke kommer til at opleve prisstigninger i den her størrelsesorden«, i lyset af at Folketingets partier bag energiforliget endnu ikke er blevet inviteret her mere end 5 måneder senere? (Spm. nr. S 769, skr. begr. (omtrykt)).

16) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Jens Joel (S)

Hvad er ministerens kommentar til, at regeringens forslag til forsyningsstrategi risikerer at spænde ben for en række kommunale affaldshåndteringsanlæg, sådan som det eksempelvis fremstilles i artiklen »Kommunale platanlæg har en usikker fremtid« bragt i Politiken den 22. februar 2017? (Spm. nr. S 809).

17) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S)

Er ministeren enig med sin forgænger, Sophie Løhde, i, at »nøglen« til at løse de problemer, vi i Danmark har med lægemangel og manglende sammenhæng i sundhedsvæsenet, er at løfte det nære sundhedsvæsen »helt op i toppen af den sundhedspolitiske dagsorden«, og er ministeren i bekræftende fald tilfreds med, at rapporten fra regeringens eget lukkede embedsmandsudvalg om netop det nære og sammenhængende sundhedsvæsen er blevet udskudt flere gange og nu er et halvt år forsinket? (Spm. nr. S 805. Medspørger: Yildiz Akdogan (S)).

18) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S)

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at regeringen ikke har handlet med rettidig omhu på et så afgørende område for de danske patienter som det nære og sammenhængende sundhedsvæsen, når man tilsyneladende først meget sent i processen finder ud af, at regeringens eget lukkede embedsmandsudvalg ikke har været ambitiøs nok, og hvorfor har ministeriet ikke grebet ind tidligere, så den nuværende forsinkelse på et halvt år kunne være undgået? (Spm. nr. S 806. Medspørger: Yildiz Akdogan (S)).

19) Til ministeren for offentlig innovation af:

Hans Kristian Skibby (DF)

Hvad kan ministeren oplyse om konkrete erhvervsrettede initiativer fra regeringen set i forhold til bl.a. Dansk Folkepartis ønske om at få stoppet omfanget af kommunalt, regionalt og statsligt opgavetveri fra private virksomheder og iværksættere? (Spm. nr. S 794 (omtrykt)).

20) Til skatteministeren af:

Lea Wermelin (S)

Mener ministeren, at det er rimeligt, at en boligejer på Lolland vil få en besparelse på 1.600 kr. om året, mens borgere i Rudersdal vil få hele 22.000 kr. med regeringens udspil til ny boligskat, og er ministeren uenig med sin partifælle, viceborgmester Henrik Høgh, der til Information den 20. februar 2017 siger: »Bor man i et område med lave boligpriser, så har man også en lav beskatning, og bor man i områder med høje boligpriser, så har man en højere beskatning. Det synes jeg er ret naturligt«? (Spm. nr. S 813).

21) Til skatteministeren af:

Lea Wermelin (S)

Er ministeren enig med sin regeringskollega erhvervsminister Brian Mikkelsen, som udtaler til Finans den 20. februar 2017, at »De ting, som sker i USA og i Storbritannien, lægger et pres på Danmark. Vi kan se, at også andre lande planlægger at sænke den (selskabsskatten). Derfor kan vi blive tvunget til at se på, hvordan vi får sat selskabsskatten ned de kommende år«, og er ministeren ikke bekymret for, at det kan medføre en skattekrig i Europa med ræs mod bunden? (Spm. nr. S 814).

22) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Hvad er ministerens holdning til beskyldningerne fra beboere i Lejerbos afdeling »Ringene« om, at organisationsbestyrelsen ser stort på beboerdemokratiet, og at beboerne som konsekvens heraf oplever, at beslutninger i højere grad bliver truffet hen over hovedet på dem? (Spm. nr. S 788).

23) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Hvilke kommentarer har ministeren til, at ingen af de otte frikommunenetværks 33 ansøgninger omhandlende flere billigere boliger er blevet helt godkendt? (Spm. nr. S 789).

24) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Jan Johansen (S)

Hvad er ministerens holdning til, at den private udlejningssektor i henhold til § 5, stk. 2, i boligreguleringsloven i forbindelse med fraflytning kan forbedre lejligheder uden rumforandring og efterfølgende hæve den månedlige grundleje til noget nær det dobbelte? (Spm. nr. S 790).

25) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S)

Hvorfor undlod ministeren i interviewet i DR-programmet »Adgang med Abdel« den 8. februar 2017, hvor ministeren fortalte om medicinhandteringen på plejehjemmet Lotte, at fortælle, at embedslægen i det sidste år, hvor ministeren var chef, havde 17 kritikpunkter af medicinhandteringen på plejehjemmet Lotte?

(Spm. nr. S 807. Medspørger: Erik Christensen (S)).

26) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S)

Synes ministeren virkelig, at en plejehjemsleder kan være fagligt stolt af medicinhandteringen på et plejehjem, når embedslægen udtrykker kritik på 17 punkter med hensyn til medicinhandteringen, herunder f.eks. manglende anførelse af cpr-numre og navne på beboernes medicin, jf. at ældreministeren i interview i DR-programmet »Adgang med Abdel« den 8. februar 2017 siger, at hun selv er fagligt stolt af medicinhandteringen på plejehjemmet Lotte?

(Spm. nr. S 810. Medspørger: Erik Christensen (S)).

27) Til ældreministeren af:

Erik Christensen (S)

Er ministeren bekendt med, at der kom en række skærpede uanmeldte tilsyn på plejehjemmet Lotte for forhold vedrørende medicinhandteringen, der var opstået og ikke reageret på, mens ministeren var chef på plejehjemmet Lotte, og hvorfor undlod ministeren at nævne dette i interviewet om medicinhandtering i DR-programmet »Adgang med Abdel« den 8. februar 2017, hvor ministeren udtaler: »Alt så der er mange, der har fået en anmærkning, og det er ikke noget. Hvis det var skærpede tilsyn, så kan du sige, et eller andet«?

(Spm. nr. S 812. Medspørger: Astrid Krag (S)).

28) Til ældreministeren af:

Erik Christensen (S)

I forlængelse af ministerens forklaringer den 22. februar 2017 i Folketingssalen om sine erfaringer som chef på plejehjemmet Lotte med hensyn til medicinhandtering vil ministeren så oplyse, hvorfor ministeren ikke rettede op på de 17 kritikpunkter fra embedslægen vedrørende medicinhandtering?

(Spm. nr. S 815. Medspørger: Astrid Krag (S)).

Kl. 13:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til udenrigsministeren af Marie Krarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:00

Spm. nr. S 738 (omtrykt)

1) Til udenrigsministeren af:

Marie Krarup (DF):

Mener udenrigsministeren, at East StratCom – EU's taskforce til bekæmpelse af russisk misinformation – er i overensstemmelse med menneskerettighedskonventionens artikel 10, stk. 1, om ytringsfrihed, der siger, at »Enhver har ret til ytringsfrihed. Denne ret omfatter

meningsfrihed og frihed til at give eller modtage meddelelser eller tanker, uden indblanding fra offentlig myndighed og uden hensyn til grænser«, når East StratCom, der er en offentlig myndighed, laver lister over indlæg i medierne, der mistænkes for at videregive en fremmed magts narrativer?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 13:00

Marie Krarup (DF):

Spørgsmålet lyder: Mener udenrigsministeren, at East StratCom – EU's taskforce til bekæmpelse af russisk misinformation – er i overensstemmelse med menneskerettighedskonventionens artikel 10, stk. 1, om ytringsfrihed, der siger, at »Enhver har ret til ytringsfrihed. Denne ret omfatter meningsfrihed og frihed til at give eller modtage meddelelser eller tanker, uden indblanding fra offentlig myndighed og uden hensyn til grænser«, når East StratCom, der er en offentlig myndighed, laver lister over indlæg i medierne, der mistænkes for at videregive en fremmed magts narrativer?

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til udenrigsministeren.

Kl. 13:01

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Som jeg gentagne gange har sagt her i salen, er der ingen, der i taskforcens arbejde med at tilbagevise pro Kreml misinformation får indskrænket deres ytringsfrihed. Ytringsfrihed er en grundlæggende værdi i vores samfund, og den står regeringen vagt om. Truslen fra pro Kreml misinformation er netop, at den søger med løgne og falske fortællinger at underminere tilliden til vores medier og obstruere en demokratisk, faktabaseret debat. Heri ligger der en trussel mod vores demokratiske værdier.

Lad mig samtidig understrege, at jeg mener, at taskforcen står sig bedst ved at fortsætte det arbejde, som de gør bedst, nemlig at udstille og punktere pro Kreml misinformation baseret på åbne og transparente kilder. Der er rigeligt at tage af.

I går beskrev Politiken en konkret sag, hvor der sættes spørgsmålstegn ved grundlaget for taskforcens afdækning. Så bliver det sværere at afprøve påstande, og så risikerer taskforcen at blive sårbar for beskyldninger om utroværdigt og selektivt kildevalg og dermed for udøvelse af simpel modpropaganda. Det ønsker jeg ikke. Det gjorde vi i ministeriet i øvrigt derfor i går taskforcen opmærksom på gennem vores EU-repræsentation i Bruxelles. Det er ikke min opgave at forsvare, hvad taskforcen gør eller deres specifikke kildevalg. Det må de sådan set selv afgøre, men jeg har retten til at kritisere.

Det er dog i denne sag vigtigt at huske på, at taskforcen overordnet set gør et godt og et helt nødvendigt stykke arbejde, som Danmark støtter op om. Der vil altid blive begået fejl, men det diskvalificerer ikke hele det arbejde, som foregår med at modgå pro Kreml misinformation, et arbejde, som i øvrigt bakkes op massivt af de andre europæiske lande. Jeg har selv personligt talt med f.eks. min kollega Boris Johnson, den britiske udenrigsminister, som i den grad lægger vægt på, at den her type arbejde foregår, fordi bekymringen i forhold til den russiske misinformation er så stor, som den er.

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, det er fru Marie Krarup.

Kl. 13:03

Marie Krarup (DF):

Jeg er glad for, at udenrigsministeren ikke mener, at han skal forsvare East StratCom til enhver tid, og jeg er også glad for, at der er kommet kritik – endelig, langt om længe. Men jeg synes ikke, det er tilstrækkeligt at kritisere på et enkelt punkt, for selve East StratCom er en skændsel for Europa, som ellers er et område, der er præget af ytringsfrihed. Her har man oprettet en offentlig gabestok.

Man stiller godt nok ikke folk op uden for kirkedøren, hvor man kan spytte på dem, men man laver sådan nogle lister over holdninger, som man så erklærer for femte kolonne eller landsforræderiske, fordi man mener, at de er i overensstemmelse med en fremmed og truende, mener mange, magts narrativer.

Jeg tror, at hvis man først er kommet på den liste, så har man meget svært ved at få jobs i bestemte områder, hvor man skal være en troværdig person, fordi EU, altså en offentlig myndighed, har bekløkket ens troværdighed og sat en på en liste, hvor man er en form for femte kolonne.

Derfor kan jeg ikke forstå, at udenrigsministeren kan sige, at det her er i overensstemmelse med artiklen om ytringsfrihed, som jeg læste højt før, for dette er da indblanding fra offentlig myndighed. Det er da indblanding, at man bliver sat på lister. Det kan da ikke være rigtigt, at ministeren kan forsvare det. Samtidig med at man laver de her lister over folk, som altså dermed mistænkes for at være femte kolonne eller landsforrædere, imødegår East StratCom russisk propaganda med egen propaganda, med EU-propaganda, hvor de meget ofte f.eks. bruger ukrainsk modpropaganda. Og det er jo ikke, fordi jeg vil forsvare russisk propaganda, det har jeg absolut ingen grund til. Men der er bare ingen grund til, at man begynder at bruge de samme midler som dem, man synes er ubehagelige. Altså, fordi der er nogle, der er propagandistiske, så bliver man selv propagandist og overholder ikke basale regler om ytringsfrihed.

Derfor vil jeg spørge, om udenrigsministeren ikke vil sørge for at få lukket East StratCom.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:05

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Til det er svaret nej, det vil jeg ikke sørge for. Jeg mener, at de gør et godt og vigtigt stykke arbejde, som der bakkes bredt op om i de europæiske lande, fordi vi har et kæmpemæssigt problem med den russiske misinformation, og det bliver vi nødt til at handle på. Hvordan agerer den bløde magt, dvs. demokratiet, når det bliver angrebet med hård magt? Det her er et af de redskaber, vi har, og jeg mener ikke, at der er nogen som helst form for indskrænkning af ytringsfriheden, idet det står enhver frit at skrive og ytre sig, som man vil. Der bliver ikke anlagt nogen sager, man bliver ikke dømt ved en domstol, man får ikke indskrænket sin ytringsfrihed.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Marie Krarup.

Kl. 13:06

Marie Krarup (DF):

Nej, man får ikke indskrænket sin ytringsfrihed – man kan stadig ytre sig – men man bliver bare stillet i en gabestok, og derfor kan det være, at ens fremtidsmuligheder bliver ødelagt. Det synes jeg er stærkt bekymrende.

Jeg er glad for, at udenrigsministeren i går kritiserede East StratCom, men det bliver sagt, at det er en enkelt fejl, de har begået, hvor

de har begået modpropaganda. Jeg synes, udenrigsministeren skulle prøve at læse det hver uge. Så ville han se, at det ikke er en enkelt fejl. Det er tilbagevendende; det er faktisk det arbejde, man laver i East StratCom. Det er modpropaganda. Derfor bør det lykkes, hvis man er modstander af modpropaganda. Ellers bruger man jo russiske metoder, som er dem, alle er enige om at tage afstand fra.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:07

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Men det her skal ikke være modpropaganda, som jeg ser det. Det skal være fremlæggelse af fakta, hvor man giver eksempler på det, som nu er emnet her, i forhold til den russiske misinformation og misvejledning, som foregår. Det er det, der er opgaven. Hver gang man kan påvise, at der er en fejl, skal den påpeges. Det er det, der er det fantastiske ved at bo i den her del af verden, altså at det kan vi så gøre gennem den frie presse, eller vi kan påtale det fra politikeres side, fra ministres side og sige, at det skal der rettes op på, det er ikke i orden. Det skal lige netop være fakta og ikke alt muligt andet.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Marie Krarup.

Kl. 13:07

Marie Krarup (DF):

Det er derfor, jeg er nødt til at opfordre udenrigsministeren til at læse, hvad det er, der står, for det er propaganda, det er modpropaganda. Man bliver som debattør sat i en offentlig gabestok på East StratCom's lister, hvis man skriver, at der blev begået et kup i Ukraine. Der var tale om en forfatningsstridig overtagelse af magten. Hvis man skriver, at der er mange no go-zoner i Sverige, så bliver man sat på listen. Så er man en agent for Kreml. Hvis man skriver, at EU er splittet, og at Europa er truet af muslimsk indvandring, så er man propagandist for Kreml, så bliver man sat i gabestokken. Det er da en modpropaganda af rang at påstå alle de her ting. Det er ikke i overensstemmelse med sandheden. Det her er holdningsområder, hvor det er legitimt at have andre holdninger. Så East StratCom gør det, som udenrigsministeren er imod: De driver propagandavirksomhed.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:08

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Som sagt er jeg altid villig til at gå ind i en kritisk dialog om de konkrete eksempler, som bliver trukket frem. Det er fordelen ved at leve i et åbent demokrati med ytringsfrihed, at det kan man gøre. Det kan vi gøre som politikere, det kan vi gøre som ministre, det kan man gøre som den fri presse; og det skal vi selvfølgelig være glade for og værdsætte. Og jeg er sikker på, at den kritik, som bliver fremført, bliver taget alvorligt.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgsmålet er sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til udenrigsministeren af fru Marie Krarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:09

Spm. nr. S 740 (omtrykt)

2) Til udenrigsministeren af:

Marie Krarup (DF):

Mener udenrigsministeren, at det er nødvendigt at se på perspektiverne angående ytringsfrihed, retsbeskyttelse for deltagere i den offentlige debat samt selve kvaliteten i taskforcens arbejde, når East StratCom skal gennemgå den evaluering, sådan som udenrigsministeren har annonceret her i Folketingssalen ved et tidligere onsdagsspørgsmål?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til en oplæsning.

Kl. 13:09

Marie Krarup (DF):

Tak. Spørgsmålet lyder: Mener udenrigsministeren, at det er nødvendigt at se på perspektiverne angående ytringsfrihed, retsbeskyttelse for deltagere i den offentlige debat samt selve kvaliteten i taskforcens arbejde, når East StratCom skal gennemgå den evaluering, sådan som udenrigsministeren har annonceret her i Folketingssalen ved et tidligere onsdagsspørgsmål?

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:09

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg har ved besvarelsen af § 20-spørgsmålene S 516 den 1. februar 2017 og S 695 den 8. februar 2017 nævnt, at jeg har bedt mine embedsmænd om at tage en dialog med East StratCom-taskforcen for at se på, om der er noget ved formen af dens produkter, der kan justeres, for at imødegå tvivl om dens arbejde og hensigter. Det er så fejlagtigt blevet udlagt som en annoncering af en evaluering af taskforcen. Som jeg tidligere har svaret i et skriftligt spørgsmål fra Udenrigsudvalget – det er spørgsmål 32 af 20. december 2016 – er det op til EU's fælles udenrigstjeneste at forestå evalueringer af dets virke. Taskforcen arbejder løbende med at forbedre sine produkter, og Udenrigsministeriet har en konstruktiv dialog med taskforcen om dens arbejde, ligesom den type debatter, vi har her i dag, er med til at holde et, selvfølgelig, nødvendigt og oplagt kritisk fokus på, hvad der er de konkrete resultater af det arbejde, der bliver lavet af taskforcen.

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Marie Krarup.

Kl. 13:10

Marie Krarup (DF):

Tak. Jeg synes jo, at det burde være en udenrigsministers opgave at sikre retsbeskyttelsen for danske borgere her i verden. Og når der er to danske debattører, der bliver sat på den her liste – som altså er en offentlig gabestok over folk, som man erklæret ikke kan lide i EU, fordi man mistænker dem for at videregive en fremmed stats narrativer, som man kalder det – så mener jeg, at udenrigsministeren burde søge at forsvare deres rettigheder. For de har ret til ytringsfrihed, og det kan ikke passe, at vi skal finde os i, at danske borgere, som bare ytrer sig i debatten på nogle helt almindelige debatområder, sættes i en gabestok. Så der mener jeg at udenrigsministeren skylder mig et svar på, hvorfor ministeren ikke vil forsvare danske borgeres rettigheder. Det er det ene.

Det andet er så det her med en evaluering, hvor jeg efterhånden bliver mere og mere forvirret over, om der kommer en evaluering eller ej. Altså, nu kommer der bare en intern snak mellem nogle embedsmænd dernede, som vi andre ikke kan få indblik i. Er det sådan,

jeg skal forstå det? For jeg mener jo, at der i den grad er brug for, at der er nogle, der læser det her kritisk igennem og f.eks. ser på deres nyhedsbrev og deres piktogrammer, som jo er stærkt propagandistiske. Det er der vist ikke nogen der kan påstå at de her tegneserier ikke er. De bygger først og fremmest på én stats kilder, på ukrainske kilder, og Ukraine er jo et land, der er i konflikt med Rusland, og de har derfor selvfølgelig et meget, hvad skal man sige, belastet forhold, for at sige det pænt. Som man ofte siger, er sandheden det første offer i en krig, og når de to magter er i krig, er det vel egentlig ret naturligt, at der bliver fortalt vanvittige historier fra begge sider. Men det skal vel ikke få os til bare at tro på den ene side. Burde vi ikke forsøge at få et objektivt syn på det? Og det er så det, som man ikke har i East StratCom, hvor man altså videregiver ukrainsk propaganda.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:13

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Det er op til EU's fælles udenrigstjeneste at forestå evalueringer af East StratCom. Det, jeg gør som minister, og det, som mit system gør, er, at hvis vi bliver gjort opmærksom på, at der er elementer i deres arbejde, som er kritisable, så rejser vi den kritik over for dem og tager en dialog med dem om det. Resten foregår i en åben og fri debat og skal foregå i en åben og fri debat. Og det er det, vi gør her i salen i dag. Der bliver sat et kritisk spotlight på East StratCom, og så tager vi en diskussion om det. Og jeg er sikker på, at det også er noget, der bliver hørt i den lille gruppe af mennesker, som sidder og arbejder med det her.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til fru Marie Krarup.

Kl. 13:13

Marie Krarup (DF):

Jeg går i den grad ind for en åben og fri debat, og det er jo det, East StratCom ikke gør. Det er det, der er hele problemet med det, altså at man laver lister over ting, som ikke er okay at sige; som bliver anset for landsforræderisk eller femtekolonnevirksomhed. Det er stærkt problematisk. Man kunne jo netop i stedet for have en åben og fri debat, hvor man satte spørgsmålstejn ved andres holdninger og så kom med modargumenter i stedet for at liste op og lave karaktermord på folk. Det er da helt forkert, især når det drejer sig om ganske banale emner. Derfor mener jeg, at der skal laves en evaluering, og at den skal ud i offentligheden. Danske skatteborgere skal ikke være tvunget til at betale til sådan en taskforce, som har de her propagandistiske og gabestokagtige opgaver. Det kan da ikke passe, at vi skal gøre det, uden at kunne se en offentlig evaluering af deres arbejde.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:14

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg er fuldstændig uenig i, at East StratCom-taskforcen skulle være imod en åben og fri debat. Det er ikke det, man er imod, overhovedet ikke. Det, man er imod, og det, man arbejder med, er fremførelsen af forkerte fakta. Man går ind for en åben og fri debat – det gør vi i Europa generelt, og det gør vi i den vestlige verden – som er baseret på fakta, og som ikke er baseret på fake news, falske narrativer om,

hvad Vesten står for. Mere kompliceret er det altså ikke. At gøre det her til, at man er imod en åben og fri debat, synes jeg måske er lige at strække den for langt, trods uenighederne.

Kl. 13:17

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Marie Krarup.

Kl. 13:15

Marie Krarup (DF):

Hvis udenrigsministeren selv havde stiftet bekendtskab med det her produkt, kunne det måske stå til troende, men det har ministeren jo helt tydeligt ikke. For der er jo ikke tale om fakta, det er jo det, det ikke er. Man taler om narrativer, man taler om holdninger. Og at man har en holdning om, at EU er svækket, splittet, er truet af islamisk indvandring er så et synspunkt, som bliver listet som et forkert narrativ. Det er da en undertrykkelse af ytringsfriheden. Det er da ikke fakta. Det er en holdning, og det er så en holdning, som man ikke vil acceptere i EU. Det er ikke faktabaseret. Der er altså et problem her. Udenrigsministeren er nødt til at stifte bekendtskab med det her, så vi kan få det lukket, for det, der bliver sagt, er jeg enig i, men det er bare ikke det, der sker i virkeligheden.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak! Værsgo til ministeren.

Kl. 13:16

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Men selvfølgelig har jeg stiftet bekendtskab med det. Det er en underlig måde at diskutere på, altså at påstå, at jeg ikke skulle have stiftet bekendtskab med det arbejde, der foregår. Selvfølgelig har jeg det. Men jeg kan bare tage et af de konkrete eksempler, som er blevet brugt. Pludselig opstår der falske historier om, hvad der er sket, nemlig historien om en 13-årig tysk pige, der var blevet voldtaget af flygtninge. Det endte jo nærmest med, at der var demonstrationer i Tyskland i arrigskab over det. Så viste det sig, at det var en fuldstændig falsk historie, der ikke havde noget med virkeligheden at gøre. Vi bliver da nødt til at imødegå den slags ting. Det er jo ikke en rimelig måde at tage diskussionen på, hvad angår det, der foregår i Europa. Jeg forstår ikke, der skulle kunne opstå uenighed om, at det er nødvendigt. Vi skal være kritiske over for det arbejde, der foregår, det er jeg fuldstændig enig i – det skal vi være – men der er ikke tale om, at der er nogen, der får indskrænket deres ytringsfrihed.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til udenrigsministeren, og det er fra hr. Lars Aslan Rasmussen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:17

Spm. nr. S 757

3) Til udenrigsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S):

Vil udenrigsministeren love, at regeringen forpligter sig til ikke at stemme på lande, der systematisk krænker grundlæggende menneskerettigheder, ved afstemninger om medlemskab af FN's organer med menneskerettighedsfunktioner?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning.

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak. Vil udenrigsministeren love, at regeringen forpligter sig til ikke at stemme på lande, der systematisk krænker grundlæggende menneskerettigheder ved afstemninger om medlemskab af FN's organer med menneskerettighedsfunktioner?

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:17

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Tak til spørgeren. HDP-medformand Figen Yükksekdağ er blevet frataget sin status som medlem af det tyrkiske parlament. Beslutningen om fratagelsen kommer, efter at en fængselsstraf til Yükksekdağ relateret til terror og propaganda er blevet endeligt stadfæstet i november måned sidste år. Ifølge den tyrkiske forfatning kan et parlamentsmedlem miste sin plads i parlamentet, hvis der ligger en endelig juridisk afgørelse, der medfører fængselsstraf, samt efter at parlamentet er blevet orienteret om afgørelsen i plenarsalen. Vi følger situationen og udviklingen i Tyrkiet.

Nu er jeg lidt i tvivl om, om vi har fat i det rigtige svar. Prøv lige at spørge igen. Undskyld. Jeg beklager meget.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg tror lige, vi skal have styr på det, altså hvad ministeren vil svare på det her. (*Udenrigsministeren*: Jeg er bare lidt i tvivl). Det er spørgsmål nr. S 757. (*Udenrigsministeren*: Ja, det er jeg klar over. Det var derfor, jeg blev opmærksom på, at det ikke var det rigtige, jeg havde fat i.) Det her er lidt ud over forretningsordenen, vil jeg have lov at sige. Og det skal ikke ske igen.

Kl. 13:19

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg beklager, at jeg ikke var bevidst om, at jeg stod og svarede på noget helt andet end det, jeg var blevet spurgt om. Og det kommer der trods alt ikke ret meget godt ud af. I hvert fald ikke en særlig åben debat.

Nå, spørgsmålet om Danmarks rolle i fremme af menneskerettigheder ligger regeringen meget på sinde. Det danske kandidatur til FN's Menneskerettighedsråd er et klart eksempel herpå. Her vil vi arbejde for at fremme og beskytte menneskerettigheder og styrke rådet.

Det er klart, at rådets troværdighed afhænger af dets medlemmer og dets handlinger. Jeg kan love, at vi vil arbejde for den bedst mulige sammensætning af rådet, og det gælder selvfølgelig også andre FN-organer med menneskerettighedsfunktioner. Beslutninger om stemmeafgivning er altid konkrete vurderinger. Der kan være formelle kriterier for valget. Det kan være spørgsmål om organets politiske sammensætning og dets relevans.

Samtidig indgår overvejelser om at støtte de bedst mulige kandidater, og om det vil kunne påvirke landet positivt at blive inddraget i den internationale dialog som medlem af et menneskerettighedsorgan. Det drejer sig om komplekse afvejninger om Danmarks internationale samarbejde med en lang række lande. Sådan må det være.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:20

Kl. 13:22

Lars Aslan Rasmussen (S):

Så jeg skal forstå det sådan, at det ikke er noget, udenrigsministeren vil love, fordi det kommer an på, hvilke lande der er tale om. Så udemokratiske lande kan sådan set godt have i FN's menneskerettighedsorganer – er det sådan, jeg skal forstå det?

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:20

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Altså, de formelle rammer er som regel ret klare. For FN's Menneskerettighedsråds vedkommende, slår den resolution, der blev etableret af rådet i 2006, nemlig fast, at medlemsstaterne både skal tage højde for kandidaternes bidrag til fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og de frivillige valgløfter, de har afgivet.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:21

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg skal bare forstå det rigtigt. For Liberal Alliance fremsatte jo i 2013 netop et forslag om, at Danmark skulle sørge for, at alle udemokratiske lande ikke havde plads i FN's menneskerettighedsorganer. Og jeg vil gerne lige citere kulturministeren, som har sagt, at det er pinligt ud over alle grænser, at den sidste regering ikke ville støtte Liberal Alliances forslag. Har Liberal Alliance skiftet holdning, eller mener man det samme? Eller er det, fordi man sidder i regering og ikke mener det mere?

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:21

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Det er en klassisk diskussion, og det er selvfølgelig også værd at diskutere, hvordan det skal udlægges, hvad der eventuelt er blevet sagt, før man kommer i regering, og når man er kommet i regering. Det, jeg har forsøgt at redegøre for, er, hvad der er regeringens politik og dermed også Liberal Alliances politik.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:22

Lars Aslan Rasmussen (S):

Betyder det, at man kan bruge betegnelsen hykler, som fru Mette Bock i 2013 brugte om den tidligere i regering, om den nuværende regering, som jo sådan set siger det samme som den tidligere regering, når det handler om det her spørgsmål?

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:22

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Nej. Jeg ville bare aldrig selv have brugt det ord.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål, nr. S 811, er til udenrigsministeren af fru Yildiz Akdogan, Socialdemokratiet.

Kl. 13:22

Spm. nr. S 811

4) Til udenrigsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan forholder udenrigsministeren sig til, at den demokratisk valgte partiformand Figen Yüksekdag fra HDP får annulleret sit medlemskab af det tyrkiske parlament, og agter ministeren at rejse spørgsmålet om problematikken med HDP-medlemmernes fremtid over for sin tyrkiske kollega?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmål 811.

Kl. 13:22

Yildiz Akdogan (S):

Spørgsmålet lyder: Hvordan forholder udenrigsministeren sig til, at den demokratisk valgte partiformand Figen Yüksekdag fra HDP får annulleret sit medlemskab af det tyrkiske parlament, og agter ministeren at rejse spørgsmålet om problematikken med HDP-medlemmernes fremtid over for sin tyrkiske kollega?

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:23

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Så nåede vi frem til det spørgsmål, som jeg gik i gang med at svare på før. Tak til spørgeren.

HDP-medformanden Figen Yüksekdag er blevet frataget sin status som medlem af det tyrkiske parlament. Beslutningen om fratagelsen kommer, efter at en fængselsstraf til Yüksekdag relateret til terrorpropaganda i november måned sidste år er blevet endelig stadfæstet. Ifølge den tyrkiske forfatning kan et parlamentsmedlem miste sin plads i parlamentet, hvis der ligger en endelig juridisk afgørelse, der medfører fængselsstraf, og efter at parlamentet er blevet orienteret om afgørelsen i plenarsalen.

Vi følger situationen og udviklingen i Tyrkiet tæt. Under et besøg i Tyrkiet i september måned sidste år mødtes den tidligere udenrigsminister hr. Kristian Jensen personligt med Figen Yüksekdag. Det var, som jeg kan forstå det, et ganske vellykket møde med gode og substantielle meningsudvekslinger. Regeringen har således haft en direkte dialog med HDP-medformanden selv.

I november vedtog et bredt flertal i Folketinget V 12, som opfordrer regeringen til at arbejde aktivt for HDP-parlamentarikernes løsladelse. Vi har også af den grund bevågenhed omkring sagerne mod HDP-medformændene og HDP-politikerne. For et par dage siden overværede den danske generalkonsul i Istanbul eksempelvis et retsmøde i sagen mod HDP-medformand Selahattin Demirtas, og ambassaden i Ankara og generalkonsulatet følger løbende relevante retssager. Dette gælder dog ikke kun sager imod HDP, men også sager imod civilsamfundsaktører og journalister.

Som understreget ved tidligere lejligheder her i Folketinget følger vi sagerne mod HDP-parlamentarikerne, men også situationen generelt, ganske nøje og tager dem løbende op i vores bilaterale møder med tyrkiske samtalepartnere. Vi tager derudover samme spørgsmål op i EU-kredsen, både i Bruxelles, i Ankara og i relevante internationale fora.

Vi tilkendegiver fra dansk side klart vores bekymring over udviklingen og bruger ved passende lejligheder bl.a. fængslingen af HDP-parlamentarikerne som eksempel på den negative udvikling. I min egen dialog med den tyrkiske udenrigsminister eller andre repræsentanter for den tyrkiske regering vil jeg naturligvis tage den bekymrende udvikling i Tyrkiet med hensyn til demokrati, retsstat og menneskerettigheder op, hver gang vi mødes – og det har jeg allerede gjort ved det første møde, jeg har haft. I sådan en sammenhæng vil det være naturligt og meget sandsynligt at jeg også i fremtiden kommer ind på fængslingen af HDP-parlamentarikerne.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Værsgo, fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:25

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Tak til ministeren for svaret. Det glæder mig rigtig meget, at ministeren viser så stort et engagement i sagen og også siger, at han vil rejse sagen fremadrettet, for det er et kæmpestort demokratisk problem, vi oplever lige nu i Tyrkiet. I november sidste år blev 12 prokurdiske parlamentarikere anholdt. Siden er de her to partiledere, Dmirtas og Yüksekdağ, blevet anholdt, og de risikerer begge to samlet 142 års fængsel. Det er ret lang tid, når man tænker på, at vi trods alt har med et demokratisk system at gøre.

I december oplyste præsident Erdogan, at over 40.000 mennesker var blevet anholdt. Siden har der så været en del andre tiltag, som hæmmer de demokratiske spilleregler i landet meget. Pressens virke er blevet begrænset, over 100 medier er blevet lukket, over 100.000 offentligt ansatte er blevet afskediget, og nu risikerer folkevalgte, demokratisk valgte politikere at få annulleret deres medlemskab af det tyrkiske parlament. Der er al mulig grund til at være bekymret. Det er det tredjestørste parti, vi har at gøre med, og som sagt er de valgt ved et demokratisk valg. Det er folket, der har valgt dem.

Det er rigtigt, at Kristian Jensen, den tidligere udenrigsminister, var nede og besøge bl.a. HDP, og da sagde den tidligere udenrigsminister, at den røde linje endnu ikke var overskredet. Derfor vil jeg egentlig gerne høre, om ministeren mener, den er overskredet nu, hvor der er sket så mange ting siden den forhenværende ministers besøg i Tyrkiet. Og ifald den er overskredet, hvad vil ministeren så gøre?

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:27

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg opererer ikke med røde linjer på den måde. Det er en samlet vurdering af situationen, som betinger eller definerer, hvordan Danmark agerer. Det, som jeg har sagt, er, at de sager, som er værd at kritisere, rejser jeg, når jeg mødes med min tyrkiske kollega. Det har jeg gjort, og det vil jeg fortsat gøre.

Men jeg kan ikke stå her og definere præcist en rød linje og har heller ikke noget ønske om det. Vi ved alle sammen, at Danmark vil reagere kraftigt, f.eks. ved indførelse af dødsstraf. Det er man heller ikke i tvivl om, tror jeg, i Tyrkiet. Det er et eksempel på, at man ikke taler om røde linjer, men at man godt er klar over, at selvfølgelig er der grænser, uden at man definerer dem præcist.

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:28

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Jamen ministeren har jo lige tilkendegivet, at udviklingen i Tyrkiet er bekymrende, og jeg vil egentlig høre: Hvis nu den røde linje ikke er overskredet, hvornår agter ministeren så egentlig at besøge Tyrkiet næste gang for at rejse nogle af de her spørgsmål og bekymringer? For der har jo været en række tiltag siden, som går imod demokratiets væsen. Står der i ministerens kalender, at han agter at tage det her op både på EU-niveau, men også på bilateralt niveau?

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:28

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg kan kun gentage, hvad jeg har sagt, nemlig at når jeg møder min tyrkiske kollega, vil jeg tage spørgsmålet op om, hvordan situationen er, og om de ting, som bekymrer os i Tyrkiet.

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:28

Yildiz Akdogan (S):

Så det vil sige, at det ikke er lige foreløbig, vi ser handling fra udenrigsministerens side? Det er jeg personligt ked af, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren er enig med Amnesty i forbindelse med de tiltag, der sker i Tyrkiet, nemlig at det, der foregår lige nu mod nogle folkevalgte, bl.a. er en heksejagt. Hvis ministeren deler det synspunkt, vil jeg egentlig gerne høre: Synes ministeren så ikke, det er på sin plads at rejse den her problematik også sammen med sine kollegaer i Bruxelles?

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:29

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Men det er, som om man kommer lidt for sent med spørgsmålet, for jeg har jo allerede rejst kritik. Jeg har mødtes med min tyrkiske kollega, jeg har rejst de bekymringer, som vi har fra dansk side, og det vil jeg fortsætte med at gøre. Og så synes jeg måske, at vi skulle ikke glæde os over det sammen – for der er ingen grund til at glæde sig over, at det er nødvendigt at gøre det – men i hvert fald være fælles om opfattelsen af, at det er rigtigt at gøre det: at rejse kritik, når det er berettiget.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Så er der et spørgsmål til justitsministeren, og det er fra fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:29

Spm. nr. S 782

5) Til justitsministeren af:

Marlene Harpsøe (DF):

Hvilken holdning har ministeren til, at 90 husstande i Søllerød har hyret private vagter for at sikre deres boliger mod indbrud, da de lokalt føler sig svigtet af politiet, jf. Rudersdal Avis den 21. februar 2017?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 13:29

Marlene Harpsøe (DF):

Hvilken holdning har ministeren til, at 90 husstande i Søllerød har hyret private vagter for at sikre deres boliger mod indbrud, da de lokalt føler sig svigtet af politiet, jf. Rudersdal Avis den 21. februar 2017?

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:30

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne indlede med at understrege, at antallet af anmeldelser af indbrud i privat beboelse er faldet i 2016, hvis man ser på Danmark under et; men det gør sig desværre ikke gældende i Nordsjællands politikreds, hvor der er sket en stigning fra 2015 til 2016. Det tager jeg selvfølgelig meget alvorligt. Det er voldsomt krænkende at blive udsat for indbrud, og jeg kan sagtens forestille mig, hvor frygteligt det må opleves, hvis indbruddet begås, samtidig med at man er hjemme.

Jeg ved også, at Nordsjællands Politi tager indbrudskriminalitet meget alvorligt, og at politikredsen inden for de seneste måneder har forstærket indsatsen i kredsen. Den forstærkede indsats omfatter bl.a. oprettelse af en særlig indsatsgruppe, som betyder en ekstra prioritering i kredsen af indbrudsområdet. Derudover har man i kredsen sat ind med øget synlig patruljering, med civile og uniformerede patruljer på S-togsnettet og med brug af ny teknologi. Der er altså sat en række initiativer i værk for, at man i kredsen får bekæmpet det stigende antal indbrud.

I sidste uge fremlagde regeringen tre nye tiltag, som skal styrke indsatsen mod indbrud, og som gerne skulle virke i hele landet og naturligvis også i Nordsjælland. Det første tiltag indebærer, at vi laver en helt ny indbrudsparagraf i straffeloven. Det andet indebærer, at vi skærper straffen med en tredjedel for de kriminelle, der med fuldt overlæg vælger at begå indbrud, mens nogen er hjemme. Og det tredje tiltag handler om at sikre særlig fokus hos politiet på indbrud og på omrejsende kriminelle.

Indbrud er og skal fortsat være et prioriteret fokusområde hos politiet. Pr. 1. januar 2017 er der i forlængelse af erfaringerne fra de tidligere taskforces nu etableret to nye særlige efterforskningsfællesskaber i henholdsvis det østlige og vestlige Danmark. Jeg forventer mig meget af disse koordinerende enheder og taskforces, der med rigspolitichefens ord skal være en knyttnæve mod kriminalitet.

Særlig i forhold til bekæmpelse af indbrud vil efterforskningsfællesskaberne betyde, at politiet meget mere håndfast kan bekæmpe den organiserede indbrudskriminalitet, der går på tværs af kredsene. Det vil også betyde, at vi kan få sat hårdere ind over for de omrejsende kriminelle, der begår indbrud og skaber utryghed lokalt.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:32

Marlene Harpsøe (DF):

Tak til ministeren for at svare så venligt på det her spørgsmål. Det lyder jo rigtig godt, at der er nogle initiativer på vej, men i forhold til borgerne i Søllerød var der jo et eksempel i Søllerød Avis for en uges tid siden, hvor der var et ægtepar, som fortæller, at de gentagne gange har ringet til politiet. De har endda stået med nogle indbrudstve i hjemmet. Men tyvene når at flygte, og politiet kommer først

rigtig, rigtig mange timer efter, også selv om indbrudstveene rent faktisk vender tilbage. Det er jo selvfølgelig noget, der skaber stor utryghed. Vi ved jo alle sammen godt, at vores politi, som gør et helt kanonstort stykke arbejde i dagligdagen, er enormt presset. Det er også det, man hører lokalt her i Søllerød i Nordsjællands politikreds, nemlig at politiet er meget presset. De har ikke ressourcerne til at prioritere det her område.

Så hvordan vil ministeren få det her til at fungere? Det er selvfølgelig godt, at ministeren – og det må jeg sige jeg også bakker op om – vælger at sige, at der skal være en særlig indsats på det her område, men hvis man generelt har det indtryk, at der mangler ressourcer til at kunne udføre opgaverne – og det er det, der er tilfældet i bl.a. Nordsjællands politikreds – så bliver det sådan lidt tom snak, når man siger, at der sker en skærpet indsats, hvis man rent faktisk ikke kan udføre det i virkeligheden. Så hvad har ministeren tænkt sig at gøre for at sikre, at vi måske får nogle flere betjente og lignende? Det har vi jo allerede lavet nogle aftaler om, men måske er der behov for, at vi gør endnu mere for at aflaste politiet i den rigtige retning.

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:34

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg skal være den første til at erkende, at det her ikke er nemt. Det er en kæmpe udfordring, politiet står med, for efter det seneste politiforlig har vi jo indgået en ny aftale omkring en øget grænsekontrol, der jo også trækker ressourcer. Men vi gør noget. Jeg har lige i dag været ude at byde velkommen til det første hold af nye politikadetter, som bl.a. skal afløse nogle af politibetjentene ved grænsen, så vi får dem hjem til deres kredse.

Så nævnte jeg her en lang række tiltag, som vi sætter i gang nu: de særlige efterforskningsfællesskaber, anklagemyndighedens særlige fokus på indbrudskriminalitet i 2017, politiets kortlægning af de omrejsende kriminelle. Vi kommer tættere på.

Så kan jeg kun opfordre til, at politiet skal komme, når man ringer. Det vil jeg godt lige slå fast. Det er ikke til diskussion. Og så skal vi jo som naboer alle sammen gøre, hvad vi kan, for at være årvågne og kontakte politiet, når vi ser noget uregelmæssigt.

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:35

Marlene Harpsøe (DF):

Tak for svaret. Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at vi i Dansk Folkeparti gerne så, at der skete noget langt hurtigere, altså mens vi venter på, at en god flok politikadetter bliver færdige med deres uddannelse om et halvt år. Så måske skulle mit spørgsmål egentlig nu være: Hvornår forventer ministeren, at borgerne kan mærke, at politiet er til stede, og at politiet kommer, når borgerne ringer, f.eks. når de oplever, at der står en indbrudstyv i køkkenet?

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:35

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det skulle man gerne allerede kunne begynde at mærke nu – på den måde at forstå, at mit signal er meget, meget klart, og at politiet skal rykke ud med det samme, hvis man står i en alvorlig situation. Altså

hvis man står og kan se, at der er en gerningsmand, så er det ikke til debat.

Kl. 13:38

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:36

Marlene Harpsøe (DF):

Ministeren siger jo selv, at det altså er en meget, meget stor andel af indbrud, som faktisk begås i Nordsjælland, forstået på den måde, at det jo ikke er gået tilbage her, men kun fremad med antallet af indbrud. Nu er det jo sådan, at de lokale borgere i Søllerød rent faktisk føler sig svigtet af politiet. Så selv om ministeren siger, at man allerede nu burde kunne mærke det, så er der altså en gruppe borgere her, altså 90 husstande, som er gået sammen om et privat vagtværn, hvilket i Dansk Folkepartis øjne et eller andet sted er en falliterklæring. Det burde ikke komme dertil, fordi det jo selvfølgelig er en politiopgave.

Så jeg vil gentage mit spørgsmål: Hvornår kan borgerne forvente, at de kan mærke, at politiet har ressourcer til at rykke ud, for det har politiet jo ikke lige nu?

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:37

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Vi har i den aftale, vi i fællesskab har lavet, sat ekstra midler af til indbrudskriminalitet. Derfor skal det jo gerne være sådan, at kredsen så prioriterer indbrudskriminalitet som særlig vigtigt. Og hvis man er særlig presset et sted, er det selvfølgelig der, man skal prøve at sætte ind.

Det her med, hvornår borgerne så føler sig trygge, tror jeg bliver svært for mig at sige, fordi det jo er meget individuelt fra menneske til menneske, hvornår tingene er gode nok, og hvornår er de ikke okay. Jeg skal ikke bestemme, hvordan man har nabohjælp i det her samfund, men det skal ikke være sådan, at man siger, at nu betaler vi penge for et privat vagtværn, fordi vi ikke tror på, at politiet kan komme. Det er et skråplan, og det skal vi ikke ind på.

Det er også derfor, at jeg lige skærper tonen og siger, at hvis der er indbrud, eller der er noget mistænkeligt, så skal politiet selvfølgelig rykke ud. Man er i gang i Nordsjælland, og så håber jeg selvfølgelig også, at borgerne snart kan se, at det er i gang.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Der er et nyt spørgsmål til justitsministeren, og det er af fru Karin Gaardsted, Socialdemokratiet.

Kl. 13:38

Spm. nr. S 792

6) Til justitsministeren af:

Karin Gaardsted (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt over for folk, der tager kørekort, at de skal vente i måneder på en køreprøve og bruge unødvendige penge på køretimer, fordi det gang på gang er umuligt for kørelærere at få booket en køreprøve til deres køreelever, som det fremgår af artiklen »Kørelærere har mellem 15 og 30 sekunder til at booke en køreprøve« i Jyllands-Posten den 21. februar 2017?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. Mener ministeren, det er rimeligt over for folk, der tager kørekort, at de skal vente måneder på en køreprøve og bruge unødvendige mange penge på køretimer, fordi det gang på gang er umuligt for kørelærere at få booket en køreprøve til deres køreelever, som det fremgår af artiklen »Kørelærere har mellem 15 og 30 sekunder til at booke en køreprøve« i Jyllands-Posten den 21. februar 2017?

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:38

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg mener slet ikke, det er tilfredsstillende, at nogle elever – som der henvises til i spørgsmålet – skal vente i måneder på at komme til køreprøve. Desværre er der problemer med for lange ventetider på køreprøver visse steder i landet. Det gælder særlig i hovedstadsområdet, hvor eleverne kan komme til at vente længere, end det er rimeligt. Det skyldes bl.a., at der i en periode har været problemer med at skaffe tilstrækkelig med prøvesagkyndige til at afholde prøverne. Det er nu engang en forudsætning. Navnlig i København har der været problemer med meget høje dumpeprocenter, som lægger et særligt pres på systemet. Det er selvfølgelig ikke tilfredsstillende.

Rigspolitiet har derfor iværksat en række initiativer nu for at nedbringe ventetiderne. I 2016 er der i vidt omfang ansat civile prøvesagkyndige i politikredsene som sådan et supplement til de politiuddannede prøvesagkyndige. Derudover forsøger man i kredsen at fastholde de politiuddannede prøvesagkyndige længere og ansætte vikarer samt stille krav om overarbejde. Der er også i enkelte politikredse indledt dialog med de lokale kørelærere om, hvordan man nedbringer de høje dumpeprocenter og tilrettelægger køreprøverne bedre. Det er forventningen, at de tiltag vil bidrage til, at vi får nedbragt ventetiden på køreprøver.

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, Karin Gaardsted.

Kl. 13:40

Karin Gaardsted (S):

Tak for svaret. Tilbage i august blev der jo stillet en række spørgsmål til justitsministeren om lige præcis den sag her. Jeg tænker, at det ser ud til, at der er sket lidt for lidt, selv om det også allerede dengang blev lovet, at der ville komme civile prøvesagkyndige ind.

Jeg troede faktisk, ministeren ville sige noget om, at det også handler om, at det er de 17-årige, som nu kommer til at fylde op. Det er jo ikke kun de 18-årige, der skal tage kørekort, kan man sige, det er også de 17-årige. Men det er jo ikke nogen pludselig opstået situation, for det har været et ønske fra Folketingets side, at der skulle indføres mulighed for, at 17-årige kunne tage kørekort. Det har vi også selv støttet. Men man må jo sørge for fra Justitsministeriets side, at der er det beredskab, der skal til, for at det kan lade sig gøre. Hvad mener ministeren om det?

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:41

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Ja, det er selvfølgelig et ansvar, vi skal påtage os, når det nu er Folketinget, der vedtager, at det er sådan, det skal være, altså at 17-årige skal kunne komme til køreprøve, men det ændrer jo ikke på, at der er

en proces i det her med at få nok. Man kan jo ikke bare stampe dem op af jorden. Det er også derfor, at man faktisk nu prøver at presse på for at sige, at vi kan have flere civile personer til at udføre opgaver, der tidligere var forbeholdt politiet. Så kunne man jo også gå ind og kigge på, hvilke tiltag man kan iværksætte for at reducere dumperprocenterne og undgå de her unødige belastninger, for hver gang, der er nogen, der dumper, så belaster det jo politiet. Det kunne være lidt interessant at gå ind og kigge på, om der er nogle, der gør det her bedre end andre. Det tror jeg måske kunne være en god idé at der var nogle elever, der gik ind og kiggede lidt på.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:42

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. Nu drejer det her sig også om, at vinduet, hvor de kan booke køreprøver, for i hvert fald nogle af kørelærerne nogle bestemte steder i Danmark er så langt nede som 15 sekunder. Jeg vil gerne høre, hvad ministeren mener om, hvad en kørelærer, der måske ikke er alt for hurtig på tasterne, skal gøre, når han eller hun hver eneste gang kommer for sent til at få en af de pladser, som bliver udbudt.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:42

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jamen jeg er helt opmærksom på, at de her ventetider udgør et problem, og 15 sekunder, som der beskrives, er jo ikke rimelige vilkår. Det, vi kan gøre nu, er at presse på med de her initiativer og få udviklingen vendt, og det er altså også at tage fat i, at for at gøre det bedre med de 15 sekunder kræver det at få taget presset af, ud over at vi skal have nogle flere ud, som kan virke. Og der tror jeg altså det er meget alvorligt at få gjort noget ved bl.a. dumperprocenterne, for det kan være helt afgørende for, hvor mange nye tider der er. Men jeg er enig i, at 15 sekunder jo ikke holder.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:43

Karin Gaardsted (S):

Ministeren må jo også være klar over, at hver gang, der er en ung, der ikke kommer op til den tid, som var forventet, så skal der jo vedligeholdelsestimer til, og jeg tror ikke, at kørelærerne stiller dem gratis til rådighed. Jeg tror, at der skal betales for dem.

Jeg kunne godt lige tænke mig at høre, om ministeren kunne forestille sig, at man kunne lave en anden form for bookingsystem de steder, hvor der er ekstra meget pres på, og om, hvornår det eventuelt ville kunne ske.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:43

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg kan ikke sige, hvornår det så kunne ske, for jeg vil godt have lov at kigge på det, men jeg synes sådan set, at det ville være fornuftigt at kigge på, om vi kunne optimere det her og gøre det på en bedre måde. Der har været et nyt køreprøvebookingsystem, og der må vi

bare sige, at når man ser på statistikken fra det, så er der for lang ventetid. Derfor har jeg bedt Rigspolitiet om inden udgangen af marts at komme med forslag til tiltag, der kan nedbringe ventetiderne på køreprøverne. Om det så skal være på den måde eller på en anden, må vi se, men de har lovet mig, og jeg har bedt om, at inden udgangen af marts har vi nogle forslag til at nedbringe ventetiden, og så vender jeg gerne tilbage.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er der et nyt spørgsmål til justitsministeren af hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:44

Spm. nr. S 796

7) Til justitsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Støtter regeringen Dansk Folkeparti i, at Christiania skal have øget videoovervågning for at sikre sikkerhed og bedre efterforskningsmuligheder?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 13:44

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, formand. Støtter regeringen Dansk Folkeparti i, at Christiania skal have øget videoovervågning for at sikre sikkerhed og bedre efterforskningsmuligheder?

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:44

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak, og tak for spørgsmålet. Tryghed og sikkerhed for borgerne har den højeste prioritet for mig, og det gælder altså også i forhold til Christiania. Vi skal ikke acceptere den utryghed og den grove kriminalitet, som pushere på Christiania står bag.

Siden september sidste år er der iværksat en række tiltag for at komme det dybt kriminelle miljø på Christiania til livs, skabe tryghed i området, bl.a. ved at etablere yderligere belysning, rydde buske, nedlægge hegn, og som spørgeren måske er bekendt med, har Københavns Politi vurderet, at der skal foretages videoovervågning af området, og det bakker jeg fuldt og helt op om. Københavns Politi har derfor min fulde opbakning til at iværksætte videoovervågning af området på den måde, som politiet nu vurderer fungerer bedst. Det gælder selvfølgelig også eventuel øget videoovervågning.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Det er jo rigtigt, som ministeren er inde på i forhold til de initiativer, som er sat i gang, specielt siden det tragiske skudattentat i august sidste år, hvor der var tre, der blev skudt og såret på Christiania. Der er sat en række initiativer i gang, og vi har jo også set, at der var ministre på såkaldt tryghedsvandring på Christiania.

Vi har jo også noteret os i Dansk Folkeparti, at man har bebudet, at der kommer nogle steder, hvor man måske vil gå ind og også lave en øget overvågning, men vi må også bare huske på, at Christiania jo også er andet end alene Pusher Street. Der er 34 ha, og os, der kom-

mer fra landet, ved jo godt, hvor meget 34 ha fylder. Det er lidt større, end at et kamera kan dække et sådant område.

Kl. 13:49

Nu siger ministeren jo selv, at man har sørget for, at der kommer øget belysning, at Københavns Kommune har investeret næsten 1 mio. kr. på at få lidt gadelys op, og der kan man sige, at det så også efter 46 år som fristad måske var på sin plads, at de også fik lidt borgerservice på Christiania. Men når nu lyset kommer op, er det jo også oplagt at få nogle kameraer op, som kan filme både om dagen, og også når det bliver lidt mere skummelt om aftenen.

Der er det jo altså i Dansk Folkepartis optik en rigtig god idé, at vi sætter ind med markant mere videoovervågning af de steder i Danmark, bl.a. Christiania, hvor der i særdeleshed foretages ekstremt store sortbørshandler og narkohandler, som jo både i omfang af økonomi og også af menneskelig tragedie fylder rigtig meget. Der er vi jo i Dansk Folkeparti en kende triste over, at der ikke ligger en større virketrang hos den nye justitsminister end bare at sige, at det her ligger som sådan en politiopgave. Nu skal vi jo se, hvad der kommer til at ske.

Jeg ved, at ministeren selv har en baggrund som speditør, det har jeg også selv, og vi er jo vant til, at der skal varer ud over rampen. Det gjorde man også hos Grundfos, da ministeren var der, og det betyder jo også, at man skal sørge for at få en større grad af sagsefterforskning. Og med flere kameraer kan vi opklare flere typer af kriminalitet. Sådan er det.

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:47

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nu kan vi jo tale om hektar og opvokset på landet og speditørerfaring, men altså, spørgeren løber en åben dør ind hos mig her. Københavns Politi har min fulde opbakning til at sætte videoovervågning op på Christiania. Jeg vil bare ikke vurdere, hvor det skal være, eller hvordan det skal være eller i hvilket omfang, for det tror jeg at politiet er bedre til. Jeg er helt sikker på, at spørgeren og jeg godt kunne gå ud og pege nogle steder ud, som vi synes kunne være interessante, men jeg synes, at det er politiet, der ud fra en politifaglig vurdering skal vurdere, hvordan videoovervågningen er mest effektiv både i forhold til sikkerhed og i forhold til politiets efterforskning. Derfor mener jeg, at det må være politiet, der vurderer, hvor og hvordan videoovervågningen skal være på Christiania, men jeg bakker det fuldt og helt op.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:48

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, tak er kun et fattigt ord, men altså det gør jo heller ikke noget, at vi som politikere giver et lille vink med en vognstang – for at blive i speditørsproget – om, hvad der skal til. Kameraovervågning har altså nogle utrolig store fordele. Ikke alene kan vi se, at de kameraer, som tilbydes, både er blevet meget billigere og meget bedre, de kan også filme flere timer af døgnet i en kvalitet, så man også kan genkende hoveder på billederne. Hvis vi skal have en større opklaringsprocent af den kriminalitet, som der foregår på Christiania, så skal vi også byde ind med langt flere tekniske løsninger. Der synes jeg vi skal have lidt mere end god vilje. Jeg synes også godt, at vi som politikere skal turde stille nogle flere krav. Og der vil jeg gerne have ministeren til at svare: Vil ministeren ikke være med til at stille flere krav?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:49

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg tror ikke, at politiet er spor i tvivl om, hvad jeg mener om Christiania, og at det skal vi holde særlig godt øje med – og at de har mulighed for at sætte kameraer op og overvåge Christiania. Jeg siger bare, at jeg ikke vil bestemme, hvor og hvor meget det skal være. Spørgeren og jeg deler i hvert fald begge uvidenhed om én ting, og det er, hvor mange kameraer der rent faktisk er på Christiania i øjeblikket, og hvor de er sat op. At komme nærmere ind på det, tror jeg ikke egner sig til en spørgetid i offentlighed.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:50

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Men altså, man har jo prøvet at sætte nogle kameraer op nogle steder, og man har så også observeret, at nogle af dem bliver pillet ned igen, lige så hurtigt som de kommer op. Men igen vil jeg sige, at alt efter hvor insisterende man er som myndighed, kan man faktisk sætte kameraer op på forskellige måder, også sådan, at det bliver det sværere for de folk, der ikke kan lide kameraovervågning, at få dem ned igen.

Ministeren siger i sit tidligere svar, at det er politiet selv, der skal overveje det. Men vil ministeren så være med til at kigge på noget økonomi for at sikre, at politiet får øgede bevillinger eksempelvis til at investere i kameraovervågningsudstyr rundt om og på Christiania?

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:50

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Spørgerens parti og min egen regering har en fælles aftale om politiets økonomi. Det er jo sådan, at hvis politiet kommer og siger til os, at der er udfordringer med at kunne udføre opgaven, må vi selvfølgelig kigge på det i fællesskab. Det er jeg fuldstændig enig i.

Men forudsætningen for, at man kan sige, om der er for lidt eller for meget – nej, der er nok ikke for meget – videoovervågning på Christiania, er, at man ved, hvor meget der er. Jeg er helt med på, at vi har set nogle synlige kameraer blive pillet ned. Det kan vel ikke udelukkes, at der findes andre kameraer end lige dem derude.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til justitsministeren af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:51

Spm. nr. S 797

8) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad mener regeringen om videoovervågning af det offentlige rum, og vil regeringen ligesom Dansk Folkeparti arbejde for bedre muligheder for yderligere overvågning af det offentlige rum?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:51

Kl. 13:54

Peter Kofod Poulsen (DF):

Mange tak. Hvad mener regeringen om videoovervågning af det offentlige rum, og vil regeringen ligesom Dansk Folkeparti arbejde for bedre muligheder for yderligere overvågning af det offentlige rum?

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:51

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Og tak for spørgsmålet. Mulighederne for tv-overvågning af det offentlige rum er jo et emne, det er rigtig vigtigt at debattere. Man skal kunne gå trygt og frit på gaden i Danmark uden at frygte vold og overgreb. Det giver god mening med overvågning på steder, hvor der er meget kriminalitet. Samtidig skal vi jo ikke overvåge alle mennesker på ethvert sted i kongeriget, og der er allerede i dag gode muligheder for, at det offentlige og private kan foretage tv-overvågning på offentlige steder, hvor det giver mening.

Reglerne, der gælder på dette område, er umiddelbart udtryk for en passende balance mellem hensynet til trygheden og opklaringen af kriminalitet og hensynet til, at almindelige, lovlydige borgere ikke skal overvåges alle steder. Jeg vil imidlertid ikke udelukke, at der kan være situationer, der kan give anledning til at ændre på reglerne, og i sådanne tilfælde skal vi som politikere naturligvis være klar til at påtage os det ansvar.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:52

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg blev egentlig en lille smule bekymret, da ministeren gav udtryk for, at de regler, der gælder i dag, er udtryk for en passende balance, for det er jeg ikke enig i. Jeg mener, der er nogle meget klare begrænsninger; de regler, vi har i dag, er skrevet i en anden tid, før vi fik den teknologi, vi har i dag – den er blevet billigere og bedre, den er blevet allemandseje, og vi kan se, at man i en række storbyer i lande, der er sammenlignelige med Danmark, faktisk gør rigtig meget brug af det her på et helt andet niveau, end Danmark gør. Her er det jo i høj grad private, der står for det, f.eks. i forbindelse med overvågning af butikslokaler, hvor der så vil være tilstødende arealer, der også overvåges.

Man må bare sige, at vi set i det lys har nogle ekstremt stramme regler, der faktisk forhindrer rigtig mange virksomheder i f.eks. at overvåge en større del af gadearealet. Vi ved, at banker og pengeinstitutter har nogle særlig vide beføjelser, men ganske almindelige forretninger har måske ikke de samme muligheder. Det kunne jeg godt tænke mig at der blev set på, for jeg tror faktisk, at det ville være rigtig gavnligt, at man havde den mulighed, også set i lyset af at politiet er i gang med et større pilotprojekt om kortlægning af kameraer. Vi ved, at en meget stor del af de kameraer, der er hængt op, hænger ulovligt, men ikke desto mindre er det jo interessant for myndighederne at have kendskab til dem, hvis der skulle opstå en ekstraordinær situation.

Så jeg vil egentlig bede ministeren om at forholde sig til det her med, at der skulle være en passende balance, hvilket jeg er uenig i. Jeg synes ikke, at der i dagens Danmark er en passende balance på det område. Men ministeren vil jo ikke afvise at lave reglerne om, så hvor kunne ministeren overveje at bevæge sig henad?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:54

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Ja, det er vigtigt, og nu talte vi også om butikker, og jeg hørte godt spørgeren sige, at det selvfølgelig er ude foran, for vi skal vi lige have en balance, men nu snakker vi om det offentlige rum her. Der synes jeg, det skal være sådan, at vi skal kunne gå frit i det her land uden at være overvåget 24-7, men omvendt kan der være rigtig god mening i, at der er overvågning på steder, hvor der bl.a. sker meget kriminalitet.

Nu kommer spørgeren jo selv ind på det her pilotprojekt, der køber i København i øjeblikket, og jeg synes, at det projekt giver rigtig god mening, for vi skulle jo gerne lære af det. Altså, hvis det projekt nu viser, at det kan være en hjælp til os alle sammen i forbindelse med den tryghedsskabende adfærd, hvis der gøres brug af de kameraer, private har, så kan det være en af grundene til, at der efterfølgende skal kigges på, om det nuværende lovgrundlag er i orden. Jeg synes måske bare, vi skylder hinanden at se på, hvad resultatet af det her bliver. Det er også derfor, jeg siger i dag, at jeg ikke afviser, at det kan blive nødvendigt, for jeg synes sådan set, at danskernes tryghed er noget af det vigtigste for os at påtage os.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:55

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det sidste kan vi ikke være uenige i. Men der er et principielt problem, der knytter sig til det projekt, man har gang i. For vi ved fra den terrorsag, der var i København i 2015, at en meget stor del af de kameraer, der indgår i efterforskningen af sagen, faktisk er ulovlige. Jeg synes jo, det er godt, at man vælger at bruge dem, fordi det er vigtig dokumentation, men det rejser jo et spørgsmål. Hvis man laver sådan et projekt, hvor man kortlægger de her kameraer – hvad der også er godt, og hvad vi støtter fuldstændig op om – så må det nødvendigvis medføre en debat af de regler, der er. For hvad vil der skulle ske med de kameraer, der hænger ulovligt, som kan være interessante for myndighederne, netop fordi de jo bryder reglerne ved at filme i det offentlige rum? Og når jeg siger det offentlige rum, og at det var private kameraer, så mener jeg f.eks., at de filmer ud på fortovet.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:56

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Ja, det er det, jeg synes det her projekt må vise os. For jeg er jo sådan set enig i, at det ikke er helt uvæsentligt, at der var en tilgængelighed til de billeder, der var, og så kan man se, at der selvfølgelig er et lovgrundlag, der skal på plads. Og hvis resultatet nu viser, at det faktisk giver god mening, så synes jeg da, at vi sådan ud fra al sund fornuft og af ordentlighed bør kigge på, om det så ikke er sådan, det skal skrues sammen fremadrettet. Vi har jo en interesse i, at vi sikrer danskernes tryghed, og jeg håber da også, at spørgeren mener, at der er en balance mellem det. Vi skal jo ikke være overvåget alle steder i kongeriget 24-7, men der er nok nogle steder, spørgeren og jeg kunne pege ud, der er særlig vigtige i forhold til andre, og det synes jeg

da at vi skal lære af det her. Og så er jeg sådan set klar til at kigge meget fordomsfrit på det.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til det sidste spørgsmål.

Kl. 13:57 **Justitsministeren** (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg mener helt grundlæggende, at politiet skal have de bedst mulige redskaber til at bekæmpe kriminalitet. Automatisk nummerpladegenkendelse, også kaldet ANPG, er helt utvivlsomt et rigtig stærkt værktøj i indsatsen mod bl.a. omrejsende kriminelle. Der er i dag monteret ANPG-udstyr i 48 patruljevogne, og der er opsat stationære kameraer 24 steder rundt om i landet. Det er naturligvis politiet, der vurderer, hvor det giver bedst mening at sætte stationære kameraer op, og hvordan man skal bruge de mobile kameraer. Om politiet i dag har det rigtige antal kameraer til rådighed, er tilsvarende en politifaglig vurdering, men jeg vil selvfølgelig lytte til det, hvis politiet mener, at der er behov for flere.

Kl. 13:57

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg synes, det er godt, at ministeren vil kigge på det, men jeg synes, at det bliver vendt om på en forkert måde, hvor vi i dag afventer det pilotprojekt, der jo så skal bevæge sig i den her gråzone, hvor noget vil være lovligt, og hvor en meget stor del vil være ulovligt ophængte kameraer. Vil det ikke være en mere ærlig politisk tilgang at sige, at vi vender den diskussion om, så politikerne først skitserer, hvad reglerne skal være? Den debat kan vi tage åbent i Folketingssalen, hvis det er det, og vi kan også lave en aftaleovre hos ministeren om det. Men den debat tager vi først, og når vi så har de principielle linjer på plads i forhold til, hvordan fremtidens lovgivning skal være på det her område, så sætter man efterfølgende politiet i gang med at rette til efter de regler.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:57

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg kan godt følge argumentet, men jeg tænker måske på, at det i en sammenhæng, hvor vi har sat et projekt i gang, der gerne skulle vise, hvad udfordringerne er her, så kunne være meget godt at have det med, når man så gik ind og talte om, hvordan det skal være i fremtiden. For mig handler det ikke om sådan at skulle prøve at skyde det fra mig eller undgå det. Jeg har det bare sådan, at jeg tænker: Hvad nu, hvis vi lavede nogle regler, og der så kommer et resultat af et testforsøg, der viser: Hov, der skulle vi lige have rettet lidt til? Jeg synes egentlig, vi skal prøve at se det i en sammenhæng. Jeg står bare her og siger, at jeg sådan set er meget åben over for at lave det, der er sund fornuft. Og mon ikke vi kan blive enige om det?

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til justitsministeren fra hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:58

Spm. nr. S 798

9) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Vil regeringen, ligesom Dansk Folkeparti, arbejde for flere ANPG-kameraer til politiet til brug henholdsvis i biler, på visse vejstrækninger og i grænseområderne?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til en oplæsning.

Kl. 13:58

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Vil regeringen, ligesom Dansk Folkeparti, arbejde for flere ANPG-kameraer til politiet til brug henholdsvis i biler, på visse vejstrækninger og i grænseområderne?

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Men som vi diskuterede i salen sidste fredag under forespørgselsdebatten om indsatsen mod indbrudskriminalitet – det har jeg jo ikke glemt – har vi jo i fællesskab tilkendegivet, at der allerede i år skal ske en udvidelse, så der kommer stationære ANPG-kameraer ved flere grænseovergange i Sønderjylland. Det vil styrke monitoreringen af trafikken mellem Danmark og Tyskland, og det giver politiet mulighed for mere effektivt at risikobasere og målrette patruljeringsgen. Desuden forventes yderligere ANPG-kameraer ved grænsen naturligvis også at give politiet en mulighed for at få flere hits at reagere på. ANPG-kameraer er et rigtig godt eksempel på, hvordan den politimæssige indsats, f.eks. i grænseområdet, kan understøttes af ny teknologi. Det kommer vi til at se meget mere af i de kommende år, og jeg glæder mig sådan set over den udvikling.

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:00

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg glæder mig over, at vi kommer til at se mere til det her. Det kan jeg jo forstå at regeringen vil lægge sig i selen for. Jeg husker også vores debat i fredags, men jeg husker også vedtagelsen, der jo er et meget klart signal fra et flertal i Folketinget om, at det er den her vej, vi skal gå, og at vi skal have mere af det her. I mellemtiden er der jo sket det, at der mellem Dansk Folkeparti og et par partier på venstrefløjen, der også tilsammen har et flertal, er sat en anden retning i gang, hvor man ønsker at bruge de her kameraer aktivt, nemlig i kampen mod ulovlig cabotage og social dumping. Så jeg synes egentlig, at det ville være på sin plads, at ministeren lige stak en føler ud og så på, at der jo faktisk er rigtig mange mandater i Folketingssalen, der gerne vil have mere af det her. Og man kan sige, at hvis det, vi ønsker i forhold til bl.a. social dumping, cabotage osv., skal føres ud i livet, så vil det jo medføre, at man ved alle grænseovergange i Sønderjylland ville skulle have sat de her kameraer op. Så er der bare et spørgsmål: Agter regeringen at gøre det, før et flertal i Folketinget måske beder regeringen om at gøre det?

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:01

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er to spørgsmål, som jeg lige sådan skal forholde mig lidt til her. For på den ene side har vi jo lavet en vedtagelse, der siger, at vi skal have nogle flere ANPG-kameraer. Den vedtagelse er regeringen jo sammen med Dansk Folkeparti om, så det mener vi selvfølgelig. Hvad skal de så bruges til? De skal selvfølgelig bruges til det, som Folketinget vil have at de skal bruges til, og jeg har godt bemærket, at en ordfører fra Dansk Folkeparti og fra SF har udtalt sig noget om

ulovlig cabotagekørsel m.v. Det er klart, at når kameraerne er der, så kan vi jo bruge dem til det, som Folketinget synes de skal bruges til. Så antallet af kameraer hænger jo ikke nødvendigvis sammen med den aftale. Jeg synes, at den aftale, vi har tilkendegivet at lave sammen, jo sådan set bare betyder, at vi skal have flere kameraer, der holder øje med det og filmer i begge retninger. Det synes jeg måske også det er vigtigt at få klarlagt, altså at de filmer i begge retninger. Det gør faktisk, at vi både kan holde øje med, hvem der kommer ind, men også hvem der kører ud.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:02

Peter Kofod Poulsen (DF):

Og det er godt. Hvis ministeren ikke kunne forholde sig til de to spørgsmål, jeg måske kom til at stille sidste gang, vil jeg den her gang stille et, der er meget simpelt: Vil regeringen eller vil regeringen ikke arbejde for, at der selvfølgelig kommer ANPG-scannere op ved samtlige grænseovergange mellem Danmark og Tyskland? Og hvornår kan vi regne med at det er gennemført?

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:02

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Regeringen vil selvfølgelig arbejde for, at der kommer flere kameraer op. Så er vi igen tilbage til spørgsmålet, som jeg svarede den tidligere spørger på, nemlig: Er det politiet, der skal vurdere, hvor de kameraer giver mening, og hvor mange vi skal have, eller skal vi i Folketinget næsten sidde og placere dem på et kort? Betyder det, at man kigger på hele grænsen mellem Danmark og Tyskland og så har kameraer med nogle meters mellemrum, eller hvad betyder det? Jeg er helt sikker på, at spørgeren og jeg godt kunne sætte os ned et eller andet sted og finde ud af, hvad det her så skal betyde. Jeg synes bare, det er vigtigt, at vi hele tiden insisterer på, at politiet også har en vurdering af, hvordan det bedst giver mening at sætte de her kameraer op, i forhold til hvad de fanger. Det har jeg ikke forstand på. Det har politiet forhåbentlig. Det har de.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:03

Peter Kofod Poulsen (DF):

Men vi kan vel også være enige om, at de smuglere, der eventuelt vil benytte sig af at komme over grænsen til Danmark, jo ikke er dumme mennesker. De ved da godt eller finder ud af på et eller andet tidspunkt, hvilke grænseovergange der er overvåget, og hvilke der ikke er overvåget. Så vi er vel enige om, minister, at det alt andet lige ville være en fordel, at der var en risiko for, at man kunne blive snuppet, uanset hvilken grænseovergang man benyttede. Og så ville det jo være oplagt, at vi selvfølgelig startede med at sørge for, at de her kameraer var til stede ved samtlige grænseovergange. Mig bekendt vil der jo ikke være tale om en kæmpe udskrivning. Det vil sådan set være inden for skiven, og når ministeren jo samtidig klart kan fornemme, at der er et flertal i Folketinget, der er klar til at rykke på det her punkt, så forstår jeg ikke, at regeringen ikke bare med det samme tilkendegiver, at den holdning følger man selvfølgelig.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:04

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Politiet har opsat stationære kameraer i grænseområderne, og de kameraer fungerer så i begge kørselsretninger. Politiet ønsker bare ikke af operative årsager at bekræfte, præcist hvor samtlige kameraer står henne, og det respekterer jeg sådan set. Men det signal, vi har sendt i fællesskab, er jo sådan set også, at vi skal sikre os, at grænsen dækkes af. Som spørgeren siger, er de her mennesker jo kloge nok; hvis de ved, at der er et sted, der ikke bliver holdt øje med, så smutter de bare over der, og det skal vi selvfølgelig undgå. Det er jeg fuldstændig med på.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er til erhvervsministeren af hr. Thomas Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:05

Spm. nr. S 808

10) Til erhvervsministeren af:

Thomas Jensen (S):

Er det VLAK-regeringens holdning, at selskabsskatten skal sættes ned, som ministeren udtaler i artiklen »Regeringen overvejer at sænke selskabsskatten« den 21. februar 2017 i Jyllands-Posten, og i så fald med hvor meget?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til oplæsning.

Kl. 14:05

Thomas Jensen (S):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder: Er det VLAK-regeringens holdning, at selskabsskatten skal sættes ned, som ministeren udtaler i artiklen »Regeringen overvejer at sænke selskabsskatten« den 21. februar 2017 i Jyllands-Posten, og i så fald med hvor meget?

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Erhvervsministeren.

Kl. 14:05

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

[Lydudfald] ... at det skal være billigere at drive forretning og virksomhed i Danmark, så vi fremmer investeringer og risikovillighed. Gode investeringsvilkår er en forudsætning for, at virksomhederne kan skabe ny vækst og sikre gode arbejdspladser i Danmark. Det vil også kunne tiltrække nye udenlandske investeringer til Danmark.

Der er mange forhold, der har betydning for, hvor virksomhederne placerer deres investeringer. Vi vil kigge det hele igennem og se, hvordan vi bedst sikrer gode investeringsvilkår i Danmark, også for de mange små og mellemstore virksomheder. Danmark har løbende sat selskabsskatten ned, så satsen i dag er på 22 pct. Det er på niveau med f.eks. Sverige. Vi skal også fremadrettet have en konkurrencedygtig selskabsskat, og derfor holder vi øje med udviklingen i vores nabolande.

Jeg har en rigtig dygtig kollega, som jeg har meget respekt for – og jeg kan lige så godt røbe, hvem det er, og det er spørgeren selv, hr. Thomas Jensen – som i en debat i 2013, da S-R-SF-regeringen sænkede selskabsskatten fra 25 pct. til 22 pct., efter at svenskerne netop fra januar 2013 havde sænket selskabsskatten til 22 pct., sag-

de, og jeg citerer min gode, kompetente kollega, hr. Thomas Jensen, som jeg har stor respekt for:

Med det her forslag sænker vi selskabsskatten, for ud over et højt uddannelsesniveau, god infrastruktur og et velfungerende velfærdssamfund ser udenlandske investorer på skatteniveauet, når de overvejer, om de skal investere i Danmark, Sverige, Norge eller England. Skal vi ignorere det faktum og miste arbejdspladser på den konto? Mit svar er nej. Citat slut.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:07

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg fik jo ikke et klart svar fra ministeren på, om det var regeringens politik, eller om det var en konservativ prøveballon i forhold til lige at lufte, at Det Konservative Folkeparti gerne vil have, at vi sænker selskabsskatten i Danmark.

Det, som jeg støtter mig op ad i forhold til regeringens politik, er det her store udspil, der kom sidste år, »Et stærkere Danmark«, som jo fik betegnelsen en helhedsplan, og det var simpelt hen løsningen på stort set alle udfordringer for Danmark. Og i det udspil var der jo det her ACE-fradrag. Jeg vurderer, at det her så var en melding fra en K-minister, men at det ikke var regeringens politik at sænke selskabsskatten. Så er spørgsmålet fra mig: Hvis det er sådan, at det ikke er regeringens politik at gå ind og sænke selskabsskatten her og nu, betyder det så, at ACE-fradraget er noget, regeringen igen vil smide på forhandlingsbordet og vil gennemføre i sin politik? Er ACE-fradraget også i spil nu?

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:08

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg mener, at jeg svarede på spørgsmålet, og det flugter også med det, jeg sagde i interviewet, nemlig at Danmark er en lille, åben økonomi, som jo i høj grad påvirkes af, hvad der sker hos vores samarbejdspartnere. Ligesom hr. Thomas Jensen jo selv sagde det, altså at man bliver nødt til at følge, hvad der sker i udlandet, siger jeg også i interviewet, og det står jeg hundrede procent ved, at vi er en regering, som er ansvarlig. Vi er en regering, som hele tiden vil følge nøje med i, hvad der sker i udviklingen i vores nabolande og hos vores største samarbejdspartnere. Og det gælder de generelle rammevilkår, ligesom det gælder selskabsskatten.

Så hvis det bliver nødvendigt, at vi sænker selskabsskatten, både den formelle, men også den effektive, for at vi er konkurrencedygtige, så gør vi det, og forhåbentlig også med hjælp fra Socialdemokratiet. Hvis det ikke er tilfældet, risikerer vi jo, at investeringer og arbejdspladser flytter ud af eller går uden om Danmark, altså hvis vi ikke får ordentlige konkurrencevilkår i Danmark, bl.a. også i forhold til skatteniveauet. Men vi følger situationen nøje og vil selvfølgelig også gerne have en dialog med Socialdemokratiet om det.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:09

Thomas Jensen (S):

Noget af det, jeg hæftede mig ved i ministerens udtalelse, var, at man så på, hvad Donald Trump laver i USA, altså hans udtalelser om, at USA vil sænke selskabsskatten. Jeg synes, at det er rimelig

samstemmende med det, man hører, når man taler med økonomer, om, at USA's selskabsskat ingen nævneværdig indflydelse har på investeringslysten i Danmark og i Europa i øvrigt. Derfor undrer det mig. Så vil ministeren her i dag kunne give mig et svar på spørgsmålet: Har selskabsskatteudviklingen i USA nogen indflydelse på investeringslysten i Danmark og den økonomiske aktivitet i Danmark - ja eller nej?

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:09

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Nu skal vi jo have hele citatet med. Jeg står med artiklen her, og det, jeg nævner, er det, som sker i USA, i Storbritannien og i andre lande. Så det, som er relevant, er selvfølgelig, hvordan konkurrencevilkårene udvikler sig i forhold til de andre lande. Og jeg har stor respekt for den beslutning, som S, RV og SF traf, da man lavede den sidste skatteaftale, som i øvrigt Konservative og Venstre var med i, og som handlede om, at man så på, at svenskerne havde nedsat deres selskabsskat til 22 pct. Vi ved, at der er rumlerier i både Norge og Sverige omkring det, vi ved, at man i UK rumler med det, og vi ved, at præsident Trump rumler med det, og så bliver vi nødt til at være opmærksom på det i Danmark, hvis vi skal sikre konkurrencevilkår og arbejdspladser i Danmark, og det er det flag, som vi hejser fra regeringens side. Vi er hele tiden parat til at sikre arbejdspladser og investeringer i Danmark og gør det meget gerne i samarbejde med Socialdemokratiet, også hvis det er nødvendigt at sænke selskabsskatten.

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren for sit sidste spørgsmål.

Kl. 14:10

Thomas Jensen (S):

Jeg synes, det er interessant at se på, hvilke lande det er, man tager udgangspunkt i. Altså, jeg synes, USA er så langt væk fra lille Danmark, at jeg ikke rigtig mener man kan bruge det som eksempel. England er på vej ud af EU, og internt i EU er der jo blandt de tilbageblivende EU-lande kræfter, der arbejder på, at vi skal sørge for, at det ikke bliver et race to the bottom. Og det er jeg meget enig i at vi skal undgå der bliver her inden for EU. Vi skal sørge for, at vi stadig væk har mulighed for at opkræve noget selskabsskat, sådan at de virksomheder, der er aktive i Danmark, også ad den vej bidrager til velfærden i Danmark. Men hvad er regeringens position, i forhold til at vi skal sikre, at der er en fælles politik internt i EU om, at det ikke bliver et race to the bottom?

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren for sit sidste svar, værsgo.

Kl. 14:11

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Vores position er jo den, at vi er blandt de mange OECD-lande, som løbende og under skiftende regeringer har sænket selskabsskatten. Hvis de danske vækstvilkår kommer under pres fra vores nabolande, vil det være uansvarligt ikke at reagere, især fordi vi også ved, at selskabsskatten er blandt de mest forvridende skatter. For gode investeringsvilkår og lavere skatter er jo altså forudsætningen for, at virksomheder i Danmark vokser sig større og investerer i ny teknologi, som kan være med til at sikre vellønnede arbejdspladser i Danmark. Der er vi altså som en lille, åben økonomi nødt til at se på hvordan

andre lande agerer, og så skal vi selvfølgelig have finansieringen på plads. Vi er ikke interesseret i et race to the bottom. Vi spekulerer kun på Danmark, og vi er interesseret i, at vi har ordentlige konkurrencevilkår, så hvis svenskerne, nordmændene og UK og i det her tilfælde også præsident Trump sænker selskabsskatten, bliver vi nødt til at se på det for at se, hvordan vi så kan reagere på det, så vi sikrer arbejdspladserne i Danmark.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til uddannelses- og forskningsministeren af hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 800

11) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Er det udtryk for regeringens holdning eller ministerens private holdning, at åbne samråd i Folketinget »baner vejen for diktaturet« og bør afskaffes?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Søren Pind angriber åbne samråd: »Det understiller og latterliggør og forhåner« i Berlingske Politiko den 19. februar 2017.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 14:12

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Er det udtryk for regeringens holdning eller ministerens private holdning, at åbne samråd i Folketinget »baner vejen for diktaturet« og bør afskaffes?

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:12

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Det er ikke de åbne samråd, der baner vejen for diktaturet, det er den løgn, som befolkningen udsættes for, når politikere i det her Ting spiller skuespil, og folk kan mærke det. I forhold til hvis holdning det er, vil jeg sige, at det er min holdning som medlem af dette Folketing, tilkendegivet i en diskussion om demokratiets tilstand i Danmark. Regeringens holdning er, at Folketinget selvfølgelig skal have fuld mulighed for at granske regeringens arbejde under de former, som Folketinget i øvrigt måtte vælge at have. Jeg har valgt at tilkendegive, hvad min holdning er til spørgsmålet om åbne samråd, som jo har været omdiskuteret lige siden deres indførelse, og den holdning har jeg valgt at tilkendegive i et interview i Berlingske.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:13

Benny Engelbrecht (S):

Jeg har stor respekt, meget stor respekt endda, for, at ministeren som privatperson også kan give udtryk for sine holdninger. Jeg er også utrolig tilfreds med ministerens svar om, at det ikke er sådan, at regeringen har planer om at arbejde for at ændre på de arbejdsformer

og samarbejdsformer, som Folketinget og regeringen har. Det skal være sådan, at man i et åbent demokrati har muligheden for at kunne varetage sin opgave som medlem af Folketinget, især som oppositionspolitikker, med mulighed for at kigge regeringen efter i kortene. Derfor synes jeg også, at den debat, som ministeren ønsker at rejse, er gavnlig at tage i medierne, sådan som ministeren også har gjort det. Og da det er sådan, at ministeren altså her har givet udtryk for, at det ikke er regeringens holdning, har jeg sådan set ikke yderligere spørgsmål, men vil bare gerne takke for regeringens tilkendegivelse af væsentligheden af de åbne samråd.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er spørgsmålet afsluttet.

Der er et nyt spørgsmål til uddannelses- og forskningsministeren af hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 14:14

Spm. nr. S 801

12) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Anerkender ministeren, at antallet af åbne samråd har haft et ret beskedent udsving i perioden 2005 til 2016, jævnfør den opgørelse, Folketingets Administration har foretaget, og som er omtalt i artiklen »Nej, antallet af samråd i Folketinget er ikke eksploderet« i Jyllands-Posten den 15. februar 2017?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:14

Benny Engelbrecht (S):

Anerkender ministeren, at antallet af åbne samråd har haft et ret beskedent udsving i perioden 2005 til 2016, jævnfør den opgørelse, Folketingets Administration har foretaget, og som er omtalt i artiklen »Nej, antallet af samråd i Folketinget er ikke eksploderet« i Jyllands-Posten den 15. februar 2017?

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:15

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Ja, som det dels er fremgået af en række medier og dels bekræftet af den opgørelse, spørgeren henviser til, så er antallet af samrådspørgsmål steget fra 610 til 883 fra folketingsåret 2014-15 til folketingsåret 2015-16, og det mener jeg er en stor stigning. Det er denne stigning, som ligger til grund for debatten i medier og blandt politikere, en sund debat i forhold til vores folkestyre.

Det er korrekt, at det store antal samrådspørgsmål så er grupperet i et mindre antal samråd, heldigvis for det, og derfor har antallet af afholdte samråd da også haft et mindre udsving. Det er heldigt, vil jeg sige, set i lyset af kvaliteten af nogle af samrådspørgsmålene. Jeg synes, vi har set dårlige eksempler, hvor emnerne, der er blevet behandlet, har været uvæsentlige eller forældede i en sådan grad, at det ikke er udtryk for at tage vores folkestyre seriøst.

Alle partier har givetvis en andel i det, men spørgeren er nok bekendt med, at han i hvert fald ikke skal kigge langt i sit eget parti for at se nylige eksempler. Det vigtige for mig er, at vi i denne debat søger at være enige om at omgås demokratiet ansvarligt, og det synes jeg ikke altid vi gør.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Benny Engelbrecht (S):

Tak til ministeren for svaret. Jeg synes, det er fuldstændig relevant at diskutere vores samarbejdsformer. Derfor er jeg også glad for, at regeringen var repræsenteret på det seminar, som Folketingets Præsidium og Folketingets formand havde arrangeret og gennemførte for nylig, hvor bl.a. spørgsmålet om åbne samråd var aktuelt og blev drøftet. Ministeren deltog ikke selv i seminariet – det skal man ikke begræde; når man ikke er inviteret, er det sådan – men regeringen var heldigvis repræsenteret, og det satte jeg stor pris på.

Jeg synes, det er væsentligt, at vi netop kan diskutere indholdet, men jeg synes også, det er værd at konstatere, at den opgørelse, der så efterfølgende er blevet lavet af Folketingets administration, og som bliver anvendt i det videre arbejde i Udvalget for Forretningsordenen, jo viser, at de udsving, som er i antallet af årlige samråd, er relativt beskedne, det er en nogenlunde jævn kurve. I et gennemsnitligt folketingsår er der 356 samråd. Hvis jeg husker tallet for folketingssamlingen 2015-16 korrekt, var der 11 åbne samråd mere end gennemsnittet. Derfor er det også væsentligt, at den debat, som vi fører, og som der også vil blive arbejdet videre med i Udvalget for Forretningsordenens underudvalg, jo selvfølgelig foregår på et oplyst grundlag. Og det er også derfor, jeg har stillet spørgsmål til det her.

Selv om der ganske rigtigt er eksempler på samråd, hvor man måske kan klø sig i nakken og spørge, hvorfor det her dog bliver afviklet på det her tidspunkt – det er måske en for længst forældet sag – eller for den sags skyld er eksempler på samråd, der måske fører til, at en minister må gå af, eller at andre ministre får en næse, så er størstedelen af de samråd, der bliver gennemført i Folketinget, åbne som lukkede, fuldstændig relevante og temmelig uddramatiske. Og jeg skal sådan set bare spørge ministeren, om ministeren er enig med mig i det.

Kl. 14:16

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:18

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jeg kan ikke huske at have oplevet et lukket samråd, som ikke var relevant. Det kan jeg ikke. Men altså, det her er jo også et spørgsmål om, hvordan man ser på det, og et spørgsmål om, hvordan man griber det an. Spørgeren selv har i sin tid i parlamentet indkaldt til 242 samråd. Jeg har selv indkaldt til 11. Og derfor bliver det et spørgsmål om, hvad man mener tjener folkestyret.

Min egen opfattelse er, at en del af det her – og det er udelukkende på de åbne samråd – medfører et skuespil, som befolkningen ikke er tjent med, for folk kan se det. Vi bliver nødt til have en åben diskussion med hinanden om, om det virkelig er det vi vil: spille skuespil. Det enkle svar lyder: Jamen så kan folk bare lade være med at spille skuespil. Det tvivler jeg meget på, for det er jo den effekt, som mediernes indtog har haft herinde.

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:19

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan, når jeg ser på de samråd, der bliver gennemført, bestemt finde eksempler på samråd, hvor jeg kan være enig med ministeren i, at de måske er knap så relevante, eller for den sags skyld eksempler på samråd, der er blevet ret dramatiske. Men jeg mener faktisk fortsat, at det store, brede antal af samråd, den store masse af dem, er

fuldstændig relevante. Nogle er endda ligefrem tenderende til måske at være det, som borgerne vil opfatte som lettere kedsommelige, fordi politik jo, når det fungerer, og demokratiet, når det fungerer godt og vi bliver enige om tingene, jo ret beset er en lille smule kedeligt.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:20

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jeg tror, at det, vi bliver nødt til at erkende, er, at det kun er Folketinget selv, der kan sætte en grænse for Folketingets eget virke. Også derfor var det netop ikke på regeringens vegne, jeg talte, men som medlem af Tinget. For det er vigtigt, at det er parlamentet selv, der definerer sin rolle. Men derfor skal vi også have en diskussion, og jeg kunne godt tænke mig, hvis jeg må have lov at spørge tilbage – det er heldigvis gået lidt af mode, at man bare spørger tilbage – om hr. Benny Engelbrecht opfatter det på den måde, at på alle åbne samråd ser man politik udfolde sig, når det er allerbedst. Eller har hr. Benny Engelbrecht også selv nogle betænkeligheder i den sammenhæng?

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det er nok ikke, fordi det er gået af mode. Det er mere, fordi det faktisk er spørgerens ret at stille ministeren spørgsmål.

Værsgo.

Kl. 14:21

Benny Engelbrecht (S):

Men ikke desto mindre vil jeg gerne svare ministeren, og jeg kan bestemt godt se en række samrådspørgsmål, der desværre bliver besvaret så sent – af mange forskellige årsager, nogle praktiske, eller fordi der bare er så store mængder af samråd, der skal gennemføres – at når man når frem dertil, er sagen forældet. Og jeg synes faktisk, det er en udfordring, at vi så ikke får besvaret spørgsmål, som måtte være relevante, i tide. Jeg kan godt frygte lidt, at det faktisk kan være med til at forringe vores demokratis mulighed for at gennemføre noget af den kontrol, som der også bør være.

Men det er jo en diskussion, som er relevant, og som jeg også håber at regeringen vil deltage i fremadrettet for at finde løsninger.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren for det sidste svar.

Kl. 14:22

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jamen formand, det er selvfølgelig rigtigt, at det er den mulighed, der er, men heldigvis kan man så også udveksle synspunkter.

Det, som ligger mig på sinde, er, at i samspillet mellem regering og Folketing har regeringen også en vigtig opgave. Ved siden af at være en del af den lovgivende magt på linje med Folketinget er regeringen også den udøvende magt, og den opgave er meget vanskelig at passe, hvis der finder et eksorbitant brug af f.eks. samrådspørgsmål sted. Og vi bliver nødt til at drøfte med hinanden, om den balance, vi har, er den rigtige. Altså, jeg er en ydmyg uddannelses- og forskningsminister, så i sidste ende er det her ikke mit kald, men jeg takker for spørgsmålene og ser frem til yderligere diskussioner på det her felt.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er spørgsmålet sluttet, og formanden indgår jo ikke i en diskussion her, overhovedet.

Så er der et nyt spørgsmål, og det er til energi-, forsynings- og klimaministeren fra hr. Christian Poll, Alternativet.

Kl. 14:25

Kl. 14:23

Spm. nr. S 743 (omtrykt)

13) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Christian Poll (ALT):

Når ministeren i forbindelse med enigheden om et nationalt 2030-reduktionsmål i december 2015 udtalte til Altinget, at »før vi kender tallene for, hvad Danmarks forpligtelse bliver, vil der ikke være noget formål med at fastsætte et nationalt mål. Men jeg deler helt Konservatives opfattelse af, at på det tidspunkt skal vi have set på målet for 2030«, og når vi nu ved, hvad det danske non-ETS-mål bliver (omkring 39 pct.), hvad har så ændret sig, siden ministeren, jf. svaret på spørgsmål nr. S 633, siger, at »regeringen vil derfor ikke fastsætte et samlet nationalt reduktionsmål for 2030«?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Altinget.dk: »Politisk enighed om danske 2030-klimamål«.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for en oplæsning.

Kl. 14:23

Christian Poll (ALT):

Når ministeren i forbindelse med enigheden om et nationalt 2030-reduktionsmål i december 2015 udtalte til Altinget, at »før vi kender tallene for, hvad Danmarks forpligtelse bliver, vil der ikke være noget formål med at fastsætte et nationalt mål. Men jeg deler helt Konservatives opfattelse af, at på det tidspunkt skal vi have set på målet for 2030«, og når vi nu ved, hvad det danske non-ETS-mål bliver omkring 39 pct., hvad har så ændret sig, siden ministeren, jf. svaret på spørgsmål nr. S 633, siger, at »regeringen vil derfor ikke fastsætte et samlet nationalt reduktionsmål for 2030«?

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:24

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Tak for det, og tak til hr. Christian Poll for spørgsmålet. Siden dengang har regeringen sat et ambitiøst mål om, at Danmark i 2030 skal have mindst 50 pct. af sit energibehov dækket af vedvarende energi. Samtidig er regeringen parat til at påtage sig et ambitiøst mål for reduktion af udledninger uden for kvotesystemet i 2030. De to mål danner sammen med kvotesystemet rammen om regeringens klimapolitik frem mod 2030 og vil tilsammen sikre, at Danmark bibeholder et højt tempo for den grønne omstilling. De to mål vil være vigtige milepæle på rejsen mod vores langsigtede mål i 2050 om Danmark som et lavemissionssamfund, der er uafhængigt af fossile brændsler. Regeringens VE-mål må samtidig understøtte, at Danmark får det mest integrerede markedsbaserede og fleksible energisystem i Europa og inspirerer andre lande til at udvikle deres energisystem i samme retning. På den måde er Danmark med til at skubbe den globale udvikling mod lavemission i kombination med en ambitiøs indsats på dansk jord.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Christian Poll (ALT):

Jo, men et VE-mål, altså hvor meget vedvarende energi vi skal have i Danmark, og et samlet reduktionsmål er jo på ingen måde det samme. I december 2015 vidste vi jo godt, at vi ville få et ikkekvotesektormål, men alligevel mente både Venstre og Konservative, at vi skulle have et samlet reduktionsmål – det var i 2017 – for 2030. Så igen, noget må have ændret sig. Et reduktionsmål for hele Danmark er jo noget andet end et VE-mål.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:25

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Jamen endnu en gang tak for spørgsmålet. Vi har, som jeg lige har svaret, sat et nyt ambitiøst mål, og det er vel nok blandt de meget ambitiøse mål i verden. Vi har et mål om, at i 2030 vil 50 pct. af energibehovet være dækket af vedvarende energi. Det er set i international sammenhæng nok et af de mest ambitiøse mål overhovedet. Og så får vi jo et reduktionsmål fra EU i 2030, som endnu ikke er forhandlet på plads. Vi har fået Kommissionens foreløbige udspil tilbage i sommeren sidste år, og når vi har forhandlet det helt på plads, vil vi selvfølgelig arbejde frem mod at sikre det mål, som EU fastsætter i forhold til fordelingen af 2030-mål for Danmarks vedkommende.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:26

Christian Poll (ALT):

Altså, 50 pct. vedvarende energi i 2030 er jo sådan set bare den udviklingslinje, vi er i gang med. Det vil sige, at der ikke er noget ekstra ambition lagt ind i sådan et mål. Og samtidig handler det jo så kun om udviklingen med vedvarende energi. Det handler f.eks. ikke om energieffektivisering og mindre energiforbrug i bygninger og al den slags. Der er jo en masse ting, der ikke er indeholdt i et mål for udbygningen af vedvarende energi, men som er nødvendige, for at vi kan leve op til Parisaftalens krav. Så forestiller ministeren sig, at man kan samle det hele og være sikker på at nå Parisaftalens mål ved blot at have et mål for vedvarende energi i 2030, som i øvrigt ikke er specielt ambitiøst, i forhold til hvad vi plejer i Danmark? Hvad skulle ændre sig fra de 39 pct. i ikkekvotesektoren? Er det ikke der, vi lander i alle tilfælde?

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det ministeren.

Kl. 14:27

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Tak for det. Jeg vil sige, at det er ikke »bare« at nå 50 pct. VE i 2030. Det svarer faktisk til, at der, for at vi kan nå det, skal bygges yderligere en havvindmøllepark. Det bliver der ikke, kan jeg godt sige, for der kommer andre initiativer – muligvis en havmøllepark, det kan man ikke afvise. Men fra 2020 og frem til 2030 skal vi nå et mål om, at 50 pct. af energiforbruget pr. år dækkes af vedvarende energi. Så jeg vil bare sige, at det gør man ikke sådan bare lige fra den ene dag til den anden.

Det er også således, at hvad angår det mål, som vi påtager os fra EU i forhold til 2030, er det selvfølgelig regeringens absolutte ambition at indfri det mål, ligesom vi i forhold til det mål, der er for 2020

for det ikkekvotefattede område, jo mere end opfylder det mål. Jeg har i de seneste dage deltaget i energi- og klimaministermødet i EU, og jeg kan bare sige, at i den sammenhæng er Danmark jo blandt de lande, som indfrier de mål, der er fastsat, hvor en række andre lande har noget sværere ved at nå målet blot for 2020.

Kl. 14:30

Danmark indfrier selvfølgelig de mål, som vi har forpligtet os til.

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det spørgeren.

Kl. 14:28

Christian Poll (ALT):

Jeg synes stadig ikke rigtig, der er svar på, om ministeren føler sig sikker på, at vi kan komme i havn i forhold til Parisaftalen og de forpligtelser, der er der, ved kun at have et VE-mål for 2030, som er på 50 pct. Et samlet reduktionsmål for Danmark er jo den brede ramme, som kan sikre os, at vi kommer hele vejen rundt i alle hjørnerne og sørger for, at vores reduktion på alle punkter bliver effektiv nok til, at vi kan nå i mål med et lavemissionssamfund i 2050, som regeringen selv går efter.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 14:29

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Jamen altså, vi har et mål om lavemission i 2050. Vi har et mål i 2030 om 50 pct. vedvarende energi. Og så har vi jo også forpligtelsen i forhold til den opgave, der skal fordeles i EU, hvor det i øjeblikket ser ud til, at vi skal nå en forpligtelse i størrelsesordenen 39 pct. i forhold til det, der er kommet fra Kommissionen. Det er der nu forhandlinger om. Når de forhandlinger er afsluttet, vil vi selvfølgelig sammen med Folketingets partier gå i gang med at se på, hvordan vi bedst muligt indfrier det mål i 2030.

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til energi-, forsynings- og klimaministeren, også af hr. Christian Poll, Alternativet.

Kl. 14:30

Spm. nr. S 781

14) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Christian Poll (ALT):

Vil regeringen forbyde salg af eller foretage andre effektfulde politiske initiativer for at udfase personbiler drevet på benzin og diesel i 2050?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:30

Christian Poll (ALT):

Vil regeringen forbyde salg af eller foretage andre effektfulde politiske initiativer for at udfase personbiler drevet på benzin eller diesel i 2050?

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Jeg skal lige sikre mig, at jeg har spørgsmålet. Ja, undskyld, formand. Der er fire spørgsmål, der skal besvares, og man har ikke lagt dem i den rigtige rækkefølge. Tak for det.

Tak for spørgsmålet. Regeringen har et ambitiøst mål om et lavemissionssamfund i 2050, der er uafhængigt af fossile brændsler. Regeringen er dertil klar til at påtage sig et ambitiøst mål i 2030 for reduktion af udledninger uden for kvotesystemet, dvs. primært inden for transport og landbrug. Regeringen vil også arbejde for, at reduktion i transportsektoren i høj grad kommer til at ske på baggrund af fælles EU-krav, således at der sikres de samme krav på tværs af landegrænser. Jeg vil dertil fremhæve, at regeringen har vedtaget et iblandingskrav om 0,9 pct. avancerede biobrændstoffer i brændstof til al transport fra 2020. Dermed har regeringen forøget kravet i forhold til målet fra EU.

Regeringen har således en ambitiøs klimapolitik, der skal sikre, at udledninger af drivhusgasser og forbruget af fossile brændsler fra transportsektoren falder frem mod 2050. Regeringen har ikke planer om at indføre initiativer som forbud eller lignende, der har til formål frem mod 2050 at udfase køretøjer, der kører på fossile brændstoffer. Det skyldes bl.a., at vi endnu ikke kender hastigheden i udviklingen af teknologier på transportområdet. Teknologiudviklingen vil have meget stor indflydelse på såvel udformning som timing af omkostningseffektiv regulering på området.

Kl. 14:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:31

Christian Poll (ALT):

Lad os regne baglæns og sige, at vi skal have et lavemissionssamfund i 2050. Så taler vi vel om nuludslipbiler? Hvis en bil lever i 15 år, måske 20 år, er det jo allerede i 2030, vi skal begynde at se på, at de sidste biler, der kører på fossile brændsler, skal kunne sælges. Hvordan tænker regeringen at opfylde sit eget mål om at have et lavemissionssamfund i 2050, når man i 2049 stadig skal kunne købe en bil, der kører på fossile brændsler? Tænker man bare, at det er den markedsdrevne udvikling og det sker nok af sig selv, eller har man overhovedet nogen overvejelser om drastiske, effektfulde politiske initiativer på lidt længere sigt?

Kl. 14:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:32

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Regeringen er generelt imod forbud. Langt hen ad vejen er jeg også af den opfattelse, at teknologiudviklingen vil drive det her meget kraftigt. Hvis vi ser på, hvad en bil kører på literen, ikke mindst de mest effektive biler, ser vi, at der er sket ganske meget over de seneste bare 10 år, hvad angår effektivitet. Vi tror på, at vejen frem her er, at der stilles krav til bilproducenterne. Det gøres der bl.a. i EU-sammenhæng, hvor der er krav til, hvor langt bilerne skal kunne køre, og hvor meget udledning af CO₂ der må være osv. Og de krav vil også hen ad vejen blive strammet yderligere, ligesom der kan blive brugt brændsler som brint og andet, som vi ikke kender i dag, og der kan ske en udbredelse af biobrændstoffer og andre ting til køretøjer.

Kl. 14:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:33

Christian Poll (ALT):

Elbilerne har jo været på vej længe, og det er jo først for nylig, at man har set en vis vækst i antallet af dem, altså i de seneste år, men man ser også en meget kraftig reaktion på, at der nu begynder at blive indfaset afgifter. Og det synes jeg er et tydeligt tegn på, at der er brug for kraftige incitamenter og stærke virkemidler til at sørge for at få udfaset fossilbilerne. Så hvis man nu tager udgangspunkt i, at den sidste fossilbil gerne skulle blive solgt i 2030, føler regeringen sig så sikker på, at det vil ske deromkring? Og hvad lægger regeringen til grund for, at det vil ske af sig selv deromkring?

Kl. 14:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:34

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):
Jeg synes generelt, at vi som politikere skal være ret forsigtige med at vurdere 10 år frem i tiden, i forhold til hvilke energikilder der til den tid vil være på markedet. Jeg tror, vi skal være forsigtige med det.

Jeg tror, at vi fra politisk hold selvfølgelig skal stille krav til bilproducenterne og skabe nogle rammer og nogle muligheder for, at der også kan udvikles alternative biobrændstoffer osv. Men regeringen er imod at gå ind og sætte en bestemt dato for, hvornår alle fossildelevne biler skal være udfaset.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:34

Christian Poll (ALT):

Tak. Jeg er sådan set også meget stor tilhænger af at lade de nye teknologier konkurrere lidt med hinanden og se, hvordan de udvikler sig. Men en ting er jo sikkert, og det er, at vi skal lukke ned for brugen af benzin og diesel. Og hvis den sidste benzin- eller dieselbil skal køre i 2049, bliver vi jo nødt til at lukke for salg af den slags omkring 2030.

Tænker ministeren, at det er helt umuligt at forestille sig et forbud? Man har jo forbudt andre ting, f.eks. da man fik kendskab til, hvor giftigt kviksølv er, og så udfasede man det og forbød brugen af det. Det samme er vel tilfældet med fossile brændstoffer.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:35

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):
Tak for spørgsmålet. Præcis hvornår den sidste fossildelevne bil kører på de danske landeveje, tror jeg man skal være meget forsigtig med at sige noget om. Jeg har heller ikke nogen bestemt dato eller noget med 2049 i forhold til den sidste fossilbil. Den vision, som regeringen har, er, at vi skal være uafhængige af fossile brændstoffer i 2050. Det vil sige, at efter 2050 kan der sagtens også køre en enkelt benzinbil eller nogle stykker. Det afgørende vil være, at vi producerer så meget vedvarende energi i 2050, at vi er uafhængige af fossile brændstoffer.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak for det. Spørgsmålet af afsluttet.

Så går vi over til spørgsmål nr. 15, og der er det en socialdemokrat, der ønsker at stille spørgsmålet, nemlig hr. Jens Joel, og det er til energi-, forsynings- og klimaministeren.

Kl. 14:36

Spm. nr. S 769 (omtrykt)

15) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Jens Joel (S):

Hvordan skal man forstå ministerens udtalelse til DR Nyheder den 16. september 2016 om, at »Vi kan bare ikke lade de her mennesker i stikken. Der er behov for at tage yderligere initiativer. Jeg vil derfor indbyde Folketingets partier, som står bag energiaftalen, til en snak, så de også kommer til [at] tage medansvar for at få fundet en løsning, så vi ikke kommer til at opleve prisstigninger i den her størrelsesorden«, i lyset af at Folketingets partier bag energiforliget endnu ikke er blevet inviteret her mere end 5 måneder senere?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen den 16. september 2016 på dr.dk: »Høj varmeregning: 200.000 husstande kan blive ramt af prishop«.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:36

Jens Joel (S):

Tak. Jeg læser spørgsmålet op: Hvordan skal man forstå ministerens udtalelse til DR Nyheder den 16. september 2016 om, at »Vi kan bare ikke lade de her mennesker i stikken. Der er behov for at tage yderligere initiativer. Jeg vil derfor indbyde Folketingets partier, som står bag energiaftalen, til en snak, så de også kommer til [at] tage medansvar for at få fundet en løsning, så vi ikke kommer til at opleve prisstigninger i den her størrelsesorden«, i lyset af at Folketingets partier bag energiforliget endnu ikke er blevet inviteret her 5 måneder senere?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:36

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Tak til hr. Jens Joel for spørgsmålet. Jeg vil gerne starte med at slå fast, at grundbeløbets bortfald er en sag, som ligger mig meget på sinde. Regeringen har allerede gennemført en række initiativer for at afbøde en del af de forventede prisstigninger. De initiativer vil formentlig ikke være nok særlig for de mindre værker til at afbøde størrelsesordenen prisstigninger. Det er vi meget opmærksomme på.

For at hjælpe disse mindre værker har vi i regeringen foreslået at ophæve kraft-varme-kravet og brændselsbindingen til naturgas for de mindre kraftværker uden for kvotesektoren i sammenhæng med opfølgning på afgifts- og tilskudsanalyserne. Det vil forbedre selskabernes muligheder for at opnå lavere varmepriser gennem konvertering til biomassebaseret fjernvarme. I energiforligskredsen genbekræftede vi over for hinanden i 2014, at grundbeløbet bortfalder ved udgangen af 2018, som det hele tiden har været planen. Forligskredsen besluttede desuden at indlede drøftelser af fjernvarmens rammevilkår efter grundbeløbets ophør, når afgifts- og tilskudsanalysen er afsluttet.

Der arbejdes i øjeblikket på højtryk for at færdiggøre de sidste delanalyser af afgifts- og tilskudsanalysen, og vi har selvfølgelig sideløbende andre analyser i gang i forhold til grundbeløbets bortfald og fjernvarmens rammevilkår. Vi vil gerne have præcis viden om

udfordringernes omfang og blive klogere på, hvordan værkerne konkret tackler situationen. Det er klart, at resultaterne skal være med til at sikre de bedste betingelser for fjernvarmens rammevilkår. Det er i forbrugernes interesse, at vi har en moderne fjernvarmesektor, som ikke er subsidieret i milliardklassen, men er robust og kan stå på egne ben.

Så til spørgeren kan jeg sige: Vi ligger bestemt ikke på den lade side. Jeg ser frem til snarest at kunne give forligskredsen en status på sagen med henblik på en drøftelse blandt forligspartierne.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:38

Jens Joel (S):

Tak for det. I den artikel, hvor ministeren udtaler sig, og som jo altså efterhånden er godt 5 måneder gammel, står der, at det drejer sig om 200.000 husstande, som kan blive ramt af et prishop. Og jeg er sådan set meget enig med ministeren, når han i artiklen udtaler, at de her mennesker kan vi ikke bare lade i stikken. Derfor er vi også under et vist tidspres. Jeg tror, at ministeren, inden han selv blev minister, havde meget travlt med at finde løsningen på det her og indtil flere gange spurgte den daværende minister, hvornår der kom en løsning.

Derfor vil jeg bare gerne høre, hvordan vi skal forstå det her med, at vi snart bliver indkaldt. Den afgifts- og tilskudsanalyse er jo blevet udskudt så mange gange, at det efterhånden er en farce. Jeg synes, det virker, som om regeringen taler rigtig, rigtig meget om at gøre noget for lavere varmepriser – særlig når pressen ringer – men at der sker lidt mindre, når det handler om at invitere os andre.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:39

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):
Tak for spørgsmålet. Jeg skal nok love Jens Joel, at han sammen med de øvrige ordførere bliver inviteret til en drøftelse af, hvordan vi forholder os til det her. Det vil ske ganske snart; det har jeg planer om.

Så vil jeg, når man påstår, at regeringen sidder på hænderne, sige, at det er jeg ikke enig i. Vi har bl.a. spillet ud med noget i forhold til kraft-varme-krav for de små værker, altså med hensyn til om man kunne gøre det på en anden måde, sådan at man gav tilladelse til, at de kunne have en brændselsproduktion uden at være bundet til også at skulle producere el; det er jo et ønske, som ikke mindst en række af de mindre værker har. Og vores to partier gav jo også i fællesskab ved en tidligere lejlighed under den tidligere regering 50 mindre decentrale kraft-varme-værker mulighed for det. Det har vi så efterfølgende implementeret, og jeg kan sige, at det er der en lang række kraft-varme-værker der har benyttet sig af muligheden for. Vi ser jo også som en del af regeringsgrundlaget på mulighederne for varmepumper. Det kunne også realistisk set være en mulighed, og det er også noget, vi får en drøftelse af i den kommende tid.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:40

Jens Joel (S):

Det er sjovt, for nu har vi det samme igen. Jeg er enig med ministeren i, at vi under den tidligere regering faktisk flere gange gjorde noget for at afhjælpe de her problemer, herunder for de mindste vær-

ker, men så siger ministeren, at regeringen faktisk har gjort noget, for man har spillet ud med et forslag om at droppe det her kraft-varme-krav. Så vil jeg bare spørge ministeren direkte: Er der blevet indbudt til forhandlinger om det?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:40

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):
Tak for spørgsmålet. Jamen det vil der blive. Det har jeg netop lige redegjort for at der vil blive. Og det vil jeg meget gerne tage en dialog, også med Socialdemokratiet, om. Vi har jo en lang tradition for at løse opgaverne på energiområdet. Vi har også tidligere i fællesskab besluttet os for, at grundbeløbet ophører med udgangen af 2018. Det er jo en fælles beslutning, som de to partier, der er repræsenteret på den ene og den anden side her i dag, har taget i fællesskab.

Derfor er det også min helt klare forventning, at vi selvfølgelig sætter os i fællesskab og kigger på – også i en dialog med fjernvarmebranchen – hvad der er af muligheder, hvad der er af redskaber i forhold til at håndtere den udfordring, der er, når tilskuddet udløber med udgangen af 2018. Det indbyder jeg til drøftelse af, og jeg håber da selvfølgelig, at Socialdemokratiet tager positivt imod det.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren for sit sidste spørgsmål.

Kl. 14:41

Jens Joel (S):

Det kan jeg love at Socialdemokratiet gør, når vi bliver indbudt til drøftelse, for vi deler jo faktisk mange af ministerens bekymringer, og vi har også lavet mange af aftalerne hidtil. Når jeg ser ministeren udtale sig i pressen om og kaste sig i brechen for at hjælpe de her mennesker, er jeg sådan set meget enig.

Det, jeg undrer mig over, er, at siden vi fik en ny regering, har det været lidt småt med fremdriften i de her diskussioner. Det er jo lidt ærgerligt, at vi ikke har de diskussioner i energiforligskredsen og lidt hurtigere, for så ender vi i den situation, hvor vi skal stå her i Folketingssalen og efterlyse den handling hos regeringen, som den flere gange har sagt i pressen at den gerne vil gøre.

Derfor har jeg bare en opfordring til, at man måske skal lade være med kun at løse problemerne på papiret og i pressen og i stedet indkalde til forhandlinger. For så kan jeg love ministeren, at Socialdemokratiet selvfølgelig stiller op.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:42

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):
Nu er det sådan, at jeg netop her i dag tilbyder, at vi sætter os ned og tager en drøftelse af det her. Jeg må sige, at det her jo ikke er en problemstilling, der alene er opstået inden for det sidste halvandet år; det var en problemstilling, der også var under den tidligere regering. Til trods for at vi gav 50 decentrale kraft-varme-værker den her mulighed, er der jo stadig væk en stor udfordring, der skal løses – og den udfordring vil jeg gerne løse sammen med Socialdemokratiet og en række af de partier, der står bag energiaftalen fra 2012, også de partier, der står bag spørgsmålet om grundbeløbets ophør. Lad os sætte os ned og få fundet en løsning og sammen med branchen få set på, hvad der er af muligheder. Vi har peget på det med kraft-varme-

bindingen. Vi har som en del af regeringsgrundlaget peget på udviklingen af varmepumper, som også ville vi kunne være en løsning for en række af de her mindre decentrale kraft-varme-værker.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det.

Vi går over til spørgsmål 16, og det er med samme holdopstilling.

Kl. 14:43

Spm. nr. S 809

16) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Jens Joel (S):

Hvad er ministerens kommentar til, at regeringens forslag til forsyningsstrategi risikerer at spænde ben for en række kommunale affaldshåndteringsanlæg, sådan som det eksempelvis fremstilles i artiklen »Kommunale plasthanlæg har en usikker fremtid« bragt i Politiken den 22. februar 2017?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så vil jeg bede hr. Jens Joel læse spørgsmålet op.

Kl. 14:43

Jens Joel (S):

Det vil jeg gerne. Det lyder: Hvad er ministerens kommentar til, at regeringens forslag til forsyningsstrategi risikerer at spænde ben for en række kommunale affaldshåndteringsanlæg, sådan som det eksempelvis fremstilles i artiklen »Kommunale plasthanlæg har en usikker fremtid« bragt i Politiken den 22. februar 2017?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:43

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Tak til hr. Jens Joel for spørgsmålet. Regeringen er i forsyningsstrategien kommet med et udspil om yderligere konkurrenceudsættelse af det genanvendelige affald. Baggrunden for regeringens udspil er, at der ikke er et naturligt monopol på affald, og at affald ikke længe er et problem. Det er derimod en værdifuld ressource, der kan bruges som råvare af virksomhederne, og virksomhederne efterspørger det. Den delvise konkurrenceudsættelse af det genanvendelige erhvervsaffald fra 2010 har skabt markedsusikkerhed, bl.a. fordi kommunerne stadig må operere på markedet.

Usikkerheden om adgang til det genanvendelige erhvervsaffald har medført manglende investeringer i sorteringsanlæg og teknologiudvikling. Kommunerne har kun i begrænset omfang ønsket at etablere egne sorteringsanlæg kun til husholdningsaffald eller udbyde sorteringen af det kommunalt indsamlede affald på markedet. De private affaldshåndteringsvirksomheder har ikke turdet investere i sektoren, fordi de ikke har haft adgang til affaldet. Der er derfor brug for klare rammer for at sikre de nødvendige investeringer og den nødvendige innovation.

Det er på denne baggrund, man skal se regeringens forslag. Udspillet ligger i forlængelse af, at regeringen vil sikre, at offentlige aktører ikke gennemfører erhvervsaktiviteter, der bør udføres af private. Jeg vil dog samtidig gerne understrege, at der er tale om et udspil fra regeringens side. Det skal drøftes politisk, og jeg lægger stor vægt på at lytte til branchens synspunkter. Jeg går som ansvarlig minister meget op i at sikre, at en eventuel ny regulering tager højde for kommunernes planlægning og investeringer og indeholder eventuelle nødvendige overgangsordninger.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:45

Kl. 14:45

Jens Joel (S):

Tak for det. Vi kan forstå det så langt, at der er en række vestjyske kommuner eksempelvis, som har investeret i et plasthanlæg, altså bl.a. et sorteringsanlæg til plast, og regeringens forsyningsstrategi, sådan som den er lagt op, vil tvinge dem til at sælge. Det har de jo selvfølgelig undret sig over, fordi de siger: Hvordan står vi egentlig på et marked, når dem, der skal købe, ved, at vi ikke må beholde det? Det er måske en dårlig forhandlingsposition. Så siger ministeren, at det ligger ham meget på sinde at gøre det her på en måde, så kommunerne har mulighed for at planlægge ordentligt, og tage hensyn til de investeringsbeslutninger, der foregår ude i kommunerne. Skal det forstås sådan, at kommunerne burde have vidst, at det her var på vej, og at de, der har investeret i plast eller andre sorteringsanlæg til genanvendeligt affald ude i kommunerne, i virkeligheden har handlet i ond tro og skyndt sig at købe det, fordi de mente, at det ville overgå til private? Eller er det i virkeligheden, fordi regeringen har ændret syn på sagen meget hurtigt?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:46

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Vi har ikke ændret syn på sagen. Det har jo ikke været nogen hemmelighed, at der har været arbejdet med det her en række år, også under den tidligere regering, altså i spørgsmålet om håndteringen af erhvervsaffaldet, og spørgsmålet om, hvor meget kommunerne skal håndtere, og hvor meget der er en erhvervsmæssig aktivitet. Det er regeringens holdning i det udspil, der er kommet til forsyningsstrategi, at indsamling af affald er en kommunal opgave. Man kan vælge at gøre det privat, eller man kan vælge, at kommunen selv gør det, mens håndteringen efterfølgende, dvs. sortering, forbrænding osv., er en erhvervsmæssig aktivitet. Men det er også således, at regeringen er opmærksom på, at der er kommuner, der kan have investeret på en måde, som måske ikke har været hensigtsmæssig. Man har gjort det i henhold til gældende lovgivning, og det er selvfølgelig klart, at det skal vi prøve på at finde en løsning på at få håndteret, ligesom vi er i en god diskussion og dialog med branchen om, hvordan vi håndterer den udfordring.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:47

Jens Joel (S):

Er det efter ministerens opfattelse udtryk for en uhensigtsmæssig investering, hvad der er foregået f.eks. i Holstebro Kommune og hos dem bag anlægget Nomi4s?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:47

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Jeg vil fuldstændig trygt overlade til kommunerne at afgøre, hvad der er hensigtsmæssigt og ikke hensigtsmæssigt. Jeg vil bare sige, at det er regeringens opfattelse, at sortering og sorteringsanlæg ikke er

en kommunal kerneopgave eller en kommunal opgave. Vi mener, det skal overdrages til private at håndtere den del af opgaven. Det indgår i den forsyningsstrategi, regeringen har spillet ud med, og som vi vil indbyde til politiske forhandlinger om på et eller andet tidspunkt og også har en dialog med branchen om, hvordan vi håndterer. Det er vi i en god dialog med branchen om, og den dialog vil selvfølgelig fortsætte.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:48

Jens Joel (S):

Er det så formanden for det her anlæg, nemlig Venstres kommunalbestyrelsesmedlem i Holstebro, der har misforstået noget, når han siger, at det her kommer bag på dem ude i kommunerne? Har han misforstået noget, eller har regeringen præsenteret noget, som de ikke var forberedt på ude i kommunerne?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:48

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Hvorvidt formanden for et udvalg i Holstebro, en dygtig Venstre-
mand, har misforstået noget eller ej, vil jeg trygt overlade til ham at sige. Jeg vil bare sige, at det her indgår i regeringens forsyningsstrategi. Det er regeringens opfattelse, at der er et stort potentiale i at effektivisere hele forsyningsområdet. Der er enormt store prisforskelle bare på et område som forbrænding, hvor prisen på at få brændt 1 t affald svinger fra 250 kr. til på den anden side af 900 kr. Der kan man da sige at der i hvert fald et eller andet sted er et potentiale for at gøre tingene mere effektivt. Det er det, der er udgangspunktet for regeringens forsyningsstrategi: Det er at gøre tingene mere effektivt og reducere regningen for forbrugerne og erhvervslivet.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til energiministeren, og tak til hr. Jens Joel for dagens indsats.

Vi går nu over til spørgsmål nr. 17, og det er sundhedsministeren, der skal svare på spørgsmål, og spørgeren er hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:49

Spm. nr. S 805

17) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S) (medspørger: **Yildiz Akdogan** (S)):

Er ministeren enig med sin forgænger, Sophie Løhde, i, at »nøglen« til at løse de problemer, vi i Danmark har med lægemangel og manglende sammenhæng i sundhedsvæsenet, er at løfte det nære sundhedsvæsen »helt op i toppen af den sundhedspolitiske dagsorden«, og er ministeren i bekræftende fald tilfreds med, at rapporten fra regeringens eget lukkede embedsmandsudvalg om netop det nære og sammenhængende sundhedsvæsen er blevet udskudt flere gange og nu er et halvt år forsinket?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 14:49

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak. Og jeg spørger ministeren:

Er ministeren enig med sin forgænger, Sophie Løhde, i, at »nøglen« til at løse de problemer, vi i Danmark har med lægemangel og manglende sammenhæng i sundhedsvæsenet, er at løfte det nære sundhedsvæsen »helt op i toppen af den sundhedspolitiske dagsorden«, og er ministeren i bekræftende fald tilfreds med, at rapporten fra regeringens eget lukkede embedsmandsudvalg om netop det nære og sammenhængende sundhedsvæsen er blevet udskudt flere gange og nu er et halvt år forsinket?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Inden vi går videre, skal jeg huske at sige, at der er en medspørger, nemlig fru Yildiz Akdogan, men det kommer vi tilbage til. Så er det ministeren.

Kl. 14:50

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Tak for det, formand. Ja, jeg er orienteret om, at der også er en medspørger – og tak for spørgsmålet.

Lad mig starte med at svare konkret på, om jeg er enig med vores tidligere sundhedsminister fru Sophie Løhde: Ja, jeg er fuldstændig enig i, at det er afgørende, at vi får løftet kvaliteten i vores nære sundhedstilbud, og at vi får styrket sammenhængen på tværs af sundhedsvæsenet. Jeg mener sådan set, at den her regering og også den tidligere V-regering i den grad har sat det nære og sammenhængende sundhedsvæsen øverst på den sundhedspolitiske dagsorden. Så kunne jeg i virkeligheden bruge tid på at nævne en masse initiativer, men det kan vi tage i nogle af de opfølgende runder.

Men jeg kan i hvert fald blot sige, at det er korrekt, at udvalgsarbejdet som sådan er forsinket, men at der faktisk er ting undervejs, som sådan set er blevet sat i gang. F.eks. er udvalget på nuværende tidspunkt nået til enighed om at pege på, at der skal etableres en specialuddannelse for sygeplejersker målrettet de kommunalt ansatte sygeplejersker og sygeplejersker i almen praksis. Det er faktisk et arbejde, som vi sætter i gang allerede nu, sådan at det ikke behøver at afvente, kan man sige, den fulde pakke, den endelige afrapportering. Så selv om den fulde afrapportering er blevet udskudt eller forsinket, er der stadig væk igangværende arbejder, og jeg vender tilbage i de næste runder om, hvad det er for nogle elementer, der er i gang.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:51

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak til ministeren. Jeg er glad for, at ministeren melder ud, at det stadig væk er med den samme vigtighed, man kigger ind i arbejdet om det nære og det sammenhængende sundhedsvæsen – og nu kommer innovationsministeren, fru Sophie Løhde, endda også ind i lokalet – for vi må jo blot sige, at vi over ganske mange år har drøftet det politisk, men det har vi i høj grad, fordi der har været indspil fra såvel kommuner og regioner som patientorganisationer og faglige organisationer om, at det bare er vigtigt, at vi i vores iver og vores lyst til at forbedre sundhedsvæsenet får grebet fat i lige nøjagtig overgangene mellem det kommunale og det regionale. Derfor er vi jo rigtig mange, der har ventet på det, og der har været taget mange sådan tilløb politisk til, at man skulle lave et arbejde som det her. Derfor er det fint, at ministeren slår fast, at det er med den samme vigtighed.

Men jeg spørger jeg også, om ministeren er tilfreds med, at det ligesom bliver udskudt. For det er jo en konsekvens. Det er jo det, der er meldt ud nu, at man altså ikke er så langt fremme, som man gerne ville have været. Det mangler jeg stadig væk et klart svar fra

ministeren på, for skal vi justere ting, skal vi naturligvis have tingene klargjort og færdigforberedt. Der skal være en drøftelse mellem regeringen og kommunerne og regionerne, og den ved vi jo godt ligger i juni måned. Så når man taler om et halvt års forsinkelse, vil jeg tillade mig at sige: Nej, det er ikke det, vi taler om. Vi taler rent faktisk om mindst et års forsinkelse, fordi man ikke kan få nogle aftaler med kommunerne og regionerne på plads, som det ellers havde været Socialdemokratiets forventning at man kunne. Hvad tænker ministeren om det?

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:53

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Jamen jeg vil svare således, at de udmeldinger, der nu kommer fra ordføreren, er det, jeg egentlig vil karakterisere som frustration over, at arbejdet tager længere tid, fordi det her med at etablere lige præcis et nært sammenhængende sundhedsvæsen ikke er nogen simpel opgave. Det er faktisk en kompliceret og ikke mindst enormt vigtig opgave. Jeg vil faktisk gå så langt som til at sige, at det måske er den vigtigste opgave på sundhedsområdet lige nu, og derfor er det altså også afgørende, at det, der leveres fra udvalget her, sådan set er nogle både langsigtede, holdbare og også ambitiøse løsninger.

Der er det i min optik sådan set en bedre tilgang, om end jeg også deler ordførerens frustration og utålmodighed, at man bare bruger nogle ekstra måneder på at færdiggøre sine anbefalinger – og jo ikke lægger alting dødt i den mellemliggende periode. Det er også derfor, at jeg fremhæver f.eks. det her på uddannelsesfeltet, som er noget, der er kommet som en anbefaling: Tag den nu, løb det i gang. Så det er jo ikke sådan, at verden er gået i stå, fordi et udvalg ikke har afleveret.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:54

Flemming Møller Mortensen (S):

I forhold til det, at man faktisk lader noget få afløb med det samme, har jeg tænkt, hvorfor pokker ministeren dog ikke tager og lægger det materiale frem, man har, og så siger: Jamen her kunne der så være noget, man kunne færdiggøre. Her kunne der være en åbenhed om, hvad det er, arbejdsgruppen er kommet frem med, frem for at lægge det hele dødt på nær lige et enkelt element, som ministeren fremhæver her.

Altså, når nu der er så stor en patientorganisation, der har interesse for det her, og der også er en stor interesse fra de 98 kommuner og de 5 regioners side for, at vi får det på plads, hvorfor er det så, ministeren ikke spiller med lidt mere åbne kort i den her sammenhæng?

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:55

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Jeg mener på ingen måde, at man kan påstå, at vi spiller med lukkede kort. Der er en meget, meget klar dagsorden her, som jeg sådan set opfatter at vi også deler med Socialdemokraterne, i forhold til at vi lykkes med at skabe det nære og sammenhængende sundhedsvæ-

sen. Det er blot for at sige, at tingene jo ikke ligger dødt, selv om man ikke sidder med inde ved et arbejdsbord. Der sidder fagfolk rundt om det bord lige nu med henblik på at komme med de anbefalinger.

Det, man så har gjort, er at sige: Udvalget er på nuværende tidspunkt nået til enighed om at pege på det her med at etablere en specialuddannelse til sygeplejersker. Det var jo fint at give den melding. Jeg sidder ikke selv med inde ved det bord – det er ikke mig, der er fagpersonen. Men når der kommer sådan en melding om, at man nu og her anbefaler, at man går videre med det arbejde, der handler om at etablere en specialuddannelse for sygeplejersker, som er målrettet de kommunalt ansatte sygeplejersker og sygeplejersker i almen praksis, så synes jeg sådan set, at det var en fornuftig melding.

Det er derfor, at det arbejde allerede er sat i gang nu, sådan at man ikke hele vejen behøver at vente på kun den helt store pakke og nærmest forholder sig passivt i den mellemliggende periode. Det er blot for lige at understrege, at verden altså ikke er sat på standby, fordi et udvalg har bedt om at få lidt mere arbejdsro og lidt længere arbejdstid.

Det her er ikke en åben debat endnu, i forhold til hvad det er, de har på bordet. Den har vi politisk, og det synes jeg er vigtigt. Og jeg glæder mig faktisk over, at der er så stor politisk enighed i hvert fald om overskrifterne. Men det her skal jo blive til noget substantielt, det skal rent faktisk virke, og det tror jeg også vi deler ambitionerne om.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Formanden er meget imponeret over, hvor rigtig gode, nærmest for gode, I er til at overopfylde tidsrammen. Medspørgeren har 1 minut og ministeren har 1 minut og næste gang ½ minut og ½ minut.

Kl. 14:57

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Overgangen mellem det kommunale og det regionale er jo ekstremt vigtig, også i forhold til psykiatrien, og nu havde ministeren og jeg fornøjelsen af et samråd i går, hvor ministeren fremhævede det nære sammenhængende sundhedsvæsen som et absolut vigtigt tiltag, der netop skulle forebygge nogle af de udfordringer, vi har, inden for psykiatrien.

Det er jo sådan, at de tal, som ministeriet svarede på omkring tvangsindlæggelser, peger på, at der er sket en fordobling både for patienter, der har været indlagt inden for en uges tid, som bliver udskrevet, muligvis for tidligt, og bliver tvangsindlagt igen, og også for patienter, som er blevet udskrevet efter 30 dage. Vi kan se en støt stigende stigning af tvangsindlæggelser. Når man så ser på fraværet af det nære sammenhængende sundhedsvæsen, som vi jo gerne skulle have op at køre, vil jeg bare høre: Bekymrer det egentlig ikke ministeren, at der er sket den her forsinkelse? Synes ministeren, at det er rimeligt, at den forsinkelse er kommet, set i lyset af hvor meget der er brug for netop at lave den her glidende overgang mellem de regionale og de kommunale tiltag i forhold til psykisk syge patienter?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:58

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Jeg deler bekymringen for antallet af tvangsindgreb i det hele taget, og det havde vi præcis en lang og god drøftelse om på et samråd i går, men i forhold til at koble det til at sige, at det kan man så ikke gøre noget aktivt ved i den levede hverdag mellem regioner og kom-

muner, fordi man ikke har fået et udvalgs afrapportering, vil jeg gerne sige, at jeg synes, at jeg var meget tydelig i går i forhold til at sige, hvem der i det her tilfælde har arbejdsgiveransvaret for, at de psykiatriske afdelinger er velfungerende, og at både patienter og medarbejdere trykt kan være der og ikke udsættes for vold.

Det var mange af de ting, vi diskuterede i går, så jeg tror, at jeg vil være varsom med at koble aktuelle problemstillinger til, at et udvalg har bedt om lidt ekstra arbejdstid. Jeg mener sådan set, at det er udtryk for, at det er det, der kan være løsningen på nogle af de problemstillinger, vi ser, netop at vi ser en manglende koordination mellem, hvad en region og en kommune gør i forhold til indsatser for mennesker, som har brug for, at der er en helhed i indsatserne, at der er en sammenhæng i indsatserne.

Derfor er det ikke noget let arbejde. Det er lidt lettere for os måske politisk er tale om det i overskrifter og i store taler, men at gøre det her til noget konkret og virkelig finde ud af også strukturelt, hvordan det her samarbejde kommer bedre fra start til gavn for de mennesker, det handler om, er der ikke – tror jeg – snuagsløsninger, og derfor, når et udvalg beder om ekstra arbejdstid, fordi opgaven er svær, synes jeg det er vigtigt at give det.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:00

Yildiz Akdogan (S):

Men netop problematikken mellem behandlingspsykiatrien og det kommunale er jo en kæmpestor udfordring for psykiatrien, og ministeren har selv ad flere omgange svaret, at der er nogle tiltag i gang, og bl.a. i forhold til det her nære og sammenhængende sundhedsvæsen henviser til det udvalg, der skal komme med nogle løsninger. Men når man så ser, at det er blevet forsinket igen, og at det faktisk kan tage op til et år, før noget af det kan gå hen og virke, vil jeg da bare igen spørge: Synes ministeren, det er rimeligt, at der sker den her forsinkelse, når det kan have så store direkte konsekvenser for nogle udsatte psykisk sårbare mennesker?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:01

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Jamen i den ideelle verden var det her samarbejde der jo allerede i dag, når man ser på, hvor mange midler vi har afsat, og hvor mange værktøjer vi fra politisk hold har udarbejdet og har implementeret. I forhold til hele diskussionen om løftet af psykiatrien med de 2,2 mia. kr. tror jeg vi deler frustrationen, i forhold til hvor søren den indsprøjtning er blevet af, altså den portion penge og den prioritering. Hvordan har det afspejlet sig i den praktiske psykiatri, altså i behandlingspsykiatrien?

Et udvalgs behov for at bruge lidt ekstra tid på at lave en ambitiøs og realistisk og også langsigtet plan for det her felt vil jeg ikke på den måde bare direkte koble til det og sige, at så står alt stille, og de uhensigtsmæssigheder, der er i dag, kan man intet gøre ved. Nu taler vi specifikt om f.eks. udskrivningsaftaler, handleplaner osv., som jo er værktøjer, man lidt kan undre sig over ikke bliver taget i brug i den grad, som man et eller andet sted kunne ønske sig, i forhold til hvad behovene er.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hovedspørgeren.

Kl. 15:02

Flemming Møller Mortensen (S):

Til ministeren vil jeg sige: Jo, vi deler sammen med regeringen utålmodigheden i forhold til det nære og sammenhængende sundhedsvæsen, for det er helheden i vores sundhedsvæsen, sådan som vi har sat struktur på det. Og der er rigtig mange historier om, at patienterne ikke oplever sammenhæng.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Når man kigger på kommissoriet for den nedsatte arbejdsgruppe, undrer det mig lidt, at ministeren kan være så tilfreds med, at det kun er det med sygeplejerskerne, der er kommet frem og arbejdes videre med nu, hvor det er blevet forsinket. For det er jo et meget komplekst kommissorium, der er givet til den her arbejdsgruppe. Det undrer mig da, at det er det eneste, man ligesom kunne være enige om, men er det rigtigt forstået?

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:03

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Til det må jeg sige, at jeg altså ikke har set udvalgets afrapportering, som den ligger nu, men jeg er blevet orienteret om, at udvalget bl.a. kigger på lige præcis overgange i sundhedsvæsenet, og der er det vigtigt – og det er jo en kerneopgave i forhold til udvalget – hvordan kommunerne også understøttes og forpligtes i opgaveløsningen på det sundhedsfaglige område. Det er hele diskussionen om, hvorvidt de rette kompetencer er til stede hos det kommunale sundhedspersonale. Og det synes jeg faktisk at det her med sygeplejerskeuddannelsen er et meget, meget glimrende og konkret eksempel på, som så kom derfra. Men som sagt har jeg ikke set udvalgets afrapportering. Og er det, som vi diskuterer, altså forsinkelsen, hensigtsmæssigt? Nej, det er besværligt, men vi forventer, at det her bliver løst langsigtet, ordentligt og med et grundigt forarbejde, og det er så det, vi skal have tålmodighed med.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Det var spørgsmål 17.

Vi går over til spørgsmål 18 med fuldstændig samme opstilling, nemlig med hr. Flemming Møller Mortensen som hovedspørger og fru Yildiz Akdogan som medspørger, og det er også stillet til sundhedsministeren.

Kl. 15:04

Spm. nr. S 806

18) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S) (medspørger: **Yildiz Akdogan** (S)):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at regeringen ikke har handlet med rettidig omhu på et så afgørende område for de danske patienter som det nære og sammenhængende sundhedsvæsen, når man tilsyneladende først meget sent i processen finder ud af, at regeringens eget lukkede embedsmandsudvalg ikke har været ambitiøs nok, og hvorfor har ministeriet ikke grebet ind tidligere, så den nuværende forsinkelse på et halvt år kunne være undgået?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 15:04

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak. Jeg læser spørgsmålet op: Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at regeringen ikke har handlet med rettidig omhu på et

så afgørende område for danske patienter som det nære og sammenhængende sundhedsvæsen, når man tilsyneladende først meget sent i processen finder ud af, at regeringens eget lukkede embedsmandsudvalg ikke har været ambitiøse nok, og hvorfor har ministeriet ikke grebet ind tidligere, så den nuværende forsinkelse på et halvt år kunne være undgået?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:05

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Tak for spørgsmålet. Nu kommer jeg til at ty lidt til opremsning af, hvad der er sket, for det fik jeg ikke tiden til i det foregående spørgsmål. Men jeg mener sådan set, at regeringen handler på det her område, og det gjorde den tidligere V-regering også, altså netop i forhold til at sætte det nære og sammenhængende allerøverst på den sundhedspolitiske dagsorden. Derfor vil jeg nu i en opremsning nævne en række initiativer, som inden for det sidste år er blevet taget præcis under den overskrift.

For knap en måned siden indgik vi – og i øvrigt i fællesskab med Socialdemokratiet og resten af Folketingets partier – en politisk aftale om bedre lægedækning til hele landet. I maj sidste år fik vi lavet en aftale med de praktiserende læger, KL og Danske Regioner om fast tilknyttede læger på plejehjem. Vi har lavet en national handlingsplan for en styrket indsats for ældre medicinske patienter, hvor der er afsat 1,2 mia. kr. i perioden fra 2016 til 2019 og herefter årligt 300 mio. kr. Vi har også en politisk drøftelse i gang omkring oprettelsen af 150 pladser til borgere, som har behov for et specialiseret socialpsykiatrisk tilbud. Der er lavet en national demenshandlingsplan, som giver demensområdet et markant og tiltrængt løft, og så er der en ny kræftplan, kræftplan IV, som bl.a. indeholder en anbefaling om retningslinjer for den kommunale kræftrehabilitering, altså igen under overskriften om det nære og sammenhængende sundhedsvæsen.

Det giver sådan set for mig et meget klart billede af, at det her ikke skal forstås sådan, at fordi man beder om ekstra tid til at færdiggøre et embedsmandsarbejde, så er verden gået i stå. Det er derfor, jeg synes, det egentlig er fornuftigt at nævne den her række af eksempler.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:07

Flemming Møller Mortensen (S):

Det skulle ikke forstås sådan, at Socialdemokratiet er utilfredse med, at man har en embedsmandsgruppe, som kigger på det her væsentlige arbejde. Det er vi ikke uenige i er væsentligt. Men lad mig spørge ministeren: Hvem er det, der er kaptajn om bord på det her embedsmandsarbejde? For jeg synes, det er trist og ærgerligt, at man må spørge: Hvem er det, der ikke har fortalt ministeren eller ministeriet, at man altså ikke havde den fremdrift i forslag, der både skulle være kortsigtede og langsigtede ting i forhold til at få de ønskede løsninger? Og det binder selvfølgelig i min iver og utålmodighed efter at finde nogle løsninger på de mange udfordringer, der er omkring det nære og sammenhængende sundhedsvæsen.

Jeg har bidt mærke i, at formanden for Lægeforeningen, Andreas Rudkøbing, har givet udtryk for, at de, og jeg citerer:

»... nærer en trist mistanke om, at sundhedsministerens udvalg om det nære og sammenhængende sundhedsvæsen har svært ved at

finde de ideer og modeller, der for alvor kan forandre sundhedsvæsenet.«

Det er altså en mistanke, Lægeforeningen har haft, når de undervejs har været kaldt ind i arbejdsgruppen i den her arbejdsgruppe. Derfor har jeg det spørgsmål til ministeren. Jeg synes da, det er mangel på rettidig omhu, at man først på det tidspunkt, hvor arbejdsgruppen skal afrapportere og færdigrapportere, finder ud af, at det, de faktisk har af rapportere, ikke er godt nok. Her mener jeg jo i hvert fald, at i kraft af at det er en embedsmandsarbejdsgruppe med repræsentation fra vistnok forskellige ministerier og KL og Danske Regioner, så må ministeriet og ministeren bære et ansvar for, at der kommer en forsinkelse.

I det sidste spørgsmål spurgte jeg ministeren, og hun bekræftede, at det, den tidligere sundhedsminister fru Sophie Løhde har givet udtryk for omkring væsentlighed, bakker den nuværende sundhedsminister op. Og deri ligger der vel nok også et ønske om, at der ikke skal være den her forsinkelse på et halvt år, som vi nu er vidner til.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:09

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Jeg tror, man skal være varsom med den form for motivforskning. Der bliver spurgt om, hvem der er kaptajn på skibet. Der er da ingen tvivl om, at sundhedsministeren har ansvaret for, at arbejdsgruppen af rapporterer. Det vil jeg da påtage mig, og det er da også derfor, jeg står her og besvarer spørgsmål. Jeg er vel vidende om, at man har bedt om ekstra arbejdstid. Jeg er orienteret om det, og jeg har også fået forklaringen, nemlig at det her ikke er simpelt, og at man derfor har bedt om ekstra tid.

Hvad der frustrerer mig, og som jeg sådan set også håber frustrerer Socialdemokratiets sundhedsordfører, er jo den der grad af motivforskning, der så kommer fra forskellige parter undervejs. Altså, så får man da nogle gange virkelig lyst til bare at rulle gardinerne ned og sidde og arbejde en mørk nat i stedet for at blive udsat for den form for kritik om, at man ikke kan finde på noget. Det synes jeg er en mistillidstilgang til et meget, meget vigtigt arbejde.

Lad os nu fokusere på, at det her arbejde netop skal være noget, der for alvor leverer et nært sammenhængende sundhedsvæsen, som vi fra politisk side har store ambitioner om skal lykkes, fordi vi, tror jeg, deler et ønske og et syn på, at det netop vil komme patienten, borgeren, mennesket til gavn.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:10

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg ønsker egentlig ikke at motivtolke. Jeg vil gerne komme med et citat. Det er fra tidligere sundhedsminister Ellen Trane Nørby – og jeg citerer:

Jeg har besluttet, efter at jeg er blevet briefet om, hvad der ligger i udvalget nu, at det vil være hensigtsmæssigt, at udvalget tør løfte blikket mere, end man har gjort hidtil. Det er vigtigt, at dette ikke bare handler om at se et par år frem. Citat slut.

Heri ligger der da et helt klart svar fra den tidligere sundhedsminister om, at der altså er noget her, der ikke er foregået rigtigt. Man har ikke været ambitiøse nok. Man har ikke kigget langt nok ud. Hvorfor finder man først ud af det i en briefing, ministeren får, når arbejdsgruppen egentlig skal afslutte sit arbejde? Det mener jeg er nøl, og det mener jeg er at trække tiden unødigt ud.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Men jeg har forstået budskabet fra Socialdemokratiet – vreden og frustrationen over, at udvalget har bedt om ekstra arbejdstid. Og så har jeg sådan lidt tendens til måske at blive en anelse polemisk og sige: Hvis det nære sundhedsvæsen og sammenhængen i sundhedsvæsenet er så stor en prioritet, hvorfor er det så ikke noget, man tidligere har gjort noget ved, f.eks. da man selv havde regeringsansvaret?

Jeg står ikke her med kommissoriet fuldstændig i detaljer. Jeg er fungerende sundhedsminister og tager ansvaret på mig; det er naturligvis mit på nuværende tidspunkt. Jeg støtter mine kolleger, som har haft posten før mig, og som også skal have den efter mig, i forhold til at være meget, meget eksplicit i vores ambitioner på det her felt om faktisk at lykkes med, at de forslag til løsninger, der kommer, skal være langsigtede. Når vi nu f.eks. ved, at der i 2040 vil være dobbelt så mange 80-årige, som der er i dag, betyder det formentlig, at langt flere mennesker kommer til at skulle leve med en eller flere kroniske sygdomme. Det er da klart, at man er nødt til at være ambitiøs og langsigtet. Hvis man som minister har fået en viden om, at det ikke bliver håndteret godt nok, så mener jeg, at den tidligere og kommende sundhedsminister har gjort præcis det rigtige for at få sikret lige præcis holdbarheden i det her arbejde og sørge for, at det ikke bliver for kortsigtet.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så siger jeg velkommen til medspørgeren, fru Yildiz Akdogan.

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Nu nævnte ministeren i sit svar til min kollega hr. Flemming Møller Mortensen en række konkrete tiltag, i forhold til hvad der er blevet gjort. Men jeg kunne ikke rigtig høre mig frem til noget specifikt på psykiatriområdet – ikke andet end det igangværende socialpsykiatriske botilbud, som stadig væk er i arbejdsfasen. Alt andet var inden for somatikken, og det er måske også ret sigende for, hvad regeringens ambitionsniveau generelt er på psykiatriområdet.

Når man ser på ministerens svar, kan man se, at ministeren selv siger, at det ikke har været hensigtsmæssigt, at der er sket en forsinkelse. Så langt er ministeren enig med os: Det er ikke hensigtsmæssigt. Og det er vel ikke til gavn for nogen af parterne, hverken inden for psykiatrien eller somatikken. Så jeg vil høre ministeren: Når man ser de stigende tal inden for psykiatrien – og der har været de her efterspørgsler efter et mere sammenhængende sundhedsvæsen – altså især i forhold til det regionale og kommunale inden for bl.a. psykiatrien, burde ministeren så egentlig ikke gribe ind?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Jeg er da glad for, at spørgeren sådan lige reflekterer over, hvad det egentlig var for en lang liste af initiativer, jeg opremsede. Og så nævnte ministeren også lige det med de specialiserede socialpsykia-

Kl. 15:11

triske afdelinger. Det synes jeg da i høj grad, lige præcis spot on, er et eksempel på, hvordan vi politisk, i øvrigt bredt blandt Folketingets partier lige bortset fra Enhedslisten, har taget et politisk ansvar, har indgået en politisk aftale – en aftale, som den daværende sundhedsminister fru Sophie Løhde og den daværende socialminister, nemlig jeg selv, indgik med Folketingets partier i efteråret. Det er da i den grad en meget, meget vigtig politisk aftale, der præcist på psykiatriområdet, meget præcis på psykiatriområdet, sætter fingeren på den problemstilling med manglende sammenhæng, manglende koordination, manglende samarbejde mellem regioner og kommuner i forhold til de mennesker, det her handler om. Så sådan at affærdige det, som om vi ikke har gjort noget, håber jeg var en smutter – forstået på den måde, at det da i høj grad er et enormt vigtigt initiativ, ikke bare politisk, men så sandelig også helt konkret og specifikt.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:15

Yildiz Akdogan (S):

Nu svarede ministeren ikke på mit spørgsmål. Det her handler ikke om en smutter. Jeg refererer bare til det, ministeren selv siger. Psykiatrien bliver nævnt med ét punkt, og det er noget, der er i gang. Så der er ikke noget konkret tiltag i forhold til det nære sammenhængende sundhedsvæsen. Så jeg refererer bare til ministerens egne svar. Ud af de seks punkter fylder psykiatrien ét punkt. Det fortæller måske lidt om regeringens ambitionsniveau på psykiatriområdet.

Men nu sagde ministeren selv, at det ikke var hensigtsmæssigt, at den her rapport er forsinket. Det er vi så enige i. Det er ikke hensigtsmæssigt. Og når man ser på, hvad konsekvenserne kan være, af, at den igen er forsinket, netop når det handler om sammenhængen i sundhedsvæsenet mellem det regionale og det kommunale, især for nogle meget udsatte borgere, som de psykisk sårbare grupper er, burde ministeren så ikke have grebet ind på et lidt tidligere stadie end nu, hvor man bare svarer, at det er godt, at det bliver godt og grundigt? Man havde vel en ambition om, at det skulle være grundigt fra starten af.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:16

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Hvordan kan spørgeren affærdige hele initiativet om de specialiserede socialpsykiatriske tilbud med, at det bare var et ud af seks punkter, og at det bare er et billede på, at regeringen ikke skulle prioritere psykiatrien? Undskyld mig, det er simpelt hen ikke i orden at sige sådan.

Vi har lavet en klar politisk aftale – hvis vi kommer til at stå her i næste uge og have en diskussion om, at det arbejde, vi har lavet, som på nuværende tidspunkt ret tydeligt er blevet hældt af brættet af mange organisationer, vil vi så skulle høre, at det også er et problem, at vi gerne vil gøre vores arbejde ordentligt? Jeg håber virkelig, at Socialdemokratiet – det har jeg sådan set indtryk af, og det har jeg også en klar fornemmelse af – er interesseret i, at vi gør det. For det er jo lige præcis det, vi taler om. Det er ikke noget med bare at begynde at tale uden om – det er jo lige præcis det nære, sammenhængende sundhedsvæsen. Det er, fordi der er problemer med koordinationen mellem, hvordan kommuner og regioner arbejder sammen. Det vidner høringsvarene om det her initiativ også om. Så jeg synes ikke, det er rimeligt at prøve at skabe et billede af, at vi ikke prioriterer området. Det gør vi i den grad.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så går vi tilbage til hovedspørgeren, hr. Flemming Møller Mortensen. Værsgo.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:20

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Ministeren var i sin sidste besvarelse af mit spørgsmål inde på, at man jo godt kan se lidt polemisk på nogle ting, og det ønsker vi ikke at gøre på det her væsentlige område – det er jeg sikker på at ministeren og jeg er helt enige om. Derfor må man også sige, at med hensyn til udviklingen af vores sundhedsvæsen er det sådan, at skiftende regeringer naturligvis sidder og laver justeringer og evalueringer af det, der nu er vores sundhedsvæsen. Og det er nu en trekløverregering, der står i spidsen for det her.

Jeg må blot lige sige til ministeren, at det for mig at se altså er et spørgsmål om, at der har manglet en kaptajn til at lave en justering undervejs i den her arbejdsgruppes arbejde, når der er en minister, der ved afrapporteringen kan sige, at det her slet ikke flugter med det, der har været ministerens ønske med området.

Kl. 15:17

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Hvad kan ministeren oplyse om konkrete erhvervsrettede initiativer fra regeringen set i forhold til bl.a. Dansk Folkepartis ønske om at få stoppet omfanget af kommunalt, regionalt og statsligt opgavetyveri fra private virksomheder og iværksættere?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:20

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Jeg er enig i, at det er vigtigt at have en kaptajn ved roret, og jeg synes i høj grad, at den barslende sundhedsminister på det tidspunkt agerer kaptajn ved at sige, at det her simpelt hen ikke er langsigtet nok med hensyn til de ting, vi ved, og de politiske ambitioner, vi heldigvis deler, i forhold til at det her faktisk skal være langtidsholdbart, og at det skal adressere de demografiske, kald det problemer eller glædelige udfordringer, vi så kommer til at stå med. Og hvis det ikke har været håndteret tydeligt nok, så må jeg sige, at jeg kan give fuld opbakning til, hvordan min kollega har ageret på det tidspunkt, hvor hun havde kaptajnskasketten, som hun jo lige om lidt kommer og overtager igen.

Så jeg er med på, at der er utålmodighed, men jeg håber sådan set også, at der er enighed om, at det er så afgørende vigtigt, at den her afrapportering og de her anbefalinger vil være noget, som reelt er langsigtet og reelt kan blive implementerbart, for at vi rent faktisk kan komme til at opleve, at der er en sammenhæng, altså at vi får et velfungerende, nært og sammenhængende sundhedsvæsen.

Kl. 15:18

Ministeren for offentlig innovation (Sophie Løhde):

Først og fremmest mange tak for spørgsmålet. Vi deler i regeringen jo spørgerens ønske om, at det offentlige ikke skal bevæge sig langt ud over sin kerneopgave og konkurrere på ulige vilkår med private virksomheder. Det fremgår i øvrigt klart af regeringsgrundlaget. Derfor har vi også allerede i januar måned igangsat et servicetjek af offentlig erhvervsvirksomhed.

Som minister for offentlig innovation er det min fornemste opgave at kaste et kritisk blik på, om vi har indrettet den offentlige sektor på bedst mulig vis, og derfor er det selvfølgelig også helt naturligt, at vi ser på de mange opgaver, som den offentlige sektor løser, og på, om snittet imellem den offentlige og den private sektor ligger rigtigt i dag, sådan som det er lagt.

Samtidig er vi i regeringen optaget af at skabe de bedst mulige vilkår for vores virksomheder. Derfor har vi også igangsat et større arbejde omkring offentlige erhvervsaktiviteter. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der i det igangsatte arbejde indgår et servicetjek af stat, kommuner og regioners adgang til at udføre offentlig erhvervsvirksomhed, så vi kan få luget ud i mulighederne, og er der særlige grunde til, at det offentlige alligevel skal udføre erhvervsvirksomhed, skal det ske på fair og på lige vilkår, og her kigger vi bl.a. på prissætningen. Og hvis man som privat virksomhed oplever, at det offentlige går langt ud over sine beføjelser, skal det være lettere at få at vide, hvor det er, man skal gå hen og klage, så det gøres mere gennemsigtigt; i dag er det delt og spredt ud på mange forskellige steder. Herudover laver vi et helhedstjek af kontrolbudsbekendtgørelsen, som indeholder regler for kommuners og regioners afgivelse af kontrolbud på egne udbud.

Så vi er altså fra regeringens side i fuld gang med arbejdet, og vi forventer at komme med et konkret udspil i foråret.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til sundhedsministeren, tak til fru Yildiz Akdogan og tak til hr. Flemming Møller Mortensen for meget engagerede spørgsmål og svar.

Vi går over til det næste spørgsmål, og det er til ministeren for offentlig innovation, og spørgeren er hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:22

Spm. nr. S 794 (omtrykt)

19) Til ministeren for offentlig innovation af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvad kan ministeren oplyse om konkrete erhvervsrettede initiativer fra regeringen set i forhold til bl.a. Dansk Folkepartis ønske om at få stoppet omfanget af kommunalt, regionalt og statsligt opgavetyveri fra private virksomheder og iværksættere?

Kl. 15:20

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen jeg vil gerne kvittere for ministerens relativt korte besvarelse af spørgsmålet. Jeg er udmærket bekendt med, at regeringen arbejder på sagen, i og med at vi jo allerede i maj måned sidste år fik at vide, at man i udvalget under Konkurrencestyrelsen skulle være færdig med rapporten om konkurrenceforvridning, i forhold til at offentlige virksomheder, kommuner osv., går ind og udkonkurrerer og modarbejder private entreprenante borgere her i Danmark. Det er jo noget, der er foregået mange forskellige steder, og i relativt mange år har man været bevidst om de her sager. Derfor er det jo bare, at vi i Dansk Folkeparti har stor interesse i, at der også begynder at komme noget konkret ud af det, således at alle disse virksomheder ikke ender med at gå konkurs og må lukke, hvad mange af dem jo har måttet gøre. Der er sådan set talrige eksempler på, at virksomheder er

bukket under på grund af offentlig indblanding i konkurrencen. Det er egentlig derfor, jeg vil appellere til regeringen om, at vi gør det her lidt hurtigere.

Jeg er udmærket klar over, at der, som ministeren siger, står noget i regeringsgrundlaget om, at man gerne vil lave et servicetjek osv., men det er sådan lidt af en parade, synes jeg nok. For det her er altså en udfordring, som har stået på i årevis, og allerede da den daværende Venstre-regering trådte til, og allerede før sidste folketingsvalg var det jo en kendt sag, at man arbejdede på det her, og at man netop derfor nedsatte det her udvalg, som i Konkurrencestyrelsens ressort skulle komme med en analyse af området. Det, man bl.a. fandt frem til ved en afvejning af opgaverne, er det, som jeg så skal spørge om her i første runde. Nogle af opgaverne er gratis ydelser, og dem ville man ikke gøre så meget ved. Derimod ville man kigge på dem på brugerbetalingbasis. Det er vi i Dansk Folkeparti ikke enige med regeringen i.

Vi er ikke enige med regeringen i, at man ikke skal sidestille de gratis ydelser med dem, der er brugerbetaling på, for der findes rigtig mange eksempler på, at private virksomheder knækker nakken, for at sige det lige ud, på, at det offentlige begynder at udføre de opgaver, som tidligere blev udført af private virksomheder, som gratis ydelser. Tak.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:24

Ministeren for offentlig innovation (Sophie Løhde):

Først og fremmest må jeg sige, at jeg til ordførerens bemærkning om, at jeg som minister leverer en relativt kort besvarelse, må henvise til Folketingets regler for, hvor lang en besvarelsestid man har som minister, nemlig 2 minutter i indledende runde, og dem brugte jeg vist fuldt ud, jeg kan følge sekunderne her på viseren.

Jeg synes sådan set, vi gør det her relativt hurtigt, i forhold til at vi har igangsat det arbejde i januar måned, og at vi leverer resultatet her i foråret. Det er et komplekst og et omfattende arbejde, der er rigtig meget lovgivning, vi skal se på, og vi har samtidig fra regeringens side sørget for at invitere alle parter med om bord. Vi holder et dialogmøde med repræsentanter fra bl.a. Dansk Industri, Dansk Erhverv og mange, mange andre nu her på fredag, og det ser jeg rigtig meget frem til. Her håber jeg på at vi kan få nogle flere input til, hvor det er, skoen trykker, og hvor det er, virksomheder oplever at det offentlige udøver konkurrenceforvridende erhvervsvirksomhed.

Input fra dette møde foruden dem, jeg allerede har modtaget fra en række virksomheder, vil vi jo tage med os i det videre arbejde, hvorefter vi som sagt leverer et udspil her i foråret. Det er en dagsorden, der ligger os meget på sinde fra regeringens side. Og jeg vil gerne kvittere meget for, at Dansk Folkeparti så utvetydigt i dag siger, at det her er noget, Dansk Folkeparti også vil levere opbakning til, når det er, at vi kommer til at skulle levere stemmerne til det.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg kan bekræfte, at både spørgeren og ministeren bruger taletiden fuldt ud.

Værsgo. Det er spørgeren.

Kl. 15:25

Hans Kristian Skibby (DF):

Én ting er at udfylde sin taletid, noget andet er, at man som spørger føler, at svaret er relativt kort. Så kan det godt være, at der er en årsag til det. Det anerkender jeg naturligvis. Men jeg vil gerne anholde ministeren for svaret – ja, ikke rent fysisk – for jeg synes ikke, der blev svaret på spørgsmålet om det her med sidestillelse af brugerbe-

talingsydelser og de såkaldte gratisydelser. Det er det, der klart står præciseret i den rapport, som kom, og det jeg tror allerede var i juni måned 2016, lang tid før ministerens område blev beskrevet, som det er i dag. Men der kom der jo den her rapport fra Konkurrencestyrelsen, som netop lavede den her sontring mellem såkaldte gratisydelser og ydelser, hvor der påføres en brugerbetaling.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:26

Ministeren for offentlig innovation (Sophie Løhde):

Jeg synes jo, det er vigtigt, at vi står på et solidt fagligt grundlag, før vi træffer beslutning om, hvad det er for nogle specifikke regler for offentlige erhvervsaktiviteter, der eksempelvis skal indskrænkes. Derfor synes jeg også, at det er for tidligt at pege på eller for den sags skyld at afvise konkrete løsninger, før det igangsatte arbejde er afsluttet.

Når det er sagt, lytter jeg som sagt også gerne til gode forslag fra Folketingets partier, herunder jo ikke mindst forslag fra Dansk Folkeparti og alle de mange andre parter og interessenter, som har en aktie på det her område, og jeg ser frem til, at vi sammen med en række brancheorganisationer på fredag afholder et dialogmøde med lige præcis den her dagsorden, og jeg ser ikke mindst frem til, at vi i fællesskab kan udpege, hvad det så er for nogle konkrete løsninger, der skal til, for at vi kan få gjort noget ved problemerne.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så går vi over til sidste spørgerunde. Spørgeren.

Kl. 15:27

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men jeg synes stadig væk ikke, at ministeren svarede på spørgsmålet om sontring imellem gratisydelser og ydelser, der finansieres ved brugerbetaling. Hvis vi kigger på den rapport, der blev lavet af Konkurrencestyrelsen, kan vi se, at det i hvert fald, som jeg har læst det, er sådan, at der er den sontring, at man ligesom sagde, at det var et grundvilkår, at hvis man var på et marked, hvor f.eks. kommunerne ville vælge at tilbyde gratisydelser, så måtte de private virksomheder dreje nøglen om. Der er en række områder, hvor man kan finde eksempler på det. Det er derfor, jeg synes, at det er ret vigtigt og principielt, at ministeren svarer. Det er sådan set det eneste spørgsmål, jeg har stillet indtil nu, altså om sontringen imellem gratisydelser og de ydelser, som medfører brugerbetaling.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:28

Ministeren for offentlig innovation (Sophie Løhde):

Jamen kære spørger, jeg har jo tilkendegivet allerede i min indledende besvarelse, at vi kigger bredt på det her område. Man kan jo pege på en række steder, det gør virksomhederne ikke mindst også, hvor du kan finde konkrete eksempler på unfair konkurrence fra offentlige myndigheder, der udøver erhvervsvirksomhed. Der har vi nu igangsat et servicetjek, et arbejde, hvormed vi, foruden at vi får de forskellige eksempler hentet ind, ser bredt på nogle af de her problemstillinger, herunder på diskussionen omkring prissætningen, som jeg også ved er rigtig vigtig for de respektive brancheorganisationer. Det handler jo om de steder på markedet, hvor vi kan identificere, at det offentlige går ind og konkurrerer med private på unfair vilkår, så dem skal vi have undersøgt og dem skal vi have rettet op

på, og det er jo ikke bare afgrænset til et bestemt område eller hjørne. Der har vi jo sådan set igangsat et servicetjek, der ser bredt på det her.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg siger tak til hr. Hans Kristian Skibby og til ministeren for dagens indsats.

Vi går over til spørgsmål 20, der er til skatteministeren, og spørgeren er fru Lea Wermelin fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:29

Spm. nr. S 813

20) Til skatteministeren af:

Lea Wermelin (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at en boligejer på Lolland vil få en besparelse på 1.600 kr. om året, mens borgere i Rudersdal vil få hele 22.000 kr. med regeringens udspil til ny boligskat, og er ministeren uenig med sin partifælle, viceborgmester Henrik Høgh, der til Information den 20. februar 2017 siger: »Bor man i et område med lave boligpriser, så har man også en lav beskatning, og bor man i områder med høje boligpriser, så har man en højere beskatning. Det synes jeg er ret naturligt«?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:29

Lea Wermelin (S):

Tak for det. Jeg læser spørgsmålet op:

Mener ministeren, at det er rimeligt, at en boligejer på Lolland vil få en besparelse på 1.600 kr. om året, mens borgere i Rudersdal vil få hele 22.000 kr. med regeringens udspil til ny boligskat, og er ministeren uenig med sin partifælle, viceborgmester Henrik Høgh, der til Information den 20. februar 2017 siger: »Bor man i et område med lave boligpriser, så har man også en lav beskatning, og bor man i områder med høje boligpriser, så har man en højere beskatning. Det synes jeg er ret naturligt«?

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:30

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak for spørgsmålet. Tallene, som spørgeren henviser til, kommer fra et af de svar, jeg sendte over til Folketingets skatteudvalg her i januar måned, og tallene dækker over virkningerne af at fastfryse grundskylden i perioden fra 2016 til 2020-2021 og er altså kun en del af det boligbeskatningsudspil, regeringen er kommet med. Fastfrysningen i 2016 er allerede vedtaget af Folketinget. Fastfrysningen i 2017 er en del af finanslovsaftalen for 2017, og der håber vi det bliver vedtaget ved tredje behandling. Jeg håber da også, at spørgerens parti vil stemme for, selv om det ikke er mit indtryk, at det vil være tilfældet. Fastfrysningen fra 2018 til 2021 er så en del af regeringens boligskatteudspil.

Med udspillet indeholder jo meget mere end det, spørgeren spørger til, altså fastfrysning af grundskylden. Det indeholder også et forsigtighedsprincip og markant lavere skattesatser fra 2020-2021. Og samlet set – og det, jeg appellerer til, er, at man ser på boligskatteudspillet samlet og ikke kun på enkelte elementer – kommer boligudspillet i særlig grad landdistriktskommuner som Lolland til gode. Der er nemlig udsigt til, at de samlede boligskatter for 2020-2021 vil være 44 pct. lavere for en typisk husejer på Lolland. For en typisk husejer i Rudersdal er der udsigt til en 15 pct. lavere boligbeskatning

end det, den ellers ville have været, hvis vi ikke havde gjort noget. Så 44 pct. på Lolland og 15 pct. i Rudersdal.

Så er det jo rigtigt nok, at i kroner og øre bliver der betalt meget mere i Rudersdal end på Lolland, og når der derfor er en lettelse i procent, også selv om procentlettelsen er større på Lolland end i Rudersdal, så kan man komme i en situation, hvor det, man betaler mindre i skat i kroner og øre, er mere i Rudersdal, end det er på Lolland. Men det synes jeg ikke er uretfærdigt, bl.a. set i lyset af, at en boligejer i Rudersdal betaler 17 gange så meget i grundskyld og ejendomsværdiskat som en boligejer på Lolland.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:32

Lea Wermelin (S):

Det er jo ikke første gang, vi diskuterer det her, og jeg synes egentlig, at ministerens partifælle, Henrik Høgh, siger det ret klogt, nemlig at der selvfølgelig også skal være en rimelighed i den måde, vi beskatter vores boliger på, og at man der skal tage højde for både den geografiske og den sociale dimension.

Det er ikke kun Henrik Høgh, som er utilfreds med regeringens udspil og de geografiske slagsider, der er. Det er eksempelvis også borgmesteren i Herning, Lars Krarup, der har været ude at sige, at hvis blot trenden er rigtig, og det tror han den er, så duer det her ikke. Det er jo et udtryk for, at dem, der er tæt på borgerne, oplever, at det, som ministeren fremlægger som noget, der er afbalanceret, ikke er det, og at den største gevinst igen igen med regeringens politik ender med at lande hos dem, der har mest – i nogle af de nordsjællandske kommuner – og altså ikke gavner de boligejere, der er uden for de største byer.

Jeg kan sige, at nogle af de tal, som jeg har spurgt ind til, kommer fra nogle analyser, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har lavet, og deres konklusion er ret klar. De siger nemlig, at det boligskatteudspil, som regeringen har fremlagt – hvor vi endda ikke kender finansieringen, da Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kom med den vurdering – giver større ulighed. Er ministeren enig i den vurdering?

Så kan ministeren jo godt vælge politisk at stå på mål for det og sige, at det stadig er noget, som regeringen vælger at gøre, men anerkender ministeren, at den boligskattemodel, som man har lagt frem, vil øge uligheden?

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:34

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg er ikke bekendt med Arbejderbevægelsens Erhvervsråds undersøgelse af det, og jeg er også en lillebitte smule skeptisk over for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ligesom jeg tror, at fru Lea Wermelins parti er en lillebitte smule skeptisk over for nogle af de ting, som CEPOS laver. Det betyder ikke, at det er forkert – hverken det, som CEPOS laver, eller det, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd laver – men det er nogle gange analyser med en vis vægtning i forhold til det politiske udgangspunkt, man har.

Jeg mener bestemt, at regeringens udspil er rimeligt, og jeg mener, at gode Venstrefolk som Henrik Høgh og også Lars Krarup måske er faldet lidt for den skræmmekampagne, som nogle laver, hvor de jo fremhæver enkelte elementer i vores boligudspil og siger, at det er skævt. Det kan man muligvis godt fremføre, når det handler om grundskyldsfastfrysning, som jo mest gavner hovedstadsområ-

det, men hvis man kigger på det samlet, bl.a. tilbagebetaling, som kommer landdistrikterne mest til gode, så er det bestemt rimeligt.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:35

Lea Wermelin (S):

Jeg vil da så anbefale ministeren at blive bekendt med nogle af de analyser, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har lavet. For de er jo sådan set både saglige og også meget relevante, når man skal vedtage politik, og ministeren svarer jo ikke helt på det her med, om man fra regeringens side så har undersøgt, om det øger uligheden. Altså, hvad er regeringens holdning til, at det, man har lagt frem, så øger uligheden? Bare for at sætte et enkelt tal mere på er der jo blevet lavet det her fra Danmarks Statistik, som viser, at hver tredje boligejer, der vinder på regeringens flade boligskat, bor i én bestemt kommune, og det er måske ikke så overraskende Gentofte Kommune. Det siger jo noget om, at der er den her skævvridning. Er ministeren ikke enig i det?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:35

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Regeringen har det ønske, at alle boligejere – uanset om man bor i et lille, et mellemstort eller et stort hus – skal kunne sove roligt om natten uden at frygte, at politikere kommer og beskatter dem fra hus og hjem, og der kan det godt være, at man i Socialdemokratiet ønsker at sige, at det kun er en tryghed, der skal gælde for dem, der bor i små eller mellemstore huse, og at folk, der bor i større huse, bare skal opleve at blive brandbeskattet. Det er bare ikke en holdning, som regeringen deler, og det er heller ikke en holdning, jeg kan anbefale Socialdemokratiet at indtage. Så jeg mener ikke, at det, vi har foreslået, er urimeligt, og jeg vil gerne forpligte mig til at sætte mig ind i arbejderbevægelsens analyser. Jeg kan desværre ikke her i dag fortælle, hvad konsekvenserne af boligudspillet er i forhold til Ginikoefficienten, men det vil overraske mig meget, hvis det er noget, der trækker i den meget, meget forkerte retning, hvad angår ulighed.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:36

Lea Wermelin (S):

Jeg synes, at ministeren, når man selv taler om skræmmekampagner, skal afholde sig fra at køre en skræmmekampagne mod Socialdemokratiet. For vi vil rigtig gerne have tryghed om boligejerne. Vi bekymrer os så også bare rigtig meget om de boligejere, der bor uden for de største byer, og som ikke bor i de nordsjællandske kommuner, og derfor synes jeg sådan set, at eksemplet med Gentofte Kommune er meget relevant. For det er jo en skat, der er der i forvejen. Det er jo ikke, fordi vi opfinder en ny skat. Det er jo et spørgsmål om at sige, at vi i Danmark har haft den tradition, at vi har progression i boligbeskatningen, og det vil vi sådan set gerne fastholde. Og derfor vil jeg bare gerne til slut spørge ministeren, hvad ministerens svar er til nogle af de borgere, som også har kommenteret regeringens udspil, bl.a. fra Lolland. Her siger Lisbeth i den samme artikel, som jeg spurgte til i spørgsmålet, at det bliver ulige, og Annelise siger: »Derinde i København bliver der ikke lavet politik til vores fordel. Det er

dem, der også får topskattelettelse, der vinder på det hele«. Så deres konklusion er jo rimelig klar. Hvad er ministerens svar til dem?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:37

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det er, at det simpelt hen ikke er rigtigt. Jeg tror, der er nogle, der ikke fortæller sandheden om det udspil, regeringen er kommet med, og det er ikke regeringen selv. Det er måske nogle af dem, vi forhandler med. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man, når man fører kampagne på Facebook, hiver ét element ud, f.eks. grundskylden, og siger, at hvis du bor uden for de større byer, så får du ingenting ud af det her eller meget små beløb, og at du, hvis du bor i hovedstadsområdet eller i Nordsjælland, så tjener du en formue. Det er isoleret set rigtigt nok, men det er ikke regeringens udspil. Regeringens udspil er en række elementer, hvor der f.eks. betales tusindvis af kroner tilbage til boligejere på Lolland, og hvor skatten i øvrigt generelt bliver sat ned som følge af forsigtighedsprincippet, og hvor den ikke bliver sat ned i Nordsjælland eller i hovedstadsområdet. Så derfor appellerer jeg til, at man kigger på regeringens udspil i en helhed og ikke hiver enkeltelementer ud, og så håber jeg sidst, men ikke mindst, at vi når til enighed, sådan at alle boligejere, uanset hvor meget deres hus koster, fortsat kan bo i det og sove trygt, uden at de skal frygte, at nogle politikere kommer og beskatter dem fra hus og hjem.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til ministeren. Det var spørgsmål 20.

Så går vi over til spørgsmål 21 med samme holdopstilling, og det er fru Lea Wermelin, der stiller spørgsmålet til skatteministeren.

Kl. 15:39

Spm. nr. S 814

21) Til skatteministeren af:

Lea Wermelin (S):

Er ministeren enig med sin regeringskollega erhvervsminister Brian Mikkelsen, som udtaler til Finans den 20. februar 2017, at »De ting, som sker i USA og i Storbritannien, lægger et pres på Danmark. Vi kan se, at også andre lande planlægger at sænke den (selskabsskatten). Derfor kan vi blive tvunget til at se på, hvordan vi får sat selskabsskatten ned de kommende år«, og er ministeren ikke bekymret for, at det kan medføre en skattekrig i Europa med ræs mod bunden?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:39

Lea Wermelin (S):

Er ministeren enig med sin regeringskollega, erhvervsminister Brian Mikkelsen, som udtaler til Finans den 20. februar 2017, at »De ting, som sker i USA og i Storbritannien, lægger et pres på Danmark. Vi kan se, at også andre lande planlægger at sænke den (selskabsskatten). Derfor kan vi blive tvunget til at se på, hvordan vi får sat selskabsskatten ned de kommende år«, og er ministeren ikke bekymret for, at det kan medføre en skattekrig i Europa med et ræs mod bunden?

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:39

Kl. 15:43

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak for spørgsmålet. Erhvervsministeren redegør i citatet meget fint for den skattekonkurrence, der allerede i dag finder sted. Den danske selskabsskattesats ligger nogenlunde på EU-gennemsnittet i dag, og det mener jeg som skatteminister er fornuftigt. Danmark skal ikke bidrage til at øge skattekonkurrencen mellem landene, når det handler om selskabsskat, og det får vi i øvrigt svært ved, fordi vi er et af de lande i Europa, der har det højeste skattetryk. Så hvis vi starter den konkurrence, er jeg bange for, at vi taber den, hvis vi ikke vil skabe et helt andet samfund, og det vil hverken fru Lea Wermelins parti eller mit parti.

Men vi må dog erkende, at Danmark er en del af verdensøkonomien, som er under hastig forandring. Det holder regeringen øje med, og også hvilken skattepolitik der føres i andre lande. Men det er altså ikke det samme, som at vi har konkrete planer om at sænke selskabsskatten. Storbritanniens beslutning om at forlade EU og valget i USA har sat fokus på mulige selskabsskattelettelser i de her lande, og det får jo andre lande i verden til at tænke i de samme baner, og det er en udvikling, vi som ansvarlig regering overvåger og er klar til at reagere på, hvis det skulle være nødvendigt. Det er sådan, jeg opfatter det, som erhvervsministeren sagde, og det er en linje, jeg fuldstændig og helt og aldeles deler, for vi skal sikre danske virksomheder gode og konkurrencedygtige rammevilkår. Danmark skal være et attraktivt sted at investere og arbejde i, og et stærkt erhvervsliv og et solidt arbejdsmarked er grundpillen for vores velstand og velfærd, og derfor har vi ikke nogen konkrete planer om at sænke selskabsskatten. Det skal der også et flertal til – som det er svært at få øje på – her i Folketingssalen. Men vi holder naturligvis øje med skattekonkurrencen, for der kunne vi i Danmark risikere at blive presset. Hvis vi ikke gjorde det, var erhvervsministeren inde på, kunne man klandre os for ikke at være en ansvarlig regering, efter min opfattelse.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:41

Lea Wermelin (S):

Jeg vil starte med at glæde mig over, at ministeren ikke sådan lige umiddelbart har flertal for at kunne sænke selskabsskatten, for jeg synes, det ville være den helt forkerte vej at gå. Det er jo sådan, at Danmark adskillige omgange er kåret som et af de lande i verden, hvor det er allerbedst at drive virksomhed, og det kan jeg godt forstå. Der er rigtig mange elementer, der bidrager til, at det er dér, vi er. Som ministeren også var inde på, ligger selskabsskatten i Danmark på niveau med selskabsskatten i mange af de lande, som vi sammenligner os med, bl.a. nogle af vores nabolande.

Derfor undrer det mig i den grad, at erhvervsministeren, på baggrund af at bl.a. premierminister Theresa May i England nærmest går ud og truer med en skattekrig, kommer ud med den melding, at hvis England sætter selskabsskatten ned, følger vi bare efter. Det er jo at starte konkurrencen på forhånd. Jeg hørte ellers ministeren sige, at man sådan set ikke var interesseret i at øge den konkurrence. Havde det så ikke været smartere af erhvervsministeren at stå mere fast og sige: Vi skal ikke ned ad den vej i Danmark; vi skal tværtimod stå fast på at have det selskabsskatteniveau, vi har i dag; det skal vi blive enige med de andre lande i Europa om, sådan at vi undgår det ræs mod bunden? Det vil jo også betyde, at vi ikke kan finansiere den velfærd, som vi gerne vil have i Danmark.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:43

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det er også regeringens udgangspunkt, men erhvervsministeren har jo ret, når han siger, som han er citeret for i den her artikel i Finans.dk:

»De ting, som sker i USA og i Storbritannien, lægger et pres på Danmark. Vi kan se, at også andre lande planlægger at sænke den (selskabsskatten). Derfor kan vi blive tvunget til at se på, hvordan vi får sat selskabsskatten ned de kommende år.«

Det forstår jeg jo ikke som en eller anden stor dagsorden, altså et prestigeprojekt, for regeringen, men som et udtryk for, at vi bliver nødt til at holde øje med, hvad skattesatserne er i de lande, der er omkring os, for ellers flytter investeringerne til Storbritannien eller til andre lande. Det var også en del af den argumentation, som jeg tror at den tidligere socialdemokratiske regering havde for i sin tid – jeg tror, det var i 2013 – at beslutte at sætte selskabsskatten ned over en årrække. For vi er i konkurrence med andre lande, men det er ikke det samme, som at regeringen går foran og har konkrete planer om det. Det har vi mig bekendt ikke på nuværende tidspunkt.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:44

Lea Wermelin (S):

Nej, og det kan jo være dejligt, hvis man bare skal tage det som en sådan lidt fri melding fra erhvervsministeren. Men nu er han jo nu engang blevet minister, og derfor tager man ham også til indtægt for regeringens holdning. Og når ministeren så siger det der med, at man kan blive tvunget ud i sådan en skattekonkurrence, tænker jeg umiddelbart, at man godt kan blive tvunget til et modsvar. Der har Socialdemokratiet jo sagt, at vi gerne vil have en europæisk solidaritetspagt, hvor vi i stedet for at gå ned ad den vej, hvor man konkurrerer på skatten, siger: Lad os blive enige om i Europa at have en bund under den effektive selskabsskat. Hvorfor er det ikke det, som skatteministeren slår til lyd for i dag? Hvorfor siger han ikke, at han har tænkt sig at rejse til Bruxelles og slås for, at vi ikke starter den skattekonkurrence, men at vi sætter et modsvar op imod den melding, som Theresa May er kommet med? Det vil jeg egentlig gerne høre ministeren om.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:45

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det er jo et godt spørgsmål. Jeg synes helt klart også, vi skal tage debatten på EU-niveau, og det gør regeringen også. Jeg tager som skatteminister ikke så meget til Bruxelles, men det gør finansministeren og dækker også Skatteministeriets område dernede. Men når det kan vise sig ikke at være en effektiv vej at gå, er det jo bl.a., fordi Storbritannien klart har sagt, at man vil indgå en skattemæssig konkurrence. Theresa May, premierministeren i Storbritannien, har truet med det, hvis man ikke får en ordentlig handel. Så vil man gøre Storbritannien til et attraktivt land at placere sig i som virksomhed, og det presser bare et land som Danmark. Det presser dansk erhvervsliv, fordi vi eksporterer meget til Storbritannien, og fordi en række virksomheder, som ligger i Danmark, kunne have interesse i

at ligge i Storbritannien, hvis der er stor forskel på, hvilket beskatningsregime man befinder sig i. Det er jo en skattekonkurrence, vi som regering bliver nødt til at iagttage, og det er sådan set det, jeg mener erhvervsministeren på ansvarlig vis gør i det pågældende interview.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Vi er nået til sidste spørgerunde.

Kl. 15:46

Lea Wermelin (S):

Det er rigtigt, at det er ministerens kollega, der tager til Bruxelles. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge, om ministeren ikke synes, at man belønner den melding, der kommer fra Theresa May, hvor hun truer med at gøre hele Storbritannien til ét stort skattely, hvor skatten konkurreres ned mod bunden, hvis Danmark svarer tilbage, at vi følger efter, hvis det er den vej, de går. Havde det ikke været mere effektivt at stå sammen med de andre europæiske lande og sige: Det er vi ikke interesserede i, vi vil gerne have en skat, som både gør, at man kan drive virksomhed i Danmark, men jo sådan set også kan finansiere den velfærd, som vi er glade for her i landet? Så vil ministeren være enig med os i Socialdemokratiet i, at der er brug for sådan en europæisk solidaritetspagt?

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:47

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Der er behov for, at Europa også for at sikre opbakning i Danmark og EU fokuserer på de store ting i stedet for detaljerne og detailregulering af medlemslandene og medlemsstaterne og nationalstaterne. Der er skatteområdet jo et område, som man kan kaste sig over. Jeg synes, det er en god idé, at vi samarbejder for at begrænse grænseoverskridende skatteunddragelse og skattely, men jeg vil advare om at gå ned ad den vej, som jeg synes Socialdemokratiet lidt går ned ad, nemlig at vi skal samarbejde i stort omfang omkring skattepolitikken. Jeg vil ikke have, at den skattepolitik, vi fører i Danmark, skal dikteres fra Bruxelles, og at der skal være en større grad af indflydelse. For den er sammenhængende med den velfærdsmodel, vi har valgt. Så den indflydelse skal vi beholde på nationale hænder.

Men selvfølgelig har spørgeren da ret i, at vi kan samarbejde om at sikre, at konkurrencen foregår på ordentlige vilkår. Men vi kan jo ikke gøre noget ved, at Storbritannien er på vej til at forlade EU.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Tak til ministeren og til spørgeren for gode spørgsmål og svar.

I spørgsmål 22 er det hr. Kaare Dybvad fra Socialdemokratiet, der spørger, og transport-, bygnings- og boligministeren, der svarer.

Kl. 15:48

Spm. nr. S 788

22) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Hvad er ministerens holdning til beskyldningerne fra beboere i Lejerbos afdeling »Ringene« om, at organisationsbestyrelsen ser stort på beboerdemokratiet, og at beboerne som konsekvens heraf oplever, at beslutninger i højere grad bliver truffet hen over hovedet på dem?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo for at oplæse spørgsmålet.

Kaare Dybvad (S):

Tak for det, formand. Hvad er ministerens holdning til beskyldningerne fra beboere i Lejerbos afdeling »Ringene« om, at organisationsbestyrelsen ser stort på beboerdemokratiet, og at beboerne som konsekvens heraf oplever, at beslutninger i højere grad bliver truffet hen over hovedet på dem?

Kl. 15:48

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:48

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Spørgeren har ikke nærmere begrundet spørgsmålet eller henvist til en konkret artikel eller anden kilde. Jeg går derfor ud fra, at spørgsmålet handler om en sag omtalt i en artikel i Dagbladet Køge den 21. februar 2017. Ifølge artiklen »Vrede beboere: -De demokratiske regler har været tilsidesat« giver afdelingsbestyrelsens formand udtryk for, at de væsentlige beslutninger bliver truffet hen over hovedet på beboerne, og at man får et indtryk af et beboerdemokrati, men det er der ikke. Lejerbo Køge Bugts forretningsfører er i samme artikel citeret for at have udtalt, at hverken administrationen eller organisationsformanden har modtaget nylige henvendelser fra utilfredse eller bekymrede beboere.

Reglerne om organisering af almene boliger hviler på et beboerdemokratisk grundlag, hvor beboerne har flertal i alle besluttende organer. Almenboliglovgivningen indeholder nærmere regler om, hvilke beboerdemokratiske organer der kan bestemme hvad. Det er trist, hvis de lokale aktører i fællesskabet ikke er i stand til at tilrettelægge en demokratisk dialog, som bygger på indbyrdes respekt og fælles forståelse for problemer, som skal løses i fællesskabet. Men selv i disse situationer findes der i almenboligloven regler for, hvem der skal bestemme, og hvis man er utilfreds med en beslutning, kan den udfordres på forskellige måder, f.eks. indbringes for kommunalbestyrelsen, beboerklagenævnet eller boligretten. Det er jo sådan, et demokratisk system fungerer.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:50

Kaare Dybvad (S):

Mange tak for svaret. Der er rigtigt nok den her uheldige sag fra Køgegegnen, og ministeren henviser til almenboligloven. Jeg vil særlig henlede opmærksomheden på § 37, hvoraf det fremgår, og jeg citerer: Afdelingsbestyrelsen forelægger de overordnede rammer for iværksættelse af arbejder og aktiviteter i afdelingen for afdelingsmødet til godkendelse, forinden de iværksættes. Citat slut.

Altså, den enkelte afdeling bestemmer selv, hvilke aktiviteter og hvilke istandsættelser der skal være i afdelingen, og der er jo en ret interessant diskussion i øjeblikket. For der har jo i forbindelse med de forslag, vi har til at sænke udgifterne i den almene boligsektor med 1,5 mia. kr., været en tilsvarende diskussion om, hvor beslutningerne bliver truffet, og i den her situation står vi altså med en almenboliglov, som siger, at afdelingsmødet, altså generalforsamlingen i afdelingen, skal beslutte det, men alligevel er den blevet underkendt efterfølgende. Der synes jeg da det er interessant at høre, om ministeren mener, at det skal være praksis, at man f.eks., som det er tilfældet her, i en afdeling ikke selv kan styre, hvordan man har viceværter, og hvordan man har snerydning, men at det er helt rimeligt, sådan som det jo er foregået i den her sag, at det, når man klager over det, bliver afvist både i kommunen og i byretten.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:51 **Tredje næstformand** (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 15:53

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Der er grænser for, hvor konkret jeg kan gå ned i sådan en sag. Hvis man gerne vil have meget konkrete svar på, hvordan en bestemt praksis i en bestemt boligorganisation forholder sig til lovgivningen, så vil jeg anbefale, at man stiller spørgsmålet skriftligt. Der er en lovgivning på området, og den lov skal følges. Der er et beboerdemokrati, og det beboerdemokrati er det, der er herre. Og hvis der er nogle ting, der er gået galt i forhold til beboerdemokratiet eller lovgivningen, er der instanser, som man kan klage til. Den proces fungerer, og jeg finder ikke anledning til at lave den om.

Kl. 15:51

Kaare Dybvad (S):

Tak, formand, og tak, fordi du for første gang også udtaler mit navn rigtigt. Jeg sætter et kryds i kalenderen her.

Hvilke kommentarer har ministeren til, at ingen af de otte frikommunenetværks 33 ansøgninger omhandlende flere billigere boliger er blevet helt godkendt?

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:52

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg vil gerne starte med at gøre det klart, at jeg mener, at det er uden for rammerne af et mundtligt § 20-spørgsmål at bede mig som minister om at forholde mig til 33 ansøgninger fra frikommunenetværk. Her må jeg minde om, at der til besvarelse af et mundtligt § 20-spørgsmål kun er 2 minutters taletid for ministeren plus 1½ minuts opfølgning opdelt på tre runder a 30 sekunder. Det vil ikke være muligt med så kort tid at gennemgå ansøgningerne på boligområdet og forklare, hvilke dele der er imødekommet, og hvilke dele der er afvist eller skal afklares nærmere. Det vil heller ikke være muligt med så kort tid til rådighed at gennemgå årsagerne til, at enkelte dele af forsøgene er blevet behandlet, som det er sket.

Men jeg vil gerne forklare spørgeren om min politiske holdning til frikommuneforsøg. Jeg er stor tilhænger af frikommuneforsøg, og jeg er glad for, at hr. Kaare Dybvad også interesserer sig for, hvilke forsøg der gennemføres på boligområdet. Frikommuneforsøgene understøtter nemlig en helt central ting for mig som liberal minister: frihed. Det er frihed til at afprøve nyt og skabe udvikling, frihed til at få løst de udfordringer, kommunerne bakker med i hverdagen i den nuværende lovgivning, frihed til at foreslå nye måder at gøre tingene på. Det er med til at udvikle samfundet, og det skaber fremgang. Jeg ser frikommuneforsøgene som en god anledning til at få afprøvet, om der er lovgivning eller regler, der skal laves om, blødes op eller helt fjernes. Det er jeg stor tilhænger af, især på stramt regulerede områder som f.eks. boligområdet. Jeg ser gerne, at kommunerne i vidt omfang får mulighed for at lave frikommuneforsøg. Denne tilgang til frikommuneforsøgene understreges også af, at regeringen har sagt helt eller delvist ja til 17 forsøg og er positivt stemt over for yderligere 11 forsøg. Sammen med kommunerne skal de 11 forsøg beskrives lidt nærmere. Kun fem forsøg afvises.

Men det er klart, at frikommuneforsøgene ikke har til hensigt at give kommunerne mulighed for at modvirke hensigten bag og incitamenterne i regeringens politik i øvrigt. Regeringen har f.eks. indført et kontanthjælpsloft, som skal få flere i arbejde. Hvis kontanthjælpsloftet skal virke, skal der være et incitament til at arbejde, og det går ikke, at der i et frikommuneforsøg f.eks. gives ekstraordinære huslejetilskud, som svækker dette incitament.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren, hr. Kaare Dybvad.

Kl. 15:56

Spm. nr. S 789

23) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Hvilke kommentarer har ministeren til, at ingen af de otte frikommunenetværks 33 ansøgninger omhandlende flere billigere boliger er blevet helt godkendt?

Kl. 15:53

Kaare Dybvad (S):

Nu kom vi lidt vidt omkring med kontanthjælpsloft. Ministeren plejer jo ellers at fortælle mig, at han ikke vil snakke om det, der er uden for hans område, men kontanthjælpsloftet kunne vi alligevel godt tale om nu her. Fint nok med det.

Der er kommet en ansøgning – og så må jeg jo tage den om 2 uger, hvis ministeren ikke vil svare på det nu – fra bl.a. Roskilde Kommune om at bygge billige små boliger. Hvis der er en klokke, der ringer i ministerens hoved, er det jo, fordi der står i regeringsgrundlaget – som det eneste, der står om almene boliger – at man gerne vil have billige små boliger. Så Roskilde Kommune har altså søgt om det her, og boligselskabet er klar til at overtage grunden her den 1. april, og det, de beder om, er dispensation fra tilgængelighedskrav, f.eks. afstandskrav i entre og badeværelse. Så beder de om dispensation fra depotrum – at man kan lave mindre depotrum: ikke 3 m², men kun 1½ m². Og de beder om dispensation for cykelparkering og lignende normer, som knytter sig til boligens behov.

Det er nogenlunde det, som jeg har forstået ministeren havde tænkt sig de her små billige boliger skulle bygge på – altså noget med, at man kunne prøve at dispensere fra nogle krav, som måske ikke er relevante i alle tilfælde, for at få de her billige boliger. Nu er der så udviklet det her, hvor man kommer ned på en meget lav pris, 28 m² til 2.800 kr. om måneden. Jeg forstår, at ministeren ikke vil svare på det, og det er selvfølgelig hans ret. Så kommer jeg tilbage om nogle uger med det samme spørgsmål formuleret mere konkret. Men er det ikke netop det, som der står i regeringsgrundlaget man gerne vil have: små billige boliger? Billige boliger betyder jo i det her tilfælde 2.800 kr. om måneden, som man lykkes med at bygge, fordi man simpelt hen i det her særlige tilfælde dispenserer fra nogle af de regler, der er i de forskellige love, som regulerer boligområdet.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:58

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det er et spændende spørgsmål, som hr. Kaare Dybvad kommer med her. Hvis hr. Kaare Dybvad havde stillet det spørgsmål skriftligt til mundtlig besvarelse – lige præcis det spørgsmål om de ting, som hr. Kaare Dybvad nu spørger om – kunne jeg have forberedt et svar på det. Men hr. Kaare Dybvad har stillet et spørgsmål om 33 forskellige ansøgninger, og hvis hr. Kaare Dybvad tror, at det medfører, at jeg sætter mig ned i ministeriet og læser op på 33 forskellige ansøgninger og memorerer det i mit hoved og kommer her med det, i fald jeg skulle have den evne at kunne huske 33 ansøgninger, og svarer mundtligt på det her, så må jeg bare oplyse, at hr. Kaare Dybvad tager fejl. Så mit spørgsmål til hr. Kaare Dybvad skal lyde: Hvorfor spurgte hr. Kaare Dybvad ikke konkret til det, han interesserede sig for, så jeg kunne forberede et svar på det?

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:58

Kaare Dybvad (S):

Der må jeg sige ligesom i Jeopardy, at det er mig, der har spørgsmålene, og jer, der har svarene, eller hvordan det er, det er. Ministeren har nu en undskyldning for ikke ville svare på det. Det er fint nok. Jeg skal ikke blande mig i, hvordan hans arbejdsdag er. Jeg håber også, ministeren vil afholde sig fra at blande sig i, hvordan min arbejdsdag er. Sådan har vi jo hver vores rolle.

Men er det ikke desto mindre lige præcis den her type boliger, som ministeren er interesseret i at man skal bygge – altså små billige boliger, hvor man så dispenserer fra nogle af de regler, som er på området?

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:59

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

I princippet: ja. I den konkrete sag har jeg ikke kunnet forberede et svar på spørgsmålet om, hvad der var årsag til, at præcis den konkrete sag blev afvist som et frikommuneforsøg, for hr. Kaare Dybvad har ikke spurg ind til det. Hr. Kaare Dybvad har spurgt om 33 forskellige sager og har ikke givet mig mulighed for at forberede et svar på lige netop dette ene spørgsmål, som har hr. Kaare Dybvads særlige interesse. Det er det, jeg ikke forstår. Hvis man har til hensigt at få et svar, og hvis man har til hensigt at udnytte disse sekunder og minutter, vi har sammen, til at få et svar, hvorfor spørger man så ikke om det konkrete, man ønsker et svar på?

Kl. 16:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Kaare Dybvad.

Kl. 16:00

Kaare Dybvad (S):

Tak. Jamen ministeren er jo ferm til at finde noget procedure eller noget formalia, som på en eller anden måde kan holde ham væk fra at svare på det spørgsmål, som er så åbenlyst i den her sag. Ministeren kan godt stå og ryste på hovedet, men jeg kan jo ikke bekymre mig om, hvordan ministeren tilrettelægger sin hverdag. Jeg er ikke så interesseret i, hvordan en transportminister tilrettelægger sin arbejdsdag, at jeg behøver at få en forelæsning om den eller behøver komme med gode råd til, hvordan man skal tilrettelægge den. Jeg spørger bare om den grundlæggende politiske holdning. Det eneste, der står om almene boliger i hele regeringsgrundlaget, er, at man skal have små, billige boliger. Mener ministeren ikke, at en fremgangsmåde til at få de her små, billige boliger f.eks. er ved at bygge dem, ved at man dispenserer fra nogle af de krav, som er til kældertrum, som er til cykelparkering, som er til tilgængelighedskrav?

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:01

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes, at hr. Kaare Dybvad burde kende mig så godt, at hr. Kaare Dybvad burde vide, at jeg om nogen er god til at svare konkret på konkrete spørgsmål og ikke taler udenom. Jeg sætter en ære i at svare på de spørgsmål, der bliver stillet. Og i det, der foregår lige nu, hvor man får stillet et spørgsmål skriftligt, så man kan forberede sig på at svare på det, er det bare rigtig, rigtig givtigt, hvis det spørgsmål, som man forventes at svare på, også er det, der figurerer i det skriftlige spørgsmål, som bliver sendt til ministeren, så ministeren kan forberede svaret. Hvis jeg havde vidst, at det var det, hr. Kaare Dybvad interesserede sig for, ville jeg kunne have svaret på det. Og jeg har intet andet ønske end at svare på hr. Kaare Dybvads spørgsmål.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Det var slut på spørgsmålet.

For en god ordens skyld skal jeg lige sige, at det spørgsmål, ministeren skal svare på, er det, der bliver sendt over. Men det står frit for spørgeren at stille yderligere spørgsmål, der har en lidt anden drejning. Det er så det, og det var bare lige for en god ordens skyld.

Det er selvfølgelig op til ministeren, hvad ministeren svarer. Det er klart.

Så er der et spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren af hr. Jan Johansen, Socialdemokratiet.

Kl. 16:02

Spm. nr. S 790

24) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Jan Johansen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at den private udlejningssektor i henhold til § 5, stk. 2, i boligreguleringsloven i forbindelse med fraflytning kan forbedre lejligheder uden rumforandring og efterfølgende hæve den månedlige grundleje til noget nær det dobbelte?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 16:02

Jan Johansen (S):

Tak for det. Så håber jeg, at mit spørgsmål er mere korrekt. Jeg læser op:

Hvad er ministerens holdning til, at den private udlejningssektor i henhold til § 5, stk. 2, i boligreguleringsloven i forbindelse med fraflytning kan forbedre lejligheder uden rumforandring og efterfølgende hæve den månedlige husleje til noget nær det dobbelte?

Kl. 16:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:02

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Som spørgsmålet er stillet, antyder spørgeren, at de gældende regler i boligreguleringslovens § 5, stk. 2, stiller et krav om rumforandring som en af betingelserne for fastsættelse af leje efter denne bestemmelse. Boligreguleringslovens § 5, stk. 2, stiller flere krav, som skal opfyldes. Jeg vil bare nævne de grundlæggende krav.

Der skal være tale om et gennemgribende forbedret lejemål. Det vil sige, at forbedringsudgiften skal være af en bestemt størrelse. Det vil sige, at der skal være investeret 2.213 kr. pr. kvadratmeter eller 253.064 kr. i alt i forbedringer. Ejendommen, som boligen er beliggende i, skal opfylde en energiramme på mindst D. Ejendomme med energiramme E eller F skal således opgraderes til mindst energiramme D. I stedet for at opnå en energiramme på D, kan ejeren vælge at investere 419 kr. pr. kvadratmeter i energiforbedringer i den del af ejendommen, som udgøres af boliger. De udførte forbedringer skal væsentligt forøge det lejedes værdi. Dette krav hænger sammen med investeringskravet og handler om forbedringernes samlede virkning, dvs. om lejligheden fremstår moderniseret.

Der stilles således ikke krav om, at udlejer skal rive nogle vægge ned eller opstille nye skillevægge, hvis det er det, som spørgeren mener med rumforandring, men det kan godt være en del af projektet. Jeg kan ikke se, hvorfor modernisering af en lejlighed altid skal indebære en rumopdeling eller en anden rumforandring. Tak.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det hr. Jan Johansen.

Kl. 16:04

Jan Johansen (S):

Tak. Når der er tale om rumforandring, kan man se på en lejlighed, at der virkelig er sket noget. Men lad os glemme rumforandringen. Jeg har nogle billeder her fra et magasin fra LLO, hvor nogle bordplader er skiftet ud. Der er skiftet nogle hårde hvidevarer ud, og der

er kommet lidt fliser på væggen. Når man kigger på forandringen, der er sket, kan jeg ikke se den store forandring. Jeg kan se, at der er skiftet noget ud, som egentlig virkede rigtig godt, som ikke var forældet og heller ikke var i stykker. Her kan man se, at der er nogle, der spekulerer i, når der er nogle lejere, der rejser, at man kan gå i gang med at lave en smukkesering af lejligheden, så man kan sætte huslejen op til det dobbelte.

Hvad mener ministeren om, at der bliver fiflet og fusket med den lovgivning her? Vil ministeren gøre noget ved det?

Kl. 16:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:05

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Hvis loven bliver omgået, er det ulovligt, og så kan de relevante instanser træde til, og det kræver ikke ministerens tilstedeværelse.

Jeg kan ikke vurdere den konkrete sag, men jeg kan genoplæse, hvad jeg tidligere har sagt her i besvarelsen til hr. Jan Johansen: De udførte forbedringer skal væsentlig forøge det lejedes værdi. Dette krav hænger sammen med investeringskravet og handler om forbedringernes samlede virkning, dvs. om lejligheden fremstår moderniseret.

Jeg ved ikke, om det var svar på hr. Jan Johansens spørgsmål.

Kl. 16:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Jan Johansen.

Kl. 16:06

Jan Johansen (S):

Tak. Det er selvfølgelig et svar, men det er ikke et svar, som dækker det, der bliver skrevet om her i LLO-bladet. Der er udlejere og pensionskasser, der spekulerer i at skifte ud hver evig eneste gang, der er en lejer, der flytter ud efter at have boet der et stykke tid.

Hvis vi kan bevise, at der bliver fiflet med det, og det gør der i en del tilfælde, som bladet skriver her, vil ministeren så være med til at gå ind og kigge på lovgivningen, så der bliver strammet endnu mere op, eventuelt med højere bøder eller andet, hvis det kan bevises, at det gør, at der bliver meget færre billige boliger, især i de store byer?

Ministeren ved selv, vi har rejst spørgsmål om og diskuteret, at huslejen stiger gevaldigt, f.eks. i København. Det vil give færre billige boliger til folk med almindelige indtægter.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:07

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg mener ikke, at jeg har anledning og grund til at ændre lovgivningen, ligesom hr. Jan Johansens egen regering, der sad for mindre end 2 år siden med Carsten Hansen som boligminister og hr. Jan Johansen som boligordfører, jo heller ikke justerede på den del af lovgivningen. Jeg mener heller ikke, der er behov for det.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jan Johansen.

Kl. 16:07

Jan Johansen (S):

Efter vi har været i regering, synes jeg, jeg kan se, at der bliver flere og flere renoveringer efter § 5, stk. 2. De renoveringer efter § 5, stk.

2, gør jo, at der bliver færre og færre billige boliger i de store byer. Det er især i København og Aarhus, at de her ting sker.

Derfor spørger jeg ministeren en gang til: Hvis vi kan bevise og se på beviserne, at der bliver fusket med den lovgivning her, og at der slet ikke er dækning for at sætte huslejen så højt op, fordi de renoveringer ikke er tilstrækkelige, vil ministeren så gå ind og lave noget ved lovgivningen, så der kommer hårdere straffe, hvis man ikke retter sig efter lovgivningen?

Kl. 16:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:08

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Hvis loven er overtrådt, er det allerede i dag ulovligt at gøre det. Det skal så også kunne bevises, at loven er overtrådt.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så siger vi tak til transport-, bygnings- og boligministeren og tak til hr. Jan Johansen.

Vi går over til den sidste minister på dagsordenen, ser det ud til. Det er ældreministeren. Der er stillet spørgsmål til ældreministeren af fru Astrid Krag, Socialdemokratiet.

Kl. 16:08

Spm. nr. S 807

25) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S) (medspørger: **Erik Christensen** (S)):

Hvorfor undlod ministeren i interviewet i DR-programmet »Adgang med Abdel« den 8. februar 2017, hvor ministeren fortalte om medicinhåndteringen på plejehjemmet Lotte, at fortælle, at embedslægen i det sidste år, hvor ministeren var chef, havde 17 kritikpunkter af medicinhåndteringen på plejehjemmet Lotte?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo til fru Astrid Krag.

Kl. 16:08

Astrid Krag (S):

Tak, formand. Vi er jo så heldige, at vi altid er sidst. Men mit spørgsmål lyder:

Hvorfor undlod ministeren i interviewet i DR-programmet »Adgang med Abdel« den 8. februar 2017, hvor ministeren fortalte om medicinhåndteringen på plejehjemmet Lotte, at fortælle, at embedslægen i det sidste år, hvor ministeren var chef, havde 17 kritikpunkter af medicinhåndteringen på plejehjemmet Lotte?

Kl. 16:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Før jeg giver ordet til ældreministeren, skal jeg lige sige, at der er en medspørger. Det er hr. Erik Christensen, også Socialdemokratiet. Og så er det ældreministeren for at svare.

Kl. 16:09

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for spørgsmålet. Der spørges til de anmærkninger om medicinhåndtering, som plejehjemmet Lotte fik af Sundhedsstyrelsen efter et tilsynsbesøg i maj 2011. Jeg vil gerne understrege, at jeg er meget stolt af det arbejde, mit personale og jeg udførte på Lotte. Som spørgeren er inde på, fik Lotte i 2011 17 anmærkninger fra Sundhedsstyrelsen, og 3 af dem vedrørte medicinhåndteringen. Jeg er desuden opmærksom på, at Frederiksberg Kommune i de år, jeg var forstander på Lotte, også har haft nogle anmærkninger til medicinhåndteringen. Jeg er oprigtig ked af, at de her sager har givet indtryk af, at jeg

ikke gik op i medicinhåndteringen. For det er klart, at når der er nogle regler, skal de også overholdes. Som forstander på Lotte burde jeg naturligvis have haft større opmærksomhed på, at der blev rettet op på de forhold, som Sundhedsstyrelsen og Frederiksberg Kommune påpegede, og det beklager jeg.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Astrid Krag.

Kl. 16:10

Astrid Krag (S):

Jamen jeg vil jo gerne bede ministeren om at svare på det konkrete spørgsmål, vi har stillet, nemlig hvorfor ministeren for jo ganske kort tid siden sad og fortalte om medicinhåndtering på plejehjemmet Lotte i programmet »Adgang med Abdel«, altså jo også fortalte danskerne om, hvordan det fungerede med medicinhåndteringen på Lotte. Ministeren roste jo selv det, der foregik, og mente, at det var rigtig fint.

Det er relevant at spørge ministeren om, hvorfor hun ikke tegnede det fulde billede, og hvorfor hun undlod at fortælle, at der faktisk havde været indskærpelser og jo også gentagne indskærpelser, altså hvor embedslægen havde påpeget ting, der ikke foregik, som de skulle, for så at komme tilbage på et senere tilsyn og konstatere, at der ikke var rettet op på dem. Når det er interessant at høre ministeren, hvorfor hun ikke fandt anledning til at sige det i det tv-program, hvor hun ellers roste medicinhåndteringen og var faglig stolt osv., er det jo, fordi det ikke er ligegyldigt, hvad ministeren siger. Ministeren taler selvfølgelig under ministeransvarlighedsloven her i Folketingssalen, det ved ministeren også, men det betyder altså også noget, hvad ministeren vælger at sidde og fortælle i et tv-program, »Adgang med Abdel«.

Derfor vil jeg bare lige gentage selve mit spørgsmål, for det fik jeg jo egentlig ikke svar på, nemlig hvorfor ministeren i det tv-program tegnede et billede af, at det var rigtig godt, og at det var noget, man kunne være faglig stolt af. Ministeren roste den måde, medicinhåndteringen havde foregået på på plejehjemmet Lotte. Det betyder noget for de danskere, som har set ministeren i det tv-program.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg skal lige være sikker på, at jeg ikke kom til at afbryde ministeren før. Nej, det er godt.

Så er det ældreministeren for at svare på spørgsmålet her.

Kl. 16:12

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for det. Abdel fulgte mig en halv dag, og det var ikke lige det, som var oppe. Men det er klart, at når Sundhedsstyrelsen vurderer, at der er noget på plejehjemmet, der ikke foregår, som det skal, så skal der selvfølgelig rettes op på det med det samme.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Astrid Krag.

Kl. 16:12

Astrid Krag (S):

Men det er jo bare ikke korrekt, minister, at det ikke var det, der var oppe. For bl.a. siger ministeren i programmet, at det ikke gør noget med anmærkninger. Jeg tror faktisk, at det helt konkret er den vending, ministeren bruger, altså at det ikke gør noget med anmærkninger, og at det havde været noget andet, hvis det f.eks. var et skærpet tilsyn. Og ministeren beskriver, hvordan man gjorde sig sygeplejefaglige overvejelser over, hvordan man f.eks. doserede medicin, som

ikke fulgte de anbefalinger, der lå. Så det er da forkert at sige, at det ikke var noget, der var oppe. Det var da lige præcis noget, man snakkede om i det program med ministeren og Abdel, hvor ministeren kun valgte at fortælle om de positive ting – eller det kan man jo ikke engang sige. For ministeren fortalte nogle ting, som vi her bagefter kan se nok ikke var helt korrekte.

Så jeg bliver bare nødt til at sige til ministeren, at det ikke er rigtigt, at det ikke var oppe i programmet. Ellers ville jeg jo ikke stå her med de her forskellige citater, hvor ministeren fortæller Abdel og dermed alle de danskere, der følger med, at der ikke var nogen problemer, når der nu var problemer. Hvorfor valgte ministeren ikke at være ærlig om det?

Kl. 16:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg skal lige sige til fru Astrid Krag, at man skal prøve at overholde den taletid på 30 sekunder, man har til spørgsmål.

Så er det ministeren for at svare.

Kl. 16:13

Ældreministeren (Thyra Frank):

Der var mange ting oppe den dag, men under alle omstændigheder kan jeg sige, at jeg på Lotte burde have haft et endnu skarpere fokus på at få fulgt op på Sundhedsstyrelsens anmærkninger.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det medspørger hr. Erik Christensen.

Kl. 16:14

Erik Christensen (S):

Tak for det. Jeg vil bare lige for en sikkerheds skyld spørge om en ting, for ministeren svarede jo før Astrid Krag, at det var anmærkninger, man havde fået på plejehjemmet Lotte. Er vi ikke enige om, at det var indskærpelser?

Kl. 16:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:14

Ældreministeren (Thyra Frank):

Der spørges til de anmærkninger til medicinhåndtering, som plejehjemmet Lotte fik af Sundhedsstyrelsen efter et tilsynsbesøg i maj 2011. Som spørgeren er inde på, fik Lotte i 2011 17 anmærkninger fra Sundhedsstyrelsen, hvoraf de tre vedrørte medicinhåndteringen.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Erik Christensen.

Kl. 16:14

Erik Christensen (S):

Hvordan stiller ministeren sig til at få indskærpelser om medicinhåndteringen? Vurderer ministeren, at det kan være farligt for beboerne på plejehjemmet, hvis der ikke er styr på medicinhåndteringen?

Kl. 16:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:15

Ældreministeren (Thyra Frank):

Med de 17 anmærkninger fra 2011, hvoraf de tre omhandlede medicinhåndteringen, er der ingen tvivl om, at uanset hvad anmærknin-

gerne handlede om, burde jeg på Lotte have haft et skarpere fokus på at få fulgt op på Sundhedsstyrelsens anmærkninger.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Astrid Krag.

Kl. 16:15

Astrid Krag (S):

Det er i hvert fald nye toner fra ministeren, for vi stod jo her i sidste uge og diskuterede noget af det samme, altså medicinhåndteringen, hvor man må sige at ministeren var knap så klar i mælet, i forhold til at der var problemer på Lotte. Tværtimod stod ministeren og sagde, at selvfølgelig skulle alle følge regler og instrukser og tage embedslægetilsyn alvorligt. Kan ministeren forklare, hvorfor ministeren ikke i sidste uge kunne sige tingene lige så klart, som hun gør i dag?

Kl. 16:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:16

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jamen jeg er oprigtigt ked af det, hvis man har fået det indtryk, at jeg ikke gik op i medicinhåndtering, for sådan var det bestemt ikke. Men jeg burde selvfølgelig have sikret mig, at der omgående blev rettet op det, og det beklager jeg at jeg ikke gjorde.

Kl. 16:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak, for det var slut på spørgsmål 25.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til ældreministeren af fru Astrid Krag, og hr. Erik Christensen er også medspørger her.

Kl. 16:16

Spm. nr. S 810

26) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S) (medspørger: **Erik Christensen** (S)):

Synes ministeren virkelig, at en plejehjemsleder kan være fagligt stolt af medicinhåndteringen på et plejehjem, når embedslægen udtrykker kritik på 17 punkter med hensyn til medicinhåndteringen, herunder f.eks. manglende anførelse af cpr-numre og navne på beboernes medicin, jf. at ældreministeren i interview i DR-programmet »Adgang med Abdel« den 8. februar 2017 siger, at hun selv er fagligt stolt af medicinhåndteringen på plejehjemmet Lotte?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 16:16

Astrid Krag (S):

Tak for det. Synes ministeren virkelig, at en plejehjemsleder kan være fagligt stolt af medicinhåndteringen på et plejehjem, når embedslægen udtrykker kritik på 17 punkter med hensyn til medicinhåndteringen, herunder f.eks. manglende anførelse af cpr-numre og navne på beboernes medicin, jf. at ældreministeren i et interview i DR-programmet »Adgang med Abdel« den 8. februar 2017 siger, at hun selv er fagligt stolt af medicinhåndteringen på plejehjemmet Lotte?

Kl. 16:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:17

Kl. 16:20

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for spørgsmålet. Der spørges til de anmærkninger til medicin-håndtering, som plejehjemmet Lotte fik af Sundhedsstyrelsen efter et tilsynsbesøg i 2011. Ingen skal være i tvivl om, at jeg er meget stolt af den tid, som jeg havde på Lotte. Da jeg tiltrådte som forstander på plejehjemmet i 1988, var noget af det første, jeg gik i gang med, at få styr på medicinen. Sundhedsstyrelsen havde 17 anmærkninger efter sit tilsynsbesøg på Lotte i 2011, og 3 af dem vedrørte medicin-håndteringen. Jeg burde som forstander på Lotte have haft et endnu skarpere fokus på at få fulgt op på de anmærkninger, som ikke alene Sundhedsstyrelsen, men også Frederiksberg Kommune kom med. Det ærgrer mig selvfølgelig, og det beklager jeg.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Astrid Krag.

Kl. 16:17

Astrid Krag (S):

Jamen tak for det. Jeg kan forstå på ministeren, at det her med at være fagligt stolt så alligevel ikke var i forhold til, hvad der foregik med medicin-håndteringen – eller hvad? Det er rart med en klar beklagelse. I går hørte vi ministeren beklage, at der havde været problemer med arbejdsmiljøet, reglerne i forhold til arbejdsmiljø for de ansatte, og i dag kan vi så høre ministeren sige, at hun beklager, at der har været problemer med medicin-håndteringen. Jeg vil gerne kvittere for det. Det er jo, som vi har prøvet at rejse over for ministeren flere gange, en alvorlig sag, når der ikke er styr på medicin-håndteringen. Det er jo svækkede ældre mennesker, der er på plejehjem i dag. Så det er godt, at ministeren nu siger så klart, at det ikke var i orden, at der ikke var styr på tingene, og at der ikke blev rettet op på kritikpunkterne. Det er jo dejligt, at der er den beklagelse fra ministeren, og så kan vi måske komme videre. Men alligevel står jeg tilbage med nogle ubesvarede spørgsmål.

Altså, det er nu 1. marts, foråret er lige gået i gang, og jeg går ud fra, at det ikke er nyt for ministeren, at der var de her problemer på plejehjemmet Lotte. Det er heller ikke første gang, at vi har drøftet det. Det er heller ikke første gang, det har været fremme i offentligheden. Det var jo sådan set før jul, der var de første skrivelser i et dansk dagblad om de her problemer med medicin-håndteringen. Derfor bliver jeg jo nødt til at spørge ministeren, hvad den her beklagelse egentlig drejer sig om – hvorfor skulle der gå så lang tid, før ministeren var villig til at beklage de her ting? Det er en meget klar beklagelse fra ministerens side, men hvorfor var ministeren ikke fremme med at sige – med det samme, hun blev minister – at som plejehjemsleder har jeg ikke haft styr på forholdene med medicin-håndteringen og i forhold til arbejdsmiljøet. Det forventer jeg at alle andre har, og derfor skal jeg selvfølgelig også beklage og undskylde, at jeg ikke selv har haft styr på det. Hvorfor var ministeren ikke proaktiv her og startede med at komme frem med det, i stedet for at vi står her og nu så mange måneder senere?

Kl. 16:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:19

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jamen det er jo klart, at man skal kunne stole på, at medicinen bliver håndteret korrekt, og anmærkninger om medicin-håndtering burde vi have fulgt op på med det samme. Der gik nogle gange for lang tid, og det skal jeg være den første til at beklage.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Astrid Krag.

Kl. 16:20

Astrid Krag (S):

Det vil sige, at ministeren i dag beklager, at hun ikke rettede op på fejlene, der blev påpeget. Beklager ministeren ikke, at fejlene fandt sted? Beklager ministeren ikke, at man ikke havde styr på det som plejehjemsleder. Det synes jeg da ville være på sin plads. Hvordan har ministeren det med, at hun over årene i foredrag, i interviews og i sin egen bog har gjort grin med de mennesker, der stod for de her tilsyn? Mener ministeren ikke også, at de mennesker fortjener en undskyldning fra ministeren? Det er jo meget malende blevet beskrevet, hvordan ministeren synes de var til grin, som de gik rundt og ledte i krogene på plejehjemmet. Og der var andre karikerede beskrivelser af de her tilsyn.

Synes ministeren ikke, at det eneste ordentlige ville være at sige undskyld til de mennesker, der er blevet brugt som morsomt indslag og er blevet gjort til grin i ministerens foredrag og interviews gennem årene?

Kl. 16:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:21

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tilsynsbesøg på plejehjem er vigtige for at sikre den kvalitet og patientsikkerhed, som borgerne fortjener. Så selvfølgelig skal man også følge op på de kritikpunkter, som tilsynet måtte have. Derfor er jeg meget ked af, at der var nogle ting, som jeg ikke fik fulgt hurtigt nok op på.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det medspørger hr. Erik Christensen.

Kl. 16:21

Erik Christensen (S):

Tak for det. Angående det oprindelige spørgsmål, som Astrid Krag jo har stillet, om det interview i Adgang med Abdel den 8. februar i år, siger ministeren, at hun er fagligt stolt af medicin-håndteringen på plejehjemmet Lotte. Med det, vi har hørt i dag, og den beklagelse, vi har fået i dag, er ministeren så stadig væk fagligt stolt af medicin-håndteringen på plejehjemmet Lotte?

Kl. 16:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:22

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg er meget stolt af min tid på plejehjemmet Lotte. Men jeg er rigtig ked af, at de her sager om bl.a. medicin-håndtering og tilsynsbesøg på Lotte netop ikke blev håndteret, som man burde gøre. Det beklager jeg.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Erik Christensen.

Erik Christensen (S):

Hvordan kan man være fagligt stolt som sygeplejerske, hvis man ikke overholder de spilleregler, der er, og som man bør følge, når man har ansvaret for mere end 20 beboere og for, at de får den rigtige medicin på det rigtige tidspunkt? Hvordan kan man være fagligt stolt over det?

Kl. 16:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:22

Ældreministeren (Thyra Frank):

Der er ingen tvivl om, at borgerne skal have den rette medicin på det rette tidspunkt og i de rette doser. Når tilsynet finder mangler eller fejl, skal der handles. Det ærgrer mig, at vi ikke fik rettet op på det på Lotte med det samme.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det fru Astrid Krag.

Kl. 16:22

Astrid Krag (S):

Jeg bliver nødt til lige holde fast i ministeren her, for det lyder på ministeren, som om det bare var sådan en lille detalje en enkelt gang, som man ikke fik rettet op på. Altså, efter hvad vi ved fra skriverier, er det over 8 år i træk, der har været kritikpunkter, anmærkninger – indskærpelser, hedder det jo faktisk, og ikke bare anmærkninger, som ministeren bliver ved med at sige – hvor man ikke har rettet op. Jeg synes, ministeren tager meget let på det, og jeg må sige, at jeg synes, at den her beklagelse, som jo ikke retter sig mod, at der var rod i medicinhåndteringen, men retter sig mod, at man så ikke lige fik rettet op, gør, at det er et forkert billede, ministeren prøver at tegne, i forhold til at det altså var i en lang årrække, hvor ministeren var leder og det her stod på.

Jeg vil rigtig gerne kvittere for beklagelsen, men det bliver også nødt til at være en beklagelse, der er ærligt ment. Derfor mener jeg også, at ministeren bliver nødt til at undskylde over for de mennesker, der arbejder i et tilsyn, som ministeren har latterliggjort i sine interviews, og måske i øvrigt også til de borgere, jeg fik mails fra i går, som føler, at de er blevet ført bag lyset ved de her foredrag, hvor man har skullet høre om, hvad der er foregået og ikke er foregået på plejehjemmet Lotte, og hvor ministeren nu siger, at de ting, hun har sagt, slet ikke står til troende. Er det ikke, hvis ministeren nu skulle være helt ærlig, en lidt for halvhjertet beklagelse, der kommer her? Kan ministeren ikke være lidt mere klar?

Kl. 16:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:24

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jamen tilsynets input er uvurderlige for et plejehjem, og friske øjne ser objektivt på alt det, som er dagligdag for de ansatte og borgerne. Jeg skulle selvfølgelig have sørget for, at de ting, tilsynet påpegede, blev rettet med det samme. Og det beklager jeg jeg ikke gjorde.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Så er spørgsmål 26 slut.

Vi går over til spørgsmål 27. Det er stillet til ældreministeren, og så bytter vi lige roller, for nu er det hr. Erik Christensen, Socialdemokratiet, som spørger, og fru Astrid Krag som medspørger.

Kl. 16:24

Spm. nr. S 812

27) Til ældreministeren af:

Erik Christensen (S) (medspørger: **Astrid Krag (S)**):

Er ministeren bekendt med, at der kom en række skærpede uanmeldte tilsyn på plejehjemmet Lotte for forhold vedrørende medicinhåndteringen, der var opstået og ikke reageret på, mens ministeren var chef på plejehjemmet Lotte, og hvorfor undlod ministeren at nævne dette i interviewet om medicinhåndtering i DR-programmet »Adgang med Abdel« den 8. februar 2017, hvor ministeren udtaler: »Alt så der er mange, der har fået en anmærkning, og det er ikke noget. Hvis det var skærpede tilsyn, så kan du sige, et eller andet«?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Værsgo.

Kl. 16:24

Erik Christensen (S):

Tak, formand:

Er ministeren bekendt med, at der kom en række skærpede uanmeldte tilsyn på plejehjemmet Lotte for forhold vedrørende medicinhåndteringen, der var opstået og ikke reageret på, mens ministeren var chef på plejehjemmet Lotte, og hvorfor undlod ministeren at nævne dette i interviewet om medicinhåndtering i DR-programmet »Adgang med Abdel« den 8. februar 2017, hvor ministeren udtaler: »Alt så der er mange, der har fået en anmærkning, og det er ikke noget. Hvis det var skærpede tilsyn, så kan du sige, et eller andet«?

Kl. 16:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:25

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for spørgsmålet. Jeg går ud fra, at der spørges til det skærpede uanmeldte tilsyn, som Frederiksberg Kommune aflagde på Lotte i januar 2013. For en god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at jeg på det tidspunkt ikke længere var på Lotte. Men jeg vil gerne gøre det klart, at min udtalelse til »Adgang med Abdel« ikke er et udtryk for, at de anmærkninger, der blev givet, ikke skulle tages alvorligt. Det skulle de selvfølgelig. Vi burde i min tid på plejehjemmet have været hurtigere til at få fulgt op på både kommunens og Sundhedsstyrelsens kritikpunkter, og det vil jeg gerne beklage her i dag.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Erik Christensen.

Kl. 16:25

Erik Christensen (S):

Tak for svaret. Det er jo sådan, at når der er de her tilsyn – og som ministeren rigtigt selv sagde, er det sådan udefrakommende, som kigger objektivt på tingene, og som i nogle tilfælde kan komme med kritikpunkter – så er der en forventning om, at man kigger på de kritikpunkter og retter ind, således at det bliver forbedret og ændret fremadrettet.

Det er jo sådan, at ministeren i perioden fra 2003 til 2011 var på Lotte. Og de her kritikpunkter er nogle, der bygger oven på hinanden. Så når ministeren siger, at hun i dag er ked af og ærgerlig over, at man ikke fik rettet op på dem, kan ministeren så forstå, hvis der er nogle af os, der undrer sig over, at man i en periode på 8 år ikke kunne få rettet ind og få ændret de steder, hvor der er kritikpunkter? Og

i dag står hun og siger, at det er hun også ked af, men samtidig siger hun, at hun er fagligt stolt af den tid, hun har været der.

Kan ministeren forstå, hvis vi er nogle, der kan være en lille smule forvirrede over, at man på den ene side kan være fagligt stolt over sit sygeplejefaglige arbejde som forstander på Lotte og samtidig på den anden side i en periode på 8 år sådan set ikke er i stand til at få rettet op på de her ting, således at der endda kommer tre skærpede tilsyn i årene efter? Det er jo sådan, at det ikke er noget, der bare er opstået efter 2011; det er noget, der er løbet igennem årene. Kan ministeren forstå, hvis vi er en lille smule forvirrede over, at man både kan være fagligt stolt og negligere det lidt og sige, at, nå ja, jeg er også lidt ked af, at jeg ikke fik rettet op på det – når vi snakker om en periode på 8 år?

Kl. 16:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:27

Ældreministeren (Thyra Frank):

Det er klart, at vi på Lotte forsøgte at rette op på anmærkningerne. Der blev også rettet op på en del af de anmærkninger, og det var også det indtryk Sundhedsstyrelsen fik, da tilsynet vendte tilbage i 2012, nemlig at personalet havde arbejdet for at imødekomme kritikpunkterne, der blev rejst under styrelsens tilsynsbesøg i 2011. Men jeg burde have haft et skarpere fokus på, at der blev rettet op på forholdene med det samme.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Erik Christensen.

Kl. 16:28

Erik Christensen (S):

Jeg spurgte for lidt siden, om ministeren stadig væk var fagligt stolt. Er ministeren i dag stadig væk fagligt stolt, når hun for nogle få nogle døgn siden kom med en beklagelse over for Ritzau i forhold til arbejdsmiljø og i dag beklager i forhold til medicin håndtering? Kan ministeren så i dag stadig væk sige, at hun var fagligt stolt over det arbejde, hun udførte på Lotte?

Kl. 16:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:28

Ældreministeren (Thyra Frank):

Som jeg har tilkendegivet før, burde vi i min tid på Lotte have været hurtigere til at følge op på de anmærkninger, der blev givet af Sundhedsstyrelsen og kommunen.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det medspørgeren, fru Astrid Krag.

Kl. 16:29

Astrid Krag (S):

I sidste uge, da vi stod her, var der ikke skyggen af beklagelse fra ministeren. Vi diskuterede ellers det samme. Da ministeren sad i ministerbilen og lavede tv til danskerne med Abdel, var der ikke skyggen af beklagelse. Da Politiken første gang skrev om det her før jul, var der ikke skyggen af beklagelse.

Jeg er nok ikke den eneste, der sidder lidt med en mærkelig fornemmelse af, om ministeren i virkeligheden mest af alt beklager, at det kom frem, at der ikke var styr på det over den her lange årrække, og jeg bliver nødt til at sige til ministeren, at jeg stadig synes, at det

er en meget nonchalant tilgang, ministeren har til det. Nu blev ministeren faktisk bedt om at forholde sig til noget, hun selv har sagt, nemlig, at det her med anmærkninger ikke er så vigtigt, men hvis det ender med skærpet tilsyn, er det noget andet. Og det gjorde det jo på plejehjemmet Lotte, og det gjorde det jo, fordi der var en meget lang årrække under ministerens ledelse, hvor det her ikke blev taget alvorligt.

Ministeren har selv i foredrag fortalt, hvor åndssvagt og latterligt og grinagtigt hun synes det var, når tilsynene kom på besøg, og derfor må jeg bare sige tak for den her beklagelse, men jeg tror altså, der sidder nogle mennesker derude og kunne bruge en lidt mere uddybet beklagelse fra ministeren. Jeg synes f.eks., at en undskyldning til de mennesker, der har lavet tilsynsbesøg på Lotte gennem årene og dels har oplevet, at der ikke blev rettet op – det var jo værst for de ældre, at der ikke blev rettet op på de ting, der var anmærkninger og indskærpelse omkring – dels at de mennesker, som har lavet tilsynet, efterfølgende har været humoristiske indslag i ministerens mange foredrag.

Så vil ministeren ikke lige uddybe her, hvad den beklagelse, hun kommer med i dag, dækker over. Man kan ikke lade være med lidt at have en følelse af, at det i bund og grund handler om, at ministeren er lidt træt af, at det her er kommet for en dag, for ellers ville ministeren vel have været ude og beklage helt til at starte med.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:31

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tilsynsbesøg på plejehjem er vigtige for at sikre den kvalitet og patientsikkerhed, som borgeren fortjener. Og nej, jeg mener selvfølgelig, at anmærkninger, uanset om de kommer fra kommunen eller Sundhedsstyrelsen, skal tages meget alvorligt.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Astrid Krag.

Kl. 16:31

Astrid Krag (S):

Det var jo så ikke det, ministeren sagde, da hun sad i tv-programmet med Abdel. Der sagde ministeren: Er det bare anmærkninger, er det jo ikke noget. Er det skærpet tilsyn, er det straks noget andet. Det får jeg nok ikke ministeren til at komme nærmere, det er der jo lidt tale med to tunger over, så jeg prøver bare igen at bede ministeren om at fortælle, hvad den her beklagelse så dækker over. Altså, den dækker over, at ministeren beklager, at hun ikke rettede op, når hun fik kritik, men som sygeplejefaglig ansvarlig, som ministeren jo var, også efter hun var stoppet som leder, er ministeren så ikke grundlæggende også beklagende over for, at der ikke var styr på tingene i udgangspunktet? Og så bare et lille bispørgsmål: Hvor længe var ministeren egentlig sygeplejefaglig leder på Lotte?

Kl. 16:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:32

Ældreministeren (Thyra Frank):

Det er klart, at man skal kunne stole på, at medicinen bliver håndteret korrekt. Anmærkninger om medicin håndteringen burde vi have fulgt op på med det samme. Der gik nogle gange for lang tid, og det beklager jeg.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Erik Christensen, der er spørgeren.

Kl. 16:32

imødekomme de krav, der blev stillet i 2011. Men når Sundhedsstyrelsen kommer med en henstilling om, at der skal rettes op på nogle ting, så skal det selvfølgelig ske. Jeg er oprigtigt ked af de her sager, ikke bare Sundhedsstyrelsens anmærkninger, men også dem fra Frederiksberg Kommune, og jeg er da ærgerlig over, at vi ikke altid fik fulgt hurtigt nok op på sagerne, og det beklager jeg.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Erik Christensen.

Kl. 16:34

Erik Christensen (S):

Jeg skal bare forstå det helt rigtigt. Er det, ministeren i dag beklager, at hun i løbet af 8 år ikke var i stand til at få styr på medicinhåndtering på plejehjemmet Lotte, eller er det det, at man måske ikke sådan tog det med medicinhåndteringen så seriøst? Jeg skal lige være helt klar over det, så kan ministeren blive en lille smule mere præcis med hensyn til: Hvad er det, ministeren beklager i dag i forhold til medicinhåndteringen på Lotte?

Kl. 16:32

Erik Christensen (S):

Jeg anerkender jo, at ministeren i dag beklager og er ked af, at man ikke fik taget hånd om det her. Men det, jeg spurgte om, var faktisk, hvorfor man ikke tog hånd om det.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:34

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg beklager selvfølgelig, at jeg ikke fik svaret og reageret på med de anmærkninger, der kom, uanset om de kom fra kommunen eller de kom fra Sundhedsstyrelsen. Det skal tages meget alvorligt, og jeg beklager, at det ikke skete før.

Kl. 16:33

Ældreministeren (Thyra Frank):

Som jeg sagde før, er det klart, at vi på Lotte forsøgte at rette op som følge af anmærkningerne, og der blev også rettet op på en del af forholdene. Men jeg burde have haft et skarpere fokus på, at der blev rettet op på forholdene med det samme.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmål 27.

Så er der spørgsmål 28 til ældreministeren af hr. Erik Christensen, Socialdemokratiet, og der er en medspørger, fru Astrid Krag, Socialdemokratiet.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Erik Christensen.

Kl. 16:35

Spm. nr. S 815

28) Til ældreministeren af:

Erik Christensen (S) (medspørger: **Astrid Krag** (S)):

I forlængelse af ministerens forklaringer den 22. februar 2017 i Folketingssalen om sine erfaringer som chef på plejehjemmet Lotte med hensyn til medicinhåndtering vil ministeren så oplyse, hvorfor ministeren ikke rettede op på de 17 kritikpunkter fra embedslægen vedrørende medicinhåndtering?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 16:33

Erik Christensen (S):

Vi kan så prøve at kigge lidt fremad. Nu er ministeren jo minister, og derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren om, om ministeren har tænkt sig at iværksætte initiativer, som kan imødegå, at ledere kan agere på samme måde, som ministeren gjorde, da hun var leder på plejehjemmet Lotte, i forhold til at være meget, meget lang tid om at få styr på det her med medicinhåndteringen. Altså, har ministeren tænkt sig at iværksætte initiativer, som kan tage hånd om de ledere, som eventuelt ikke retter ind forholdsvis hurtigt i forhold til de anmærkninger og bemærkninger, der kommer fra tilsynet?

Kl. 16:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:35

Erik Christensen (S):

Tak, formand. Jeg læser spørgsmålet op: I forlængelse af ministerens forklaringer den 22. februar 2017 i Folketingssalen om sine erfaringer som chef på plejehjemmet Lotte med hensyn til medicinhåndtering vil ministeren så oplyse, hvorfor ministeren ikke rettede op på de 17 kritikpunkter fra embedslægen vedrørende medicinhåndtering?

Kl. 16:33

Ældreministeren (Thyra Frank):

Når Sundhedsstyrelsen vurderer, at noget på et plejehjem ikke foregår, som det skal, så skal der rettes op på det, og det skal gøres med det samme. Jeg burde have haft et skarpere fokus på, at der blev rettet op, og at det gik så hurtigt som overhovedet muligt.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det medspørger fru Astrid Krag.

Kl. 16:36

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for spørgsmålet. Der spørges til de anmærkninger til medicinhåndteringen, som plejehjemmet Lotte fik af Sundhedsstyrelsen efter et tilsynsbesøg i 2011. Som jeg også har været inde på i mine tidligere besvarelser, blev der givet tre anmærkninger om medicinhåndteringen. Da Sundhedsstyrelsen i 2012 fulgte op på tilsynsbesøget, var det styrelsens generelle indtryk, at personalet havde arbejdet for at

Astrid Krag (S):

Jeg vil lige holde fast i den tråd. Det er rigtigt, at vi i går fik en beklagelse på grund af rod med arbejdsmiljøreglerne. I dag får vi en beklagelse for rod med medicinhåndtering. Det er jo godt, men jeg synes, min kollega har fat i noget rigtigt, når han spørger, om ministeren har nogle planer på bedding, der skal sørge for, at man i høje-

re grad kan sætte ind tidligere over for plejehjemsledere, der har rod i den her slags ting. Det fremgår af en artikel, at den nuværende forstander, Charlotte Andreassen, kan fortælle, at plejehjemmet Lotte på et tidspunkt var lukningstruet på grund af alle de her fejl. Det er jo trist, at det skal komme dertil. Der er ældres sikkerhed at tænke på. Det er derfor, der er de her regler.

Så jeg vil egentlig bare følge op på min kollegas spørgsmål og sige: Har ministeren gjort sig nogle tanker? Er der nogle forslag på vej, der kan sørge for, at det ikke kan stå på over så lang en årrække, som det gjorde på plejehjemmet Lotte, at man har en leder, som ser stort på anmærkninger og indskærpelser og andre kritikpunkter fra forskellige tilsyn?

Kl. 16:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:37

Ældreministeren (Thyra Frank):

På Lotte forsøgte vi at rette op som følge af anmærkningerne, og der blev også rettet op på en del af anmærkningerne. Det var også det indtryk, Sundhedsstyrelsen fik, da tilsynet vendte tilbage i 2012, nemlig at personalet havde arbejdet for at imødekomme de kritikpunkter, der var blevet rejst under styrelsens tilsynsbesøg i 2011. Men selvfølgelig burde jeg have haft et skarpere fokus på, at der blev rettet op på forholdene med det samme.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Astrid Krag.

Kl. 16:37

Astrid Krag (S):

I sidste uge, da man diskuterede det her, og hvor der som bekendt ikke var nogen beklagende toner fra ministeren, sagde ministeren flere gange det her med, at det var vores faglige vurdering, at sygeplejen hos os var god, og at vi gjorde det rigtige osv. Siden da har jeg gået og tænkt, hvad det mon baserede sig på. Hvordan kunne man være så sikker i sin sygeplejefaglige vurdering, at man kunne se stort på de henstillinger og anmærkninger osv., der kom?

Derfor vil jeg bare gerne spørge ministeren om, hvor mange sygeplejersker der egentlig var ansat på plejehjemmet Lotte. Det kunne jo være en del af forklaringen på, at man syntes, at man kunne se stort på det, nemlig at der var mange sygeplejersker ansat. Jeg ved det faktisk ikke, så det vil jeg rigtig gerne høre ministeren svare på i dag.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:38

Ældreministeren (Thyra Frank):

Det er klart, at når Sundhedsstyrelsen vurderer, at noget på et plejehjem ikke foregår, som det skal, skal der rettes op på det med det samme. Det er meget vigtigt, at der er styr på medicinhåndteringen på et plejehjem, og derfor er jeg også rigtig ærgerlig over, at der er nogle ting, som jeg ikke fik fulgt hurtigt nok op på.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Erik Christensen.

Kl. 16:38

Erik Christensen (S):

Tak. Jeg prøver lige igen, for det er jo ikke bare noget, jeg står og slynger ud. For jeg kan jo se, at det er sådan, at det, at der er problemer med medicinhåndteringen, allerede starter i 2003, og samme forhold bliver noteret efter uanmeldte tilsyn i 2005 og i 2006, og det blev også drøftet i 2006. Og nu sidder ministeren i ministerstolen og har initiativretten til at rette op på ting, der eventuelt ikke fungerer ude i ældreplejen, så jeg spørger igen: Har ministeren tænkt sig at tage nogle initiativer til, at man kan undgå, at der faktisk kan være plejehjemsledere, der i mere end 8 år kan – lad mig så blive lidt fri – se stort på de indskærpelser, der kommer i forhold til medicinhåndteringen? Vi snakker her om, at det er borgere, vi har ansvaret for, og at vi har ansvaret for, at de får den rigtige medicin på de rigtige tidspunkter. Så har ministeren noget i skuffen i forhold til at tage initiativer i den retning?

Kl. 16:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:39

Ældreministeren (Thyra Frank):

Når Sundhedsstyrelsen vurderer, at noget på et plejehjem ikke foregår, som det skal, så skal der rettes op på det med det samme. Og det er klart, at vi på Lotte forsøgte at rette op ud fra anmærkningerne, og der blev også rettet op som følge af en del af anmærkningerne. Det var også det indtryk, Sundhedsstyrelsen fik, da tilsynet vende tilbage i 2012, altså at personalet havde arbejdet for at imødekomme de kritikpunkter, der blev rejst under styrelsens tilsynsbesøg i 2011. Men jeg burde have haft et skarpere fokus på, at der blev rettet op på forholdene med det samme.

Kl. 16:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 28. Tak til ældreministeren, og tak til spørgerne.

Det var afslutningen på spørgetiden.

Kl. 16:40

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 2. marts 2017, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:41).